

PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE

395

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O
UTVRĐIVANJU NASELJENIH MJESTA I O
IZMJENAMA U NAZIVIMA NASELJENIH MJESTA U
ODREĐENIM OPĆINAMA

Proglašava se Zakon o dopuni Zakona o utvrđivanju naseljenih mjesta i o izmjenama u nazivima naseljenih mjesta u određenim općinama, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 18.12.2024. godine i na sjednici Doma naroda od 04.03.2025. godine.

Broj 01-02-1-113-01/25
12. marta 2025. godine
Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, s. r.

ZAKON
O DOPUNI ZAKONA O UTVRĐIVANJU NASELJENIH
MJESTA I O IZMJENAMA U NAZIVIMA NASELJENIH
MJESTA U ODREĐENIM OPĆINAMA

Član 1.

U Zakonu o utvrđivanju naseljenih mjesta i o izmjenama u nazivima naseljenih mjesta u određenim općinama - Prečišćeni tekst ("Službeni list SRBiH", br. 24/86, 33/90, 32/91 i "Službene novine Federacije BiH", br. 14/04, 59/05, 68/05, 81/1, 25/12, 61/22 i 47/24) u članu 2. tačka 33. u podtački b) iza naziva naseljenog mjesta "Mokro" dodaje se novi naziv naseljenog mjesta "Brig".

Član 2.

Naseljeno mjesto Brig izdava se iz naseljenog mjesta Mokro.

Član 3.

Gradsko vijeće Grada Široki Brijeg će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, uskladiti svoje propise o nazivima i granicama naseljenih mjesta s odredbama ovog zakona.

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Dragan Mioković, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Tomislav Martinović, s. r.

Temeljem članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O
UTVRĐIVANJU NASELJENIH MJESTA I O
IZMJENAMA U NAZIVIMA NASELJENIH MJESTA U
ODREĐENIM OPĆINAMA

Proglašava se Zakon o dopuni Zakona o utvrđivanju naseljenih mjesta i o izmjenama u nazivima naseljenih mjesta u određenim općinama, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 18.12.2024. godine i na sjednici Doma naroda od 4.3.2025. godine.

Broj 01-02-1-113-01/25
12. ožujka 2025. godine
Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, v. r.

ZAKON**O DOPUNI ZAKONA O UTVRĐIVANJU NASELJENIH MJESTA I O IZMJENAMA U NAZIVIMA NASELJENIH MJESTA U ODREĐENIM OPĆINAMA**

Članak 1.

U Zakonu o utvrđivanju naseljenih mjesta i o izmjenama u nazivima naseljenih mjesta u određenim općinama - Pročišćeni tekst ("Službeni list SRBiH", br. 24/86, 33/90, 32/91 i "Službene novine Federacije BiH", br. 14/04, 59/05, 68/05, 81/1, 25/12, 61/22 i 47/24) u članku 2. točka 33. u podtočki b) iza naziva naseljenog mjesta "Mokro" dodaje se novi naziv naseljenog mjesta "Brig".

Članak 2.

Naseljeno mjesto Brig izdava se iz naseljenog mjesta Mokro.

Članak 3.

Gradsko vijeće Grada Široki Brijeg će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, uskladiti svoje propise o nazivima i granicama naseljenih mjesta s odredbama ovog zakona.

Članak 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj Zastupničkog doma Parlamenta Federacije BiH Dragan Mioković, v. r.	Predsjedatelj Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Tomislav Martinović, v. r.
--	--

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

УКАЗ**O PROGlašENJU ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O UTVRĐIVANJU NASELJENIH MJESTA I O IZMJENAMA U NAZIVIMA NASELJENIH MJESTA U ODREĐENIM OPŠTINAMA**

Proglašava se Zakon o dopuni Zakona o utvrđivanju naseljenih mjesta i o izmjenama u nazivima naseljenih mjesta u određenim opštinama, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 18.12.2024. godine i na sjednici Doma naroda od 04.03.2025. godine.

Broj 01-02-1-113-01/25
12. marta 2025. godine
Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, s. p.

ZAKON**O DOPUNI ZAKONA O UTVRĐIVANJU NASELJENIH MJESTA I O IZMJENAMA U NAZIVIMA NASELJENIH MJESTA U ODREĐENIM OPŠTINAMA**

Član 1.

U Zakonu o utvrđivanju naseljenih mjesta i o izmjenama u nazivima naseljenih mjesta u određenim opštinama - Пречишћени текст ("Службени лист СРБиХ", бр. 24/86, 33/90, 32/91 и "Службене новине Федерације БиХ", бр. 14/04, 59/05, 68/05, 81/1, 25/12, 61/22 и 47/24) у члану 2. тачка 33. у подтачки б) иза назива насељеног мјеста "Мокро" додаје се нови назив насељеног мјеста "Бриг".

Члан 2.

Насељено мјесто Бриг издава се из насељеног мјеста Мокро.

Члан 3.

Градско вијеће Града Широки Бријег ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, ускладити своје прописе о називима и границама насељених мјеста с одредбама овог закона.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Председавајући Представничког дома Парламента Федерације БиХ Драган Миоковић, с. р.	Председавајући Дом народа Парламента Федерације БиХ Томислав Мартиновић, с. р.
--	---

396

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

УКАЗ**O PROGlašENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O PREKRŠAJIMA**

Proglašava se Zakon o izmjenama i dopuni Zakona o prekršajima, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 18.12.2024. godine i na sjednici Doma naroda od 04.03.2025. godine.

Broj 01-02-1-114-01/25
12. marta 2025. godine
Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, s. r.

ZAKON**O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O PREKRŠAJIMA**

Član 1.

U Zakonu o prekršajima ("Službene novine Federacije BiH", broj 63/14), u članu 18. stav (2) iza riječi: "Glava XII. pod nazivom "Rokovi"; dodaju se riječi: "Glava XIV. pod nazivom "Dostavljanje pismena".

Član 2.

Član 56. mijenja se i glasi:

"Član 56.

(Uručenje prekršajnog naloga)

- (1) Prekršajni nalog sastoji se od originala i najmanje dvije kopije. Original zadržava ovlašten organ u svojoj evidenciji. Dvije kopije uručuju se okrivljenom.
- (2) Prekršajni nalog može se uručiti okrivljenom osobnim uručenjem ili uručenjem putem pošte."

Član 3.

Član 75. mijenja se i glasi:

"Član 75.

(Uručenje rješenja)

Sud će uručiti kopiju rješenja o prekršaju osobnim uručenjem ili putem pošte okrivljenom i ovlaštenom organu ili oštećenom u roku od pet dana od dana donošenja rješenja o prekršaju."

Član 4.

U članu 97. riječi: "šest mjeseci" zamjenjuju se riječima: "od tri godine".

Član 5.

Ovaj zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Dragan Mioković, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Tomislav Martinović, s. r.

Temeljem članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O PREKRŠAJIMA

Proglašava se Zakon o izmjenama i dopuni Zakona o prekršajima, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 18.12.2024. godine i na sjednici Doma naroda od 04.03.2025. godine.

Broj 01-02-1-114-01/25
12. ožujka 2025. godine
Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O PREKRŠAJIMA

Članak 1.

U Zakonu o prekršajima ("Službene novine Federacije BiH", broj 63/14), u članku 18. stavak (2) iza riječi: "Glava XII. pod nazivom "Rokovi"; dodaju se riječi: "Glava XIV. pod nazivom "Dostavljanje pismena".

Članak 2.

Članak 56. mijenja se i glasi:

"Članak 56.

(Uručenje prekršajnog naloga)

- (1) Prekršajni nalog sastoji se od originala i najmanje dvije kopije. Original zadržava ovlašteno tijelo u svojoj evidenciji. Dvije kopije uručuju se okrivljeniku.
- (2) Prekršajni nalog može se uručiti okrivljeniku osobnim uručenjem ili uručenjem putem pošte."

Članak 3.

Članak 75. mijenja se i glasi:

"Članak 75.

(Uručenje rješenja)

Sud će uručiti kopiju rješenja o prekršaju osobnim uručenjem ili putem pošte okrivljeniku i ovlaštenom tijelu ili oštećeniku u roku od pet dana od dana donošenja rješenja o prekršaju."

Članak 4.

U članku 97. riječi: "šest mjeseci" zamjenjuju se riječima: "od tri godine".

Članak 5.

Ovaj zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Dragan Mioković, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Tomislav Martinović, v. r.

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O PREKRŠAJIMA

Proglašava se Zakon o izmjenama i dopuni Zakona o prekršajima, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 18.12.2024. godine i na sjednici Doma naroda od 04.03.2025. godine.

Broj 01-02-1-114-01/25
12. марта 2025. године
Сарајево

Председница
Лидија Брাদара, с. р.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O PREKRŠAJIMA

Član 1.

У Закону о прекршајима ("Службене новине Федерације БиХ", број 63/14), у члану 18. став (2) иза ријечи: "Глава XII под називом "Рокови"; додају се ријечи: "Глава XIV под називом "Достављање писмена".

Član 2.

Члан 56. мијења се и гласи:

"Члан 56.

(Уручење прекршајног налога)

- (1) Прекршајни налог састоји се од оригинала и најмање двије копије. Оригинал задржава овлашћени орган у својој евиденцији. Двије копије уручују се окривљеном.
- (2) Прекршајни налог може се уручити окривљеном личним уручењем или уручењем путем поште."

Član 3.

Члан 75. мијења се и гласи:

"Члан 75.

(Уручење рјешења)

Суд ће уручити копију рјешења о прекршају личним уручењем или путем поште окривљеном и овлашћеном органу или оштећеном у року од пет дана од дана доношења рјешења о прекршају."

Član 4.

У члану 97. ријечи: "шест мјесеци" замјењују се ријечима: "од три године".

Član 5.

Овај закон ступа на снагу осмога дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Председавајући
Представничког дома
Парламента Федерације
БиХ
Драган Миоковић, с. р.

Председавајући
Дома народа
Парламента Федерације
БиХ
Томислав Мартиновић, с. р.

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O DOPUNAMA ZAKONA
O STEČAJU

Proglašava se Zakon o dopunama Zakona o stečaju, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 18.12.2024. godine i na sjednici Doma naroda od 04.03.2025. godine.

Broj 01-02-1-115-01/25
12. marta 2025. godine
Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, s. r.

ZAKON
O DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU

Član 1.

U Zakonu o stečaju ("Službene novine Federacije BiH", broj 53/21) iza člana 75. dodaju se novi čl. 75a. i 75b., koji glase:

"Član 75a.

(Obavezna obuka stečajnih upravnika)

- Stečajni upravnik je dužan svake tri godine pohađati obaveznu obuku, koju organizuje i provodi Federalno ministarstvo pravde.
- Stečajni upravnici koji su prvi put imenovani za stečajnog upravnika, dužni su u roku od šest mjeseci od dana imenovanja pohađati obaveznu obuku iz stava (1) ovog člana.
- Ako stečajni upravnik ne završi obaveznu obuku iz stava (1) ovog člana, brisat će se sa Liste stečajnih upravnika koju utvrđuje federalni ministar pravde.
- O uslovima za pohađanje i načinu provođenja obuke iz stava (1) ovog člana, federalni ministar pravde će donijeti pravilnik u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 75b.

(Fakultativna obuka stečajnih upravnika)

Osim obavezne obuke iz člana 75a. ovog zakona stečajni upravnici mogu pohađati i fakultativnu obuku koju mogu organizovati udruženja stečajnih upravnika i druge organizacije koje imaju kompetencije vezane za stečajno pravo."

Član 2.

(Prijelazna i završna odredba)

Stečajni upravnici koji su imenovani prije stupanja na snagu ovog zakona, dužni su u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona pohađati obaveznu obuku iz člana 75a. ovog zakona.

Član 3.

(Stupanje na snagu Zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Dragan Mioković, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Tomislav Martinović, s. r.

Temeljem članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O DOPUNAMA ZAKONA
O STEČAJU

Proglašava se Zakon o dopunama Zakona o stečaju, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na

sjednici Zastupničkog doma od 18.12.2024. godine i na sjednici Doma naroda od 4.3.2025. godine.

Broj 01-02-1-115-01/25
12. ožujka 2025. godine
Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, v. r.

ZAKON
O DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU

Članak 1.

U Zakonu o stečaju ("Službene novine Federacije BiH", broj 53/21) iza članka 75. dodaju se novi 51. 75a. i 75b., koji glase:

"Članak 75a.

(Obvezna obuka stečajnih upravitelja)

- Stečajni upravitelj je dužan svake tri godine pohađati obveznu obuku, koju organizira i provodi Federalno ministarstvo pravde.
- Stečajni upravitelji koji su prvi put imenovani za stečajnog upravitelja, dužni su u roku od šest mjeseci od dana imenovanja pohađati obveznu obuku iz stavka (1) ovoga članka.
- Ako stečajni upravitelj ne završi obveznu obuku iz stavka (1) ovoga članka, brisat će se sa Liste stečajnih upravitelja koju utvrđuje federalni ministar pravde.
- O uvjetima za pohađanje i načinu provođenja obuke iz stavka (1) ovoga članka, federalni ministar pravde će donijeti pravilnik u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Članak 75b.

(Fakultativna obuka stečajnih upravitelja)

Osim obavezne obuke iz članka 75a. ovoga zakona stečajni upravitelji mogu pohađati i fakultativnu obuku koju mogu organizirati udruge stečajnih upravitelja i druge organizacije koje imaju kompetencije vezane za stečajno pravo."

Članak 2.

(Prijelazna i završna odredba)

Stečajni upravitelji koji su imenovani prije stupanja na snagu ovog zakona, dužni su u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona pohađati obveznu obuku iz članka 75a. ovoga zakona.

Članak 3.

(Stupanje na snagu Zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Dragan Mioković, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Tomislav Martinović, v. r.

На основу члана IV.B.7. а)(IV) Устава Федерације Босне и Херцеговине, доносим

UKAZ
O PROGLAŠEŃU ZAKONA O DOPUNAMA ZAKONA
O STEČAJU

Proglašava se Zakon o dopunama Zakona o stečaju, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 18.12.2024. godine i na sjednici Doma naroda od 04.03.2025. godine.

Broj 01-02-1-115-01/25
12. marta 2025. godine
Sarajevo

Председница
Лидија Брадара, с. р.

"(2) Iznimno od stavka (1) ovog članka, u slučaju da je zbirni iznos srazmjernih mirovina ostvarenih u skladu sa Sporazumom iz stavka (1) ovog članka manji od najnižeg iznosa mirovine iz članka 81. ovog zakona, korisniku starosne, obiteljske, odnosno invalidske mirovine, koji ima priznat mirovinski staž u trajanju od najmanje 12 mjeseci poslije 30. 4. 1992. godine u Federaciji BiH i koji ima prebivalište u Federaciji BiH ili Distriktu Brčko Bosne i Hercegovine, odnosno koji ima status povratnika u Republiku Srpsku, pripada i razlika od zbirnog iznosa srazmjernih mirovina do iznosa najniže mirovine iz članka 81. ovog zakona. Pravo na isplatu razlike mirovine do iznosa najniže mirovine iz članka 81. ovog zakona, korisnik srazmjerne mirovine ostvaruje od trenutka podnošenja zahtjeva za ostvarivanje ovog prava, a u skladu sa stavkom (4) ovog članka."

"(3) Iznimno od stavka (2) ovog članka korisnicima prava koji su ostvarili pravo na srazmjernu mirovinu u skladu sa Sporazumom iz stavka (1) ovog članka, a koji imaju ostvaren poseban staž, ne pripada pravo na razliku mirovine, osim ako se radi o posebnom stažu iz članka 36. ovog zakona."

Dosadašnji stavak (3) postaje stavak (4).

Članak 2.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj Zastupničkog doma Parlamenta Federacije BiH Dragan Mioković, s. r.	Predsjedatelj Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Tomislav Martinović, v. r.
--	--

На основу члана IV.B.7. а)(IV) Устава Федерације Босне и Херцеговине, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ

Проглашава се Закон о измјенама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, који је усвојио Парламент Федерације Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома од 04.02.2025. године и на сједници Дома народа од 04.03.2025. године.

Број 01-02-1-116-01/25
12. марта 2025. године
Сарајево

Предсједница
Лидија Брадара, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ

Члан 1.

У члану 82. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, досадашњи ставови (2) и (3) мијењају се и гласе:

"(2) Изузетно, од става (1) овог члана, у случају да је збирни износ сразмјерних пензија остварених у складу са Споразумом из става (1) овог члана мањи од најнижег изнosa пензије из члана 81. овог Закона, кориснику старосне, породичне, односно инвалидске пензије, који има признат пензијски стаж у трајању од најмање 12 мјесeci послије 30.04.1992. године у Федерацији БиХ и који има пребивалиште у Федерацији БиХ или Дистрикту Брчко Босне и Херцеговине, односно који има статус повратника у

Републику Српску, припада и разлика од збирног изнosa сразмјерних пензија до изнosa најниже пензије из члана 81. овог закона. Прavo на исплату разлике пензије до изнosa најниже пензије из члана 81. овог Закона, корисник сразмјерне пензије остварује од момента подношења захтјева за остваривање овог права, а у складу са ставом (4) овог члана."

"(3) Изузетно од става (2) овог члана корисницима права који су остварили право на сразмјерну пензију у складу са Споразумом из става (1) овог члана, а који имају остварен посебан стаж, не припада право на разлику пензије, изузев уколико се ради о посебном стажу из члана 36. овог Закона."

Досадашњи став (3) постаје став (4).

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објаве у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Предсједавајући Представничког дома Парламента Федерације БиХ Драган Миоковић, с. р.	Предсједавајући Дома народа Парламента Федерације БиХ Томислав Мартиновић, с. р.
---	---

399

На основу члана IV.B.7. а)(IV) Устава Федерације Босне и Херцеговине, доносим

УКАЗ

ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О ИЗМИРЕНЈУ ОБАВЕЗА ПО ОСНОВУ РАЧУНА СТАРЕ DEVIZNE ШТЕДЊЕ У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И HERCEGOVINE

Проглашава се Закон о измјени Закона о измиренју обавеза по основу рачуна старе девизне штедње у Федерацији Босне и Херцеговине, који је усвојио Парламент Федерације Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома од 12.12.2024. године и на сједници Дома народа од 04.03.2025. године.

Број 01-02-1-117-01/25
12. марта 2025. године
Сарајево

Предсједница
Лидија Брадара, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О ИЗМИРЕНЈУ ОБАВЕЗА ПО ОСНОВУ РАЧУНА СТАРЕ DEVIZNE ШТЕДЊЕ У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И HERCEGOVINE

Члан 1.

У Закону о измиренју обавеза по основу рачуна старе девизне штедње у Федерацији Босне и Херцеговине, ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 62/09, 42/11, 91/13, 101/16 и 57/20), у члану 5. у ставу (1) датум "31.12.2022." замјенjuje се датумом "31.12.2026."

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Предсједavajuћи Представничког дома Парламента Федерације БиХ Dragan Mioković, s. r.	Предсједavajuћи Дома народа Парламента Федерације БиХ Tomislav Martinović, s. r.
--	--

Темелјем члана IV.B.7. а)(IV) Устава Федерације Босне и Херцеговине, доносим

UKAZ**O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENI ZAKONA O IZMIRENJU OBVEZA PO OSNOVI RAČUNA STARE DEVIZNE ŠTEDNJE U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Proglašava se Zakon o izmjeni Zakona o izmirenju obveza po osnovi računa stare devizne štednje u Federaciji Bosne i Hercegovine, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 12.12.2024. godine i na sjednici Doma naroda od 4.3.2025. godine.

Broj 01-02-1-117-01/25
12. ožujka 2025. godine
Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, v. r.

ZAKON**O IZMJENI ZAKONA O IZMIRENJU OBVEZA PO OSNOVI RAČUNA STARE DEVIZNE ŠTEDNJE U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Članak 1.

U Zakonu o izmirenju obveza po osnovi računa stare devizne štednje u Federaciji Bosne i Hercegovine, ("Službene novine Federacije BiH", br. 62/09, 42/11, 91/13, 101/16 i 57/20), u članku 5. u stavku (1) datum "31.12.2022." zamjenjuje se datumom "31.12.2026."

Članak 2.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Dragan Mioković, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Tomislav Martinović, v. r.

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ**O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENI ZAKONA O IZMIRENJU OBAVEZA PO OSNOVI RAČUNA STARE DEVIZNE ŠTEDNJE U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Proglašava se Zakon o izmjeni Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje u Federaciji Bosne i Hercegovine, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 12.12.2024. godine i na sjednici Doma naroda od 04.03.2025. godine.

Broj 01-02-1-117-01/25
12. marta 2025. godine
Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, s. r.

ZAKON**O IZMJENI ZAKONA O IZMIRENJU OBAVEZA PO OSNOVI RAČUNA STARE DEVIZNE ŠTEDNJE U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

U Zakonu o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje u Federaciji Bosne i Hercegovine, ("Službene novine Federacije BiH" br. 62/09, 42/11,

91/13, 101/16 i 57/20), u članu 5. u stavu (1) datum "31.12.2022." zamjenjuje se datumom "31.12.2026."

Član 2.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije
BiH

Dragan Mioković, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije
BiH

Tomislav Martinović, s. r.

400

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ**O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENI ZAKONA O IZDVAJANJU I USMJERAVANJU DIJELA PRIHODA PREDUZEĆA OSTVARENIM RADOM TERMoeLEKTRANA**

Proglašava se Zakon o izmjeni Zakona o izdvajanju i usmjeravanju dijela prihoda preduzeća ostvarenih radom termoelektrana, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 04.02.2025. godine i na sjednici Doma naroda od 04.03.2025. godine.

Broj 01-02-1-118-01/25
12. marta 2025. godine
Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, s. r.

ZAKON**O IZMJENI ZAKONA O IZDVAJANJU I USMJERAVANJU DIJELA PRIHODA PREDUZEĆA OSTVARENIM RADOM TERMoeLEKTRANA**

Član 1.

U Zakonu o izdvajanju i usmjeravanju dijela prihoda preduzeća ostvarenih radom termoelektrana ("Službene novine Federacije BiH", broj 80/14, u daljnjem tekstu: Zakon) član 4. mijenja se i glasi:

"Naknada iz člana 2. ovog zakona iznosi 0,0018 KM po kilovatsatu (kWh) proizvedene električne energije na pragu termoelektrane."

Član 2.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH", a početak se primjenjivati od 01.01.2025. godine.

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Dragan Mioković, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Tomislav Martinović, s. r.

Temeljem članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ**O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENI ZAKONA O IZDVAJANJU I USMJERAVANJU DIJELA PRIHODA PREDUZEĆA OSTVARENIM RADOM TERMoeLEKTRANA**

Proglašava se Zakon o izmjeni Zakona o izdvajanju i usmjeravanju dijela prihoda poduzeća ostvarenih radom termoelektrana, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i

Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 4.2.2025. godine i na sjednici Doma naroda od 4.3.2025. godine.

Broj 01-02-1-118-01/25
12. ožujka 2025. godine
Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, v. r.

ZAKON
O IZMJENI ZAKONA O IZDVAJANJU I
USMJERAVANJU DIJELA PRIHODA PODUZEĆA
OSTVARENIH RADOM TERMOELEKTRANA

Članak 1.

U Zakonu o izdvajanju i usmjeravanju dijela prihoda poduzeća ostvarenih radom termoelektrana ("Službene novine Federacije BiH", broj 80/14, u daljnjem tekstu: Zakon) članak 4. mijenja se i glasi:

"Naknada iz članka 2. ovog zakona iznosi 0,0018 KM po kilovatsatu (kWh) proizvedene električne energije na pragu termoelektrane."

Članak 2.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH", a početi će se primjenjivati od 01.01.2025. godine.

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Dragan Mioković, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Tomislav Martinović, v. r.

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

УКАЗ
О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О
ИЗДВАЈАЊУ И УСМЈЕРАВАЊУ ДИЈЕЛА ПРИХОДА
ПРЕДУЗЕЋА ОСТВАРЕНИХ РАДОМ
ТЕРМОЕЛЕКТРАНА

Проглашава се Закон о измјени Закона о издвајању и усмјеравању дијела прихода предузећа остварених радом термоелектрана, који је усвојио Парламент Федерације Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома од 04.02.2025. године и на сједници Дома народа од 04.03.2025. године.

Број 01-02-1-118-01/25
12. марта 2025. године
Сарајево

Председница
Лидија Брадара, с. р.

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О ИЗДВАЈАЊУ И
УСМЈЕРАВАЊУ ДИЈЕЛА ПРИХОДА ПРЕДУЗЕЋА
ОСТВАРЕНИХ РАДОМ TERMOELEKTRANA

Члан 1.

У Закону о издвајању и усмјеравању дијела прихода предузећа остварених радом термоелектрана ("Службене новине Федерације БиХ", број 80/14, у даљњем тексту: Закон) члан 4. мијења се и гласи:

"Накнада из члана 2. овог закона износи 0,0018 КМ по киловатсату (кWh) произведене електричне енергије на прагу термоелектране."

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ", а почеће се примјењивати од 01.01.2025. године.

Председавајући
Представничког дома
Парламента Федерације
БиХ
Драган Миоковић, с. р.

Председавајући
Дома народа
Парламента Федерације
БиХ
Томислав Мартиновић, с. р.

401

На основу члана IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

УКАЗ
О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И
ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШНОМ ПОСТУПКУ

Проглашава се Закон о измјенaма и допунама Закона о извршном поступку, који је усвојио Парламент Федерације Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома од 12.12.2024. године и на сједници Дома народа од 04.03.2025. године.

Број 01-02-1-119-01/25
12. марта 2025. године
Сарајево

Председница
Лидија Брадара, с. р.

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШНОМ
ПОСТУПКУ

Члан 1.

У Закону о извршном поступку ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 и 46/16) у члану 8. став (3) мијења се и гласи:

"(3) Ако се извршно рјешење о извршењу на одређеном предмету или средству не може провести, траžilac извршења може ради намјерња истог потраживања предложити ново средство или предмет извршења, у року од 15 дана од дана пријема обавјести суда да се извршење није могло провести на предложеном средству и предмету извршења, о чему ће суд одлучити рјешењем."

Члан 2.

У члану 12. иза става (4) додаје се нови став (5) који гласи:
"(5) На поступање другостепеног суда по жалби у цијелости се примјенјују одредбе од чл. 203. до 232а. Закона о парничном поступку ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 53/03, 73/05, 19/06 и 98/15)."
Досадашњи ст. (5) и (6) постају ст. (6) и (7).

Члан 3.

У члану 50. иза става (5) додаје се нови став (6) који гласи:
"(6) Приједлог за наставак поступка подноси се у року од 30 дана од дана извршности одлуке парничног суда шодно одредби члана 25. ст. (1), (2), (4) и (5) овог закона. Ако траžilac извршења у овом року не стави приједлог за наставак извршења, суд ће обуставити извршни поступак."
Досадашњи ст. (6), (7) и (8) постају ст. (7), (8) и (9).

Члан 4.

У члану 60. иза става (3) додаје се нови став (4) који гласи:
"(4) Траžilac извршења може само једном предложити одлагање извршења у току поступка."

Član 5.

Član 61. mijenja se i glasi:

"Član 61.

(Vrijeme za koje se izvršenje odlaže)

- (1) Sud će odložiti izvršenje za vrijeme koje je tražilac izvršenja predložio, ali ne duže od šest mjeseci.
- (2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, sud može na prijedlog tražioca izvršenja odložiti izvršenje i na duži vremenski period ukoliko su tražilac izvršenja i izvršenik zaključili pismeni sporazum o načinu izmirenja potraživanja."

Član 6.

U članu 63. st. (3) i (4) mijenjaju se i glase:

- (3) Izvršenje će se obustaviti ako je postalo nemoguće. Prije donošenja rješenja o obustavi izvršenja, sud će tražioca izvršenja pozvati da podnese prijedlog iz člana 8. stav (3) ovog zakona, u roku od 15 dana od dana prijema poziva.
- (4) Rješenje o obustavi izvršenja iz stava (3) ovog člana, sud će donijeti ako prijedlog ne bude podnesen u roku ili ako je prijedlog neosnovan."

Član 7.

Član 69. mijenja se i glasi:

"Član 69.

(Nepokretnost kao predmet izvršenja)

- (1) Ukoliko nije drugačije određeno, predmet izvršenja može biti samo nepokretnost kao cjelina određena propisima koji uređuju vlasništvo i druga stvarna prava.
- (2) Suvlasnički dio nepokretnosti može biti samostalan predmet izvršenja u pogledu kojeg se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovog zakona o izvršenju na nepokretnostima.
- (3) U slučaju postupka izvršenja na suvlasničkom dijelu, a prema zahtjevu tražioca izvršenja, izvršenika ili drugog suvlasnika, sud će u rješenju o izvršenju odrediti da se na prodaju ponudi kako cjelokupna nepokretnost tako i suvlasnički dio koji je predmet izvršenja. Prodaja cjelokupne nepokretnosti izvršenja vršit će se samo ako na to izričito pristane suvlasnik nepokretnosti koji nije izvršenik. Prije donošenja rješenja o izvršenju, sud mora pribaviti izričit pristanak suvlasnika nepokretnosti koji nije izvršenik i u rješenju o izvršenju naznačiti da će svojim zaključkom iz člana 90. stav (3) ovog zakona odlučiti da li je predmet prodaje cjelokupna nepokretnost ili samo njen suvlasnički dio. U istom rješenju sud će odrediti da se zabilježba izvršenja iz člana 72. ovog zakona odnosi na cjelokupnu nepokretnost ili na suvlasnički dio. U slučaju da nema izričitog pristanka suvlasnika nepokretnosti koji nije izvršenik za izvršenje na cjelokupnoj nekretnini, sud će odrediti izvršenje samo na suvlasničkom dijelu.
- (4) Suvlasnici koji nisu izvršenici imaju pravo na namirenje u visini svojih suvlasničkih dijelova iz iznosa dobijenog prodajom stvari prije namirenja tražioca izvršenja i drugih lica koja se namiruju u izvršnom postupku, a prije naknade troškova izvršnog postupka.
- (5) Suvlasnici koji nisu izvršenici imaju pravo zahtijevati da im se stvar koja je predmet izvršenja ustupi ako polože iznos koji odgovara vrijednosti izvršenikovog udjela u toj stvari.
- (6) Suvlasnika koji nije izvršenik, a kojem je osporen udio u stvari koja je predmet izvršenja, sud će uputiti na parnicu protiv tražioca izvršenja, a i protiv izvršenika ako i on osporava njegovo pravo, da dokaže svoje pravo, osim ako u izvršnom postupku ne može dokazati svoje pravo pravosnažnom presudom, javnom ispravom ili prema zakonu ovjerenom privatnom ispravom. Na pokrenutu parnicu kao i na prava suvlasnika da u njoj traže odlaganje postupka izvršenja shodno se primjenjuju odredbe ovog

zakona kojima se uređuje postupanje suda po prigovoru trećih lica.

- (7) Ako suvlasnik iz stava (6) ovog člana može dokazati svoje pravo pravosnažnom presudom, javnom ispravom ili po zakonu ovjerenom privatnom ispravom, sud će postupati kao da njeno pravo nije osporeno.
- (8) Okolnost da je sud u izvršnom postupku uzeo da pravo lica iz stava (6) ovog člana nije osporeno u smislu odredaba st. (6) i (7) ovog člana, ne utiče na pravo tražioca izvršenja ili izvršenika da svoja prava protiv tog lica ostvaruju u posebnoj parnici.
- (9) U slučaju postupka izvršenja na zajedničkoj imovini, a prema zahtjevu tražioca izvršenja, sud će u rješenju o izvršenju odrediti da se na prodaju ponudi cijela nepokretnost u zajedničkom vlasništvu, samo ako na to izričito pristanu svi zajedničari koji nisu izvršenici. U tom slučaju odredbe st. (2) do (8) ovog člana na odgovarajući način se primjenjuju i na vlasnike zajedničke imovine (zajedničari). Ako između izvršenika i ostalih vlasnika zajedničke imovine ne postoji saglasnost o njihovim pravima u zajedničkoj stvari, sud će vlasnika zajedničke imovine koji osporava izvršenikova prava na zajedničku stvar zaključkom uputiti da svoja prava dokazuje u parnici. Na pokrenutu parnicu kao i na prava vlasnika zajedničke imovine da u njoj traže odlaganje postupka izvršenja shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona kojim se uređuje postupanje suda po prigovoru trećih lica.
- (10) Ako je u vezi neke nepokretnosti ili njenog idealnog dijela osnovano pravo plodouživanja, ono može biti samostalni predmet izvršenja samo ako na to izričito pristane suvlasnik koji nije izvršenik, s tim da izvršenik može namiriti svoje potraživanje iz plodova koje to pravo daje na osnovu nekog pravnog odnosa (najamnina, zakupnina) u pogledu čega se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovog zakona o izvršenju na pravima."

Član 8.

Član 79. mijenja se i glasi:

"Član 79.

(Izuzimanje od izvršenja)

- (1) Ne može biti predmet izvršenja poljoprivredno zemljište zemljoradnika u površini do 5.000 m².
- (2) Ne može biti predmetom izvršenja nepokretnost koja predstavlja jedini dom izvršenika.
- (3) Jedini dom izvršenika u smislu stava (2) ovog člana je nepokretnost ili drugi objekat koji služi isključivo za stanovanje izvršenika i članova njegove uže porodice u mjestu prebivališta izvršenika i članova njegove uže porodice. Obim i površinu nepokretnosti koja predstavlja jedini dom izvršenika koja se izuzima od izvršenja utvrđivat će sud u svakom konkretnom slučaju.
- (4) Ne može biti predmet izvršenja nepokretnost izvršenika, ukoliko je ukupna visina potraživanja iz izvršne ili vjerodostojne isprave manja od 1/3 tržišne vrijednosti nepokretnosti.
- (5) Odredba iz st. (1), (2) i (4) ovog člana se neće primjenjivati u postupku izvršenja na nepokretnostima ukoliko je izvršenik pristao na izvršenje na toj nepokretnosti ili ukoliko je na nepokretnosti prethodno voljom izvršenika zasnovano založno pravo."

Član 9.

Član 87. mijenja se i glasi:

"Član 87.

(Pretpostavke za održavanje ročišta)

- (1) Ročište za javno nadmetanje održat će se ako sud utvrdi da su ispunjene zakonske pretpostavke za njegovo održavanje propisane članom 82. ovog zakona.
- (2) Ako na prvo ročište ne dođe ni jedan ponuđač, prodaja će se smatrati neuspjelim, a sud će zakazati drugo ročište u roku od 30 dana.
- (3) Na zahtjev lica koje ima pravo prvenstva namirenja, sud će zaključkom odrediti da se ročište za prodaju odgodi ako učestvuje samo jedan ponuđač. Odgoda iz ovih razloga se može tražiti samo jednom u toku postupka."

Član 10.

Član 89. mijenja se i glasi:

"Član 89.

(Prodajna cijena)

- (1) Bez pristanka lica koja se u izvršnom postupku po redu prvenstva namiruju prije tražioca izvršenja, nepokretnost se na javnom nadmetanju ne može prodati po cijeni koja ne pokriva ni djelimično iznos potraživanja tražioca izvršenja.
- (2) Na prvom ročištu za javno nadmetanje ne može se nepokretnost prodati ispod 70% utvrđene vrijednosti. Početne ponude za prvo ročište na iznose manje od 70% utvrđene vrijednosti neće biti razmatrane.
- (3) Ako se nepokretnost ne proda na prvom, sud će zakazati drugo ročište u roku od 30 dana. Sud će zakazati ročište u istom roku i u slučaju da tri ponuđača sa najvišom ponudom na prvom ročištu nisu uplatila prodajnu cijenu u skladu sa odredbama člana 92. stav (3) ovog zakona.
- (4) Na drugom ročištu nepokretnost ne može biti prodana za manje od polovine vrijednosti utvrđene zaključkom o prodaji. Početna ponuda na drugom ročištu ne može biti manja od jedne polovine od utvrđene vrijednosti.
- (5) Ako nepokretnost ne bude prodana ni na drugom ročištu, sud će na prijedlog tražioca izvršenja donijeti rješenje kojim se utvrđuje pravo vlasništva tražioca izvršenja na nepokretnost srazmjerno njegovom potraživanju u odnosu na utvrđenu vrijednost nepokretnosti.
- (6) Izuzetno od stava (5), ukoliko je razlika visine potraživanja i vrijednosti nepokretnosti manja od 20%, sud može na prijedlog tražioca izvršenja ili izvršenika dosuditi da nepokretnost pripadne tražiocu izvršenja, uz obavezu tražioca izvršenja da izvršeniku isplati razliku između visine potraživanja i vrijednosti nepokretnosti.
- (7) Prijedlog iz stava (5) ovog člana može se podnijeti u roku od 15 dana od dana održavanja drugog ročišta za prodaju o kojem prijedlogu je sud dužan donijeti rješenje u roku od 15 dana od dana podnošenja prijedloga.
- (8) Ukoliko nema nosilaca prava preče kupovine iz člana 83. stav (1) ovog zakona, lice koje prema odredbama člana 98. ovog zakona ima pravo prvenstvenog namirenja iz prodajne cijene stiče pravo preče kupovine po cijeni postignutoj na drugom ročištu.
- (9) Stranke i lica koja se namiruju u postupku mogu se sporazumjeti, izjavom datom na zapisnik, da se nepokretnost može prodati nadmetanjem i za cijenu nižu od one iz st. (1), (2) i (4) ovog člana.
- (10) Ako su se stranke prije pokretanja izvršnog postupka u sporazumu sklopljenom pred sudom saglasile da se nepokretnost radi naplate potraživanja tražioca izvršenja utvrđene tim sporazumom može prodati i za cijenu nižu od one iz st. (1), (2) i (4) ovog člana, nepokretnost se već na prvom ročištu za prodaju može prodati po toj cijeni ako u postupku ne sudjeluju druga lica koja se u njemu namiruju, a svoje su pravo upisala u zemljišnu knjigu prije nego što je u

tu knjigu upisano pravo tražioca izvršenja kojim je osigurana naplata njegovog potraživanja. Najniža cijena po kojoj se nepokretnost može prodati u tom slučaju ne može biti ispod jedne trećine utvrđene vrijednosti.

- (11) Odredbe st. (1), (2), (4), (9) i (10) ovog člana na odgovarajući se način primjenjuju i u slučaju u kojem se nepokretnost prodaje neposrednom pogodbom."

Član 11.

U članu 93. stav (4) mijenja se i glasi:

- "(4) Rješenje iz stava (1) ovog člana objavljuje se na oglasnoj tabli, te dostavlja kupcu i svim licima kojima se dostavlja zaključak o prodaji, kao i svim učesnicima u nadmetanju."

Član 12.

U članu 95. stav (1) mijenja se i glasi:

- "(1) Sud će obustaviti izvršenje ako se nepokretnost nije mogla prodati ni na drugom ročištu i ako nije podnesen prijedlog iz člana 89. stav (5) ovog zakona."

Član 13.

Član 125. mijenja se i glasi:

"Član 125.

(Bezuspješan pokušaj pljenidbe)

- (1) Ako se pri pljenidbi ne nađu pokretne stvari koje mogu biti predmet izvršenja, sud će o tome obavijestiti tražioca izvršenja koji nije bio prisutan pljenidbi te pozvati istog da u roku od 30 dana dostavi tačnu adresu gdje se nalaze pokretne stvari izvršenika ili u protivnom da uredi svoj prijedlog za izvršenje i predloži provođenje izvršenja na predmetu i sredstvu podobnom za izvršenje.
- (2) Ukoliko tražilac izvršenja ne postupi u roku iz stava (1) ovog člana sud će obustaviti postupak izvršenja."

Član 14.

Član 137a. mijenja se i glasi:

"Član 137a.

(Osiguranje sredstava iz budžeta odnosno finansijskog plana)

Ustanove iz člana 79a. stav (2) ovog zakona, dužne su u svojim budžetima predvidjeti sredstva za isplatu izvršnih sudskih rješenja na teret budžeta u visini od najmanje 0,5 % ukupno planiranih prihoda u budžetu."

Član 15.

Član 137b. mijenja se i glasi:

"Član 137b.

(Izuzimanje od izvršenja)

Ne mogu biti predmet izvršenja novčana sredstva ustanova iz člana 79a. stav (2) ovog zakona koja služe za vršenje djelatnosti od javnog interesa i koje osiguravaju ostvarivanje prava iz člana 79a. stav (2) ovog zakona, osim u visini iz člana 137a. ovog zakona. Nadležni sud u svakom konkretnom slučaju odlučuje o ispunjenju uvjeta za izuzimanje od izvršenja."

Član 16.

Član 138. mijenja se i glasi:

"Član 138.

(Ograničenje izvršenja)

- (1) Izvršenje na: plaći, nadoknadi umjesto plaće, nadoknadi za skraćeno radno vrijeme i nadoknadi zbog umanjenja plaće i penzije, primanja po osnovu nadoknade zbog tjelesnog oštećenja prema propisima o invalidskom osiguranju i primanja po osnovu privremene nezaposlenosti i nadoknada za rad osuđenika, može se provesti do iznosa od jedne polovine.
- (2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, izvršenje na minimalnoj i zagarantiranoj penziji može se provesti do iznosa od jedne trećine.

- (3) Kod odlučivanja o visini izvršenja iz st. (1) i (2) ovog člana, sud će uzeti u obzir materijalno i finansijsko stanje izvršenika.
- (4) Ograničenja izvršenja na novčanim potraživanjima izvršenika iz stava (1) ovog člana primjenjuju se samo ako potraživanja ne prelaze 1.000,00 KM mjesečno. Na dijelu potraživanja koji prelazi 1.000,00 KM mjesečno izvršenje se može provesti do iznosa od dvije trećine potraživanja.
- (5) Izvršenje na teret sredstava budžeta Federacije Bosne i Hercegovine i kantona provest će se u visini predviđenoj na određenoj poziciji budžeta i u skladu sa zakonom o izvršavanju budžeta.
- (6) Izvršenje na teret sredstava budžeta grada i općine provest će se u visini predviđenoj na određenoj poziciji budžeta i u skladu sa odlukom o izvršavanju budžeta.
- (7) Više povjerilaca koji ostvaruju svoja novčana potraživanja iz budžeta namiruju se onim redom kojim su stekli pravo da se namire iz budžeta, s tim da zastarjevanje ne teče do konačnog namirenja potraživanja iz sudske odluke.
- (8) Svi nivoi vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (Federacija, kanton, grad i općina) koji imaju izvršne sudske presude dužni su u svojim budžetima predvidjeti sredstva za isplatu sudskih izvršnih rješenja na teret tih budžeta u iznosu najmanje 0,5% ukupno planiranih prihoda u budžetu.

Član 17.

Iza člana 138. dodaje se novi član 138a. koji glasi:

"Član 138a.

(Izuzimanje od izvršenja)

Izuzeta su od izvršenja primanja po osnovu socijalne i humanitarne pomoći, primanja po osnovu dodatka na djecu i primanja po osnovu stipendije i pomoći učenicima i studentima."

Član 18.

U članu 166. stav (2) mijenja se i glasi:

"(2) Rješenjem o izvršenju na novčanim sredstvima koja se vode na transakcijskom računu izvršenika nalaže se banci da novčani iznos za koji je izvršenje određeno prenese s transakcijskog računa izvršenika na transakcijski račun tražioca izvršenja ili njegovog punomoćnika na osnovu specijalne punomoći, a za potraživanja za koja nije propisana naplata preko žiro-računa kod banke da isplati taj iznos u gotovom novcu tražiocu izvršenja ili njegovom punomoćniku na osnovu specijalne punomoći."

U stavu (3) u prvoj rečenici, iza riječi "tražiocu izvršenja" dodaju se riječi: "ili njegovom punomoćniku na osnovu specijalne punomoći".

U stavu (4) iza riječi: "tražioca izvršenja" dodaju se riječi: "ili njegovom punomoćniku."

Član 19.

(Primjena)

Postupci u predmetima u kojima do dana stupanja na snagu ovog zakona bude doneseno rješenje o dozvoli izvršenja, provest će se prema ranije važećim odredbama ovog zakona.

Član 20.

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Dragan Mioković, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Tomislav Martinović, s. r.

Temeljem članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OVRŠNOM POSTUPKU

Proglašava se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o ovršnom postupku, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 12.12.2024. godine i na sjednici Doma naroda od 4.3.2025. godine.

Broj 01-02-1-119-01/25

12. marta 2025. godine

Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, v. r.

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OVRŠNOM POSTUPKU

Članak 1.

U Zakonu o ovršnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16) u članku 8. stavak (3) mijenja se i glasi:

"(3) Ako se ovršno rješenje o ovrshi nad određenom predmetu ili sredstvu ne može provesti, tražitelj ovrhe može radi namirenja iste tražbine predložiti novo sredstvo ili predmet ovrhe, u roku od 15 dana od dana prijema obavijesti suda da se ovrha nije mogla provesti na predloženom sredstvu i predmetu ovrhe, o čemu će sud odlučiti rješenjem."

Članak 2.

U članku 12. iza stavka (4) dodaje se novi stavak (5) koji glasi:

"(5) Na postupanje drugostupanjskog suda po prizivu u cijelosti se primjenjuju odredbe od čl. 203. do 232a. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15)."
Dosadašnji st. (5) i (6) postaju st. (6) i (7).

Članak 3.

U članku 50. iza stavka (5) dodaje se novi stavak (6) koji glasi:

"(6) Prijedlog za nastavak postupka podnosi se u roku od 30 dana od dana ovršnosti odluke parničnog suda shodno odredbi članka 25. st. (1), (2), (4) i (5) ovoga zakona. Ako tražitelj ovrhe u ovom roku ne stavi prijedlog za nastavak ovrhe, sud će obustaviti ovršni postupak."
Dosadašnji st. (6), (7) i (8) postaju st. (7), (8) i (9).

Članak 4.

U članku 60. iza stavka (3) dodaje se novi stavak (4) koji glasi:

"(4) Tražitelj ovrhe može samo jednom predložiti odlaganje ovrhe tijekom postupka."

Članak 5.

Članak 61. mijenja se i glasi:

"Članak 61.

(Vrijeme za koje se ovrha odlaže)

- (1) Sud će odložiti ovrhu za vrijeme koje je tražitelj ovrhe predložio, ali ne dulje od šest mjeseci.
- (2) Iznimno od stavka (1) ovoga članka, sud može na prijedlog tražitelja ovrhe odložiti ovrhu i na dulji vremenski period ukoliko su tražitelj ovrhe i ovršenik zaključili pismeni sporazum o načinu izmirenja tražbine."

Članak 6.

U članku 63. st. (3) i (4) mijenjaju se i glase:
"(3) Ovrha će se obustaviti ako je postala nemoguća. Prije donošenja rješenja o obustavi ovrhe, sud će tražitelja ovrhe pozvati da podnese prijedlog iz članka 8. stavak (3) ovoga zakona, u roku od 15 dana od dana primitka poziva.

- (4) Rješenje o obustavi ovrhe iz stavka (3) ovoga članka, sud će donijeti ako prijedlog ne bude podnesen u roku ili ako je prijedlog neutemeljen."

Članak 7.

Članak 69. mijenja se i glasi:

"Članak 69.

(Nepokretnost kao predmet ovrhe)

- (1) Ukoliko nije drukčije određeno, predmet ovrhe može biti samo nepokretnost kao cjelina određena propisima koji uređuju vlasništvo i druga stvarna prava.
- (2) Suvlasnički dio nepokretnosti može biti samostalan predmet ovrhe glede kojega se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovoga zakona o ovrsci na nepokretnostima.
- (3) U slučaju postupka ovrhe na suvlasničkom dijelu, a prema zahtjevu tražitelja ovrhe, ovršenika ili drugog suvlasnika, sud će u rješenju o ovrsci odrediti da se na prodaju ponudi kako cjelokupna nepokretnost tako i suvlasnički dio koji je predmet ovrhe. Prodaja cjelokupne nepokretnosti ovrhe vršit će se samo ako na to izričito pristane suvlasnik nepokretnosti koji nije ovršenik. Prije donošenja rješenja o ovrsci, sud mora pribaviti izričit pristanak suvlasnika nepokretnosti koji nije ovršenik i u rješenju o ovrsci naznačiti da će svojim zaključkom iz članka 90. stavak (3) ovog zakona odlučiti da li je predmet prodaje cjelokupna nepokretnost ili samo njezin suvlasnički dio. U istom rješenju sud će odrediti da se zabilježba izvršenja u članku 72. ovog zakona odnosi na cjelokupnu nepokretnost ili na suvlasnički dio. U slučaju da nema izričitog pristanka suvlasnika nepokretnosti koji nije ovršenik za ovrhu na cjelokupnoj nekretnini, sud će odrediti ovrhu samo na suvlasničkom dijelu.
- (4) Suvlasnici koji nisu ovršenici imaju pravo na namirenje u visini svojih suvlasničkih dijelova iz iznosa dobivenog prodajom stvari prije namirenja tražitelja ovrhe i drugih osoba koje se namiruju u ovršnom postupku, a prije naknade troškova ovršnog postupka.
- (5) Suvlasnici koji nisu ovršenici imaju pravo zahtijevati da im se stvar koja je predmetom ovrhe ustupi ako polože iznos koji odgovara vrijednosti ovršenikovoga udjela u toj stvari.
- (6) Suvlasnika koji nije ovršenik, a kojemu je osporen udio u stvari koja je predmetom ovrhe, sud će uputiti na parnicu protiv tražitelja ovrhe, a i protiv ovršenika ako i on osporava njegovo pravo, da dokaže svoje pravo, osim ako u ovršnom postupku ne može dokazati svoje pravo pravomoćnom presudom, javnom ispravom ili prema zakonu ovjerenom privatnom ispravom. Na pokrenutu parnicu kao i na prava suvlasnika da u njoj traže odlaganje postupka ovrhe shodno se primjenjuju odredbe ovoga zakona kojima se uređuje postupanje suda po prigovoru trećih osoba.
- (7) Ako suvlasnik iz stavka (6) ovoga članka može dokazati svoje pravo pravomoćnom presudom, javnom ispravom ili po zakonu ovjerenom privatnom ispravom, sud će postupati kao da njeno pravo nije osporeno.
- (8) Okolnost da je sud u ovršnom postupku uzeo da pravo osobe iz stavka (6) ovoga članka nije osporeno u smislu odredbi st. (6) i (7) ovoga članka, ne utječe na pravo tražitelja ovrhe ili ovršenika da svoja prava protiv te osobe ostvaruju u posebnoj parnici.
- (9) U slučaju postupka ovrhe na zajedničkoj imovini, a prema zahtjevu tražitelja ovrhe, sud će u rješenju o ovrsci odrediti da se na prodaju ponudi cijela nepokretnost u zajedničkom vlasništvu, samo ako na to izričito pristanu

svi zajedničari koji nisu ovršenici. U tom slučaju odredbe st. (2) do (8) ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju i na vlasnike zajedničke imovine (zajedničari). Ako između ovršenika i ostalih vlasnika zajedničke imovine ne postoji suglasnost o njihovim pravima u zajedničkoj stvari, sud će vlasnika zajedničke imovine koji osporava ovršenikova prava na zajedničku stvar zaključkom uputiti da svoja prava dokazuje u parnici. Na pokrenutu parnicu kao i na prava vlasnika zajedničke imovine da u njoj traže odlaganje postupka ovrhe shodno se primjenjuju odredbe ovoga zakona kojima se uređuje postupanje suda po prigovoru trećih osoba.

- (10) Ako je u svezi neke nepokretnosti ili njenog idealnog dijela utemeljeno pravo plodouživanja, ono može biti samostalni predmet ovrhe samo ako na to izričito pristane suvlasnik koji nije ovršenik, s tim da ovršenik može namiriti svoju tražbinu iz plodova koje to pravo daje na temelju nekog pravnog odnosa (najamnina, zakupnina) glede čega se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovoga zakona o ovrsci nad pravima."

Članak 8.

Članak 79. mijenja se i glasi:

"Članak 79.

(Izuzimanje od ovrhe)

- (1) Ne može biti predmetom ovrhe poljoprivredno zemljište zemljoradnika u površini do 5.000 m².
- (2) Ne može biti predmetom ovrhe nepokretnost koja predstavlja jedini dom ovršenika.
- (3) Jedini dom ovršenika u smislu stavka (2) ovoga članka je nepokretnost ili drugi objekat koji služi isključivo za stanovanje ovršenika i članova njegove uže obitelji u mjestu prebivališta ovršenika i članova njegove uže obitelji. Obim i površinu nepokretnosti koja predstavlja jedini dom ovršenika koja se izuzima od ovrhe utvrđivat će sud u svakom konkretnom slučaju.
- (4) Ne može biti predmet ovrhe nepokretnost ovršenika, ukoliko je ukupna visina tražbine iz ovršne ili vjerodostojne isprave manja od 1/3 tržišne vrijednosti nepokretnosti.
- (5) Odredba iz st. (1), (2) i (4) ovoga članka se neće primjenjivati u postupku ovrhe na nepokretnostima ukoliko je ovršenik pristao na ovršenje na toj nepokretnosti ili ukoliko je na nepokretnosti prethodno voljom ovršenika utemeljeno založno pravo."

Članak 9.

Članak 87. mijenja se i glasi:

"Članak 87.

(Pretpostavke za održavanje ročišta)

- (1) Ročište za javnu dražbu održat će se ako sud utvrdi da su ispunjene zakonske pretpostavke za njegovo održavanje propisane člankom 82. ovoga zakona.
- (2) Ako na prvo ročište ne dođe niti jedan ponuđač, prodaja će se smatrati neuspjelom, a sud će zakazati drugo ročište u roku od 30 dana.
- (3) Na zahtjev osobe koja ima pravo prednosne namire, sud će zaključkom odrediti da se ročište za prodaju odgodi ako sudjeluje samo jedan ponuđač. Odgoda iz ovih razloga se može tražiti samo jednom tijekom postupka."

Članak 10.

Članak 89. mijenja se i glasi:

"Članak 89.

(Prodajna cijena)

- (1) Bez pristanka osoba koje se u ovršnom postupku po slijedu prvenstva namiruju prije tražitelja ovrhe, nepokretnost se na javnoj dražbi ne može prodati po cijeni koja ne pokriva ni djelomično iznos tražbine tražitelja ovrhe.
- (2) Na prvome ročištu za javnu dražbu ne može se nepokretnost prodati ispod 70% utvrđene vrijednosti. Početne ponude za prvo ročište na iznose manje od 70% utvrđene vrijednosti neće biti razmatrane.
- (3) Ako se nepokretnost ne proda na prvome, sud će zakazati drugo ročište u roku od 30 dana. Sud će zakazati ročište u istome roku i u slučaju da tri ponuđača s najvišom ponudom na prvome ročištu nisu uplatila prodajnu cijenu sukladno odredbama članka 92. stavak (3) ovoga zakona.
- (4) Na drugome ročištu nepokretnost ne može biti prodana za manje od polovice vrijednosti utvrđene zaključkom o prodaji. Početna ponuda na drugome ročištu ne može biti manja od jedne polovice od utvrđene vrijednosti.
- (5) Ako nepokretnost ne bude prodana ni na drugome ročištu, sud će na prijedlog tražitelja ovrhe donijeti rješenje kojim se utvrđuje pravo vlasništva tražitelja ovrhe na nepokretnosti srazmjerno njegovoj tražbini u odnosu na utvrđenu vrijednost nepokretnosti.
- (6) Iznimno od stavka (5), ukoliko je razlika visine tražbine i vrijednosti nepokretnosti manja od 20%, sud može na prijedlog tražitelja ovrhe ili ovršenika dosuditi da nepokretnost pripadne tražitelju ovrhe, uz obvezu tražitelja ovrhe da ovršeniku isplati razliku između visine tražbine i vrijednosti nepokretnosti.
- (7) Prijedlog iz stavka (5) ovoga članka može se podnijeti u roku od 15 dana od dana održavanja drugog ročišta za prodaju o kojem prijedlogu je sud dužan donijeti rješenje u roku od 15 dana od dana podnošenja prijedloga.
- (8) Ukoliko nema nositelja prava prvokupnje iz članka 83. stavak (1) ovoga zakona, osoba koja prema odredbama članka 98. ovoga zakona ima pravo prednosnog namirenja iz prodajne cijene stječe pravo prvokupnje po cijeni postignutoj na drugom ročištu.
- (9) Stranke i osobe koje se namiruju u postupku mogu se sporazumjeti, iskazom danim na zapisnik, da se nepokretnost može prodati dražbom i za cijenu nižu od one iz st. (1), (2) i (4) ovoga članka.
- (10) Ako su se stranke prije pokretanja ovršnog postupka u sporazumu sklopljenom pred sudom suglasile da se nepokretnost radi naplate tražbina tražitelja ovrhe utvrđene tim sporazumom može prodati i za cijenu nižu od one iz st. (1), (2) i (4) ovoga članka, nepokretnost se već na prvome ročištu za prodaju može prodati po toj cijeni ako u postupku ne sudjeluju druge osobe koje se u njemu namiruju, a svoje su pravo upisale u zemljišnu knjigu prije nego je u tu knjigu upisano pravo tražitelja ovrhe kojim je osigurana naplata njegove tražbine. Najniža cijena po kojoj se nepokretnost može prodati u tom slučaju ne može biti ispod jedne trećine utvrđene vrijednosti.
- (11) Odredbe st. (1), (2), (4), (9) i (10) ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i u slučaju u kojem se nepokretnost prodaje neposrednom pogodbom."

Članak 11.

U članku 93. stavak (4) mijenja se i glasi:

- "(4) Rješenje iz stavka (1) ovoga članka objavljuje se na oglasnoj ploči, te dostavlja kupcu i svim osobama kojima se dostavlja zaključak o prodaji, kao i svim sudionicima u dražbi."

Članak 12.

U članku 95. stavak (1) mijenja se i glasi:

- "(1) Sud će obustaviti ovrhu ako se nepokretnost nije mogla prodati ni na drugome ročištu i ako nije podnesen prijedlog iz članka 89. stavak (5) ovoga zakona."

Članak 13.

Članak 125. mijenja se i glasi:

"Članak 125.

(Bezuspješan pokušaj pljenidbe)

- (1) Ako se pri pljenidbi ne nađu pokretne stvari koje mogu biti predmetom ovrhe, sud će o tome obavijestiti tražitelja ovrhe koji nije bio nazočan pljenidbi te pozvati istog da u roku od 30 dana dostavi točnu adresu gdje se nalaze pokretne stvari ovršenika ili u protivnom da uredi svoj prijedlog za ovrhu i predloži provođenje ovrhe na predmetu i sredstvu podobnom za ovrhu.
- (2) Ukoliko tražitelj ovrhe ne postupi u roku iz stavka (1) ovoga članka sud će obustaviti postupak ovrhe."

Članak 14.

Članak 137a. mijenja se i glasi:

"Članak 137a.

- (Osiguranje sredstava iz proračuna odnosno financijskog plana)
Ustanove iz članka 79a. stavak (2) ovoga zakona, dužne su u svojim proračunima predvidjeti sredstva za isplatu ovršnih sudskih rješenja na teret proračuna u visini od najmanje 0,5 % ukupno planiranih prihoda u proračunu."

Članak 15.

Članak 137b. mijenja se i glasi:

"Članak 137b.

(Izuzimanje od ovrhe)

- Ne mogu biti predmetom ovrhe novčana sredstva ustanova iz članka 79a. stavak (2) ovoga zakona koja služe za vršenje djelatnosti od javnog interesa i koje osiguravaju ostvarivanje prava iz članka 79a. stavak (2) ovoga zakona, osim u visini iz članka 137a. ovoga zakona. Nadležni sud u svakom konkretnom slučaju odlučuje o ispunjenju uvjeta za izuzimanje od ovrhe."

Članak 16.

Članak 138. mijenja se i glasi:

"Članak 138.

(Ograničenje ovrhe)

- (1) Ovrha nad: plaćom, naknadom umjesto plaće, naknadom za skraćeno radno vrijeme i naknadom zbog umanjenja plaće i mirovine, primanjima na temelju naknade zbog tjelesnog oštećenja prema propisima o invalidskom osiguranju i primanjima na temelju privremene neuposlenosti i naknada za rad osuđenika, može se provesti do iznosa od jedne polovice.
- (2) Iznimno od stavka (1) ovoga članka, ovrha nad minimalnom i zagarantiranom mirovinom može se provesti do iznosa od jedne trećine.
- (3) Kod odlučivanja o visini ovrhe iz st. (1) i (2) ovoga članka, sud će uzeti u obzir materijalno i financijsko stanje ovršenika.
- (4) Ograničenja ovrhe nad novčanim tražbinama ovršenika iz stavka (1) ovoga članka primjenjuju se samo ako tražbine ne prelaze 1.000,00 KM mjesečno. Na dijelu tražbine koja prelazi 1.000,00 KM mjesečno ovrha se može provesti do iznosa od dvije trećine tražbine.
- (5) Ovrha na teret sredstava proračuna Federacije Bosne i Hercegovine i kantona provest će se u visini predviđenoj na određenoj poziciji proračuna i sukladno zakonu o izvršavanju proračuna.

- (6) Ovrha na teret sredstava proračuna grada i općine provest će se u visini predviđenoj na određenoj poziciji proračuna i sukladno odluci o izvršavanju proračuna.
- (7) Više povjeriteija koji ostvaruju svoje novčane tražbine iz proračuna namiruju se onim redom kojim su stekli pravo da se namire iz proračuna, s tim da zastarjevanje ne teče do konačnog namirenja tražbine iz sudske odluke.
- (8) Sve razine vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (Federacija, kanton, grad i općina) koje imaju ovršne sudske presude dužni su u svojim proračunima predvidjeti sredstva za isplatu sudskih ovršnih rješenja na teret tih proračuna u iznosu najmanje 0,5% ukupno planiranih prihoda u proračunu.

Članak 17.

Iza članka 138. dodaje se novi članak 138a. koji glasi:

"Članak 138a.

(Izuzimanje od ovrhe)

Izuzeta su od ovrhe primanja na temelju socijalne i humanitarne pomoći, primanja na temelju dodatka na djecu i primanja na temelju stipendije i pomoći učenicima i studentima."

Članak 18.

U članku 166. stavak (2) mijenja se i glasi:

"(2) Rješenjem o ovrši nad novčanim sredstvima koja se vode na transakcijskom računu ovršenika nalaže se banci da novčani iznos za koji je ovrha određena prenese s transakcijskog računa ovršenika na transakcijski račun tražitelja ovrhe ili njegovoga punomoćnika na temelju specijalne punomoći, a za tražbine za koje nije propisana naplata preko žiro-računa kod banke, isplati taj iznos u gotovom novcu tražitelju ovrhe ili njegovom punomoćniku na temelju specijalne punomoći."

U stavku (3) u prvoj rečenici, iza riječi "tražitelju ovrhe" dodaju se riječi: "ili njegovome punomoćniku na temelju specijalne punomoći".

U stavku (4) iza riječi: "tražitelja ovrhe" dodaju se riječi: "ili njegovoga punomoćnika."

Članak 19.

(Primjena)

Postupci u predmetima u kojima do dana stupanja na snagu ovoga zakona bude doneseno rješenje o dozvoli ovrhe, provest će se prema ranije važećim odredbama ovoga zakona.

Članak 20.

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Dragan Mioković, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Tomislav Martinović, v. r.

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШНОМ ПОСТУПКУ

Проглашава се Закон о измјенама и допунама Закона о извршном поступку, који је усвојио Парламент Федерације Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома од 12.12.2024. године и на сједници Дома народа од 04.03.2025. године.

Број 01-02-1-119-01/25
12. марта 2025. године
Сарајево

Предсједница
Лидија Брадара, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШНОМ ПОСТУПКУ

Члан 1.

У Закону о извршном поступку ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 и 46/16) у члану 8. став (3) мијења се и гласи:

"(3) Ако се извршно рјешење о извршењу на одређеном предмету или средству не може провести, тражилац извршења може ради намирења истог потраживања предложити ново средство или предмет извршења, у року од 15 дана од дана пријема обавијести суда да се извршење није могло провести на предложеном средству и предмету извршења, о чему ће суд одлучити рјешењем.

Члан 2.

У члану 12. иза става (4) додаје се нови став (5) који гласи:

"(5) На поступање другостепеног суда по жалби у цијелости се примјењују одредбе од чл. 203. до 232а. Закона о парничном поступку ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 53/03, 73/05, 19/06 и 98/15)." Досадашњи ст. (5) и (6) постају ст. (6) и (7).

Члан 3.

У члану 50. иза става (5) додаје се нови став (6) који гласи:

"(6) Приједлог за наставак поступка подноси се у року од 30 дана од дана извршности одлуке парничног суда сходно одредби члана 25. ст. (1), (2), (4) и (5) овог закона. Ако тражилац извршења у овом року не стави приједлог за наставак извршења, суд ће обуставити извршни поступак." Досадашњи ст. (6), (7) и (8) постају ст. (7), (8) и (9).

Члан 4.

У члану 60. иза става (3) додаје се нови став (4) који гласи:

"(4) Тражилац извршења може само једном предложити одлагање извршења у току поступка."

Члан 5.

Члан 61. мијења се и гласи:

"Члан 61.

(Вријеме за које се извршење одлаже)

(1) Суд ће одложити извршење за вријеме које је тражилац извршења предложио, али не дуже од шест мјесеци.

- (2) Изузетно од става (1) овог члана, суд може на приједлог тражиоца извршења одложити извршење и на дужи временски период уколико су тражилац извршења и извршеник закључили писмени споразум о начину измирења потраживања."

Члан 6.

У члану 63. ст. (3) и (4) мијењају се и гласе:

- "(3) Извршење ће се обуставити ако је постало немогуће. Прије доношења рјешења о обустави извршења, суд ће тражиоца извршења позвати да поднесе приједлог из члана 8. став (3) овог закона, у року од 15 дана од дана пријема позива.
- (4) Рјешење о обустави извршења из става (3) овог члана, суд ће донијети ако приједлог не буде поднесен у року или ако је приједлог неоснован."

Члан 7.

Члан 69. мијења се и гласи:

"Члан 69.

(Непокретност као предмет извршења)

- (1) Уколико није другачије одређено, предмет извршења може бити само непокретност као цјелина одређена прописима који уређују власништво и друга стварна права.
- (2) Сувласнички дио непокретности може бити самосталан предмет извршења у погледу којег се на одговарајући начин примјењују правила овог закона о извршењу на непокретностима.
- (3) У случају поступка извршења на сувласничком дијелу, а према захтјеву тражиоца извршења, извршеника или другог сувласника, суд ће у рјешењу о извршењу одредити да се на продају понуди како цјелокупна непокретност тако и сувласнички дио који је предмет извршења. Продаја цјелокупне непокретности извршења вршит ће се само ако на то изричито пристане сувласник непокретности који није извршеник. Прије доношења рјешења о извршењу, суд мора прибавити изричит пристанак сувласника непокретности који није извршеник и у рјешењу о извршењу назначити да ће својим закључком из члана 90. став (3) овог закона одлучити да ли је предмет продаје цјелокупна непокретност или само њен сувласнички дио. У истом рјешењу суд ће одредити да се забиљежба извршења из члана 72. свог закона односи на цјелокупну непокретност или на сувласнички дио. У случају да нема изричитог пристанка сувласника непокретности који није извршеник за извршење на цјелокупној непокретности, суд ће одредити извршење само на сувласничком дијелу.
- (4) Сувласници који нису извршеници имају право на намирење у висини својих сувласничких дијелова из износа добијеног продајом ствари прије намирења тражиоца извршења и других лица која се намирују у извршном поступку, а прије накнаде трошкова извршног поступка.
- (5) Сувласници који нису извршеници имају право захтијевати да им се ствар која је предмет извршења уступи ако положе износ који одговара вриједности извршениковог удјела у тој ствари.
- (6) Сувласника који није извршеник, а којем је оспорен удио у ствари која је предмет извршења, суд ће упутити на парницу против тражиоца извршења, а и против извршеника ако и он оспорава његово право, да докаже своје право, осим ако у извршном поступку не може доказати своје право правоснажном

пресудом, јавном исправом или према закону овјереном приватном исправом. На покренуто парницу као и на права сувласника да у њој траже одлагање поступка извршења сходно се примјењују одредбе овог закона којима се уређује поступање суда по приговору трећих лица.

- (7) Ако сувласник из става (6) овог члана може доказати своје право правоснажном пресудом, јавном исправом или по закону овјереном приватном исправом, суд ће поступати као да њено право није оспорено.
- (8) Околност да је суд у извршном поступку узео да право лица из става (6) овог члана није оспорено у смислу одредаба ст. (6) и (7) овог члана, не утиче на право тражиоца извршења или извршеника да своја права против тог лица остварују у посебној парници.
- (9) У случају поступка извршења на заједничкој имовини, а према захтјеву тражиоца извршења, суд ће у рјешењу о извршењу одредити да се на продају понуди цијела непокретност у заједничком власништву, само ако на то изричито пристану сви заједничари који нису извршеници. У том случају одредбе ст. (2) до (8) овог члана на одговарајући начин се примјењују и на власнике заједничке имовине (заједничари). Ако између извршеника и осталих власника заједничке имовине не постоји сагласност о њиховим правима у заједничкој ствари, суд ће власника заједничке имовине који оспорава извршеникова права на заједничку ствар закључком упутити да своја права доказује у парници. На покренуто парницу као и на права власника заједничке имовине да у њој траже одлагање поступка извршења сходно се примјењују одредбе овог закона којим се уређује поступање суда по приговору трећих лица.
- (10) Ако је у вези неке непокретности или њеног идеалног дијела основано право плодуживања, оно може бити самостални предмет извршења само ако на то изричито пристане сувласник који није извршеник, с тим да извршеник може намирити своје потраживање из плодова које то право даје на основу неког правног односа (најамнина, закупнина) у погледу чега се на одговарајући начин примјењују правила овог закона о извршењу на правима."

Члан 8.

Члан 79. мијења се и гласи:

"Члан 79.

(Изузимање од извршења)

- (1) Не може бити предмет извршења пољопривредно земљиште земљорадника у површини до 5.000 m².
- (2) Не може бити предметом извршења непокретност која представља једини дом извршеника.
- (3) Једини дом извршеника у смислу става (2) овог члана је непокретност или други објекат који служи искључиво за становање извршеника и чланова његове уже породице у мјесту пребивалишта извршеника и чланова његове уже породице. Обим и површину непокретности која представља једини дом извршеника која се изузима од извршења утврђиват ће суд у сваком конкретном случају.
- (4) Не може бити предмет извршења непокретност извршеника, уколико је укупна висина потраживања из извршне или вјеродостојне исправе мања од 1/3 тржишне вриједности непокретности.
- (5) Одредба из ст. (1), (2) и (4) овог члана се неће примјењивати у поступку извршења на

непокретностима уколико је извршеник пристао на извршење на тој непокретности или уколико је на непокретности претходно вољом извршеника засновано заложно право."

Члан 9.

Члан 87. мијења се и гласи:

"Члан 87.

(Претпоставке за одржавање рочишта)

- (1) Рочиште за јавно надметање одржат ће се ако суд утврди да су испуњене законске претпоставке за његово одржавање прописане чланом 82. овог закона.
- (2) Ако на прво рочиште не дође ни један понуђач, продаја ће се сматрати неуспјелом, а суд ће заказати друго рочиште у року од 30 дана.
- (3) На захтјев лица које има право првенства намирења, суд ће закључком одредити да се рочиште за продају одгоди ако учествује само један понуђач. Одгода из ових разлога се може тражити само једном у току поступка."

Члан 10.

Члан 89. мијења се и гласи:

"Члан 89.

(Продајна цијена)

- (1) Без престанка лица која се у извршном поступку по реду првенства намирују прије тражиоца извршења, непокретност се на јавном надметању не може продати по цијени која не покрива ни дјелимично износ потраживања тражиоца извршења.
- (2) На првом рочишту за јавно надметање не може се непокретност продати испод 70% утврђене вриједности. Почетне понуде за прво рочиште на износе мање од 70% утврђене вриједности неће бити разматране.
- (3) Ако се непокретност не прода на првом, суд ће заказати друго рочиште у року од 30 дана. Суд ће заказати рочиште у истом року и у случају да три понуђача са највишом понудом на првом рочишту нису уплатила продајну цијену у складу са одредбама члана 92. став (3) овог закона.
- (4) На другом рочишту непокретност не може бити продата за мање од половине вриједности утврђене закључком о продаји. Почетна понуда на другом рочишту не може бити мања од једне половине од утврђене вриједности.
- (5) Ако непокретност не буде продана ни на другом рочишту, суд ће на приједлог тражиоца извршења донијети рјешење којим се утврђује право власништва тражиоца извршења на непокретност сразмјерно његовом потраживању у односу на утврђену вриједност непокретности.
- (6) Изузетно од става (5), уколико је разлика висине потраживања и вриједности непокретности мања од 20%, суд може на приједлог тражиоца извршења или извршеника досудити да непокретност припадне тражиоцу извршења, уз обавезу тражиоца извршења да извршенику исплати разлику између висине потраживања и вриједности непокретности.
- (7) Приједлог из става (5) овог члана може се поднијети у року од 15 дана од дана одржавања другог рочишта за продају о којем приједлогу је суд дужан донијети рјешење у року од 15 дана од дана подношења приједлога.
- (8) Уколико нема носилаца права прече куповине из члана 83. став (1) овог закона, лице које према одредбама члана 98. овог закона има право

првенственог намирења из продајне цијене стиче право прече куповине по цијени постигнутој на другом рочишту.

- (9) Странке и лица која се намирују у поступку могу се споразумјети, изјавом датом на записник, да се непокретност може продати надметањем и за цијену нижу од оне из ст. (1), (2) и (4) овог члана.
- (10) Ако су се странке прије покретања извршног поступка у споразуму склопљеном пред судом сагласиле да се непокретност ради наплате потраживања тражиоца извршења утврђене тим споразумом може продати и за цијену нижу од оне из ст. (1), (2) и (4) овог члана, непокретност се већ на првом рочишту за продају може продати по тој цијени ако у поступку не судјелују друга лица која се у њему намирују, а своје су право уписала у земљишну књигу прије него што је у ту књигу уписано право тражиоца извршења којим је осигурана наплата његовог потраживања. Најнижа цијена по којој се непокретност може продати у том случају не може бити испод једне трећине утврђене вриједности.
- (11) Одредбе ст. (1), (2), (4), (9) и (10) овог члана на одговарајући се начин примјењују и у случају у којем се непокретност продаје непосредном погодбом."

Члан 11.

У члану 93. став (4) мијења се и гласи:

- "(4) Рјешење из става (1) овог члана објављује се на огласној табли, те доставља купцу и свим лицима којима се доставља закључак о продаји, као и свим учесницима у надметању."

Члан 12.

У члану 95. став (1) мијења се и гласи:

- "(1) Суд ће обуставити извршење ако се непокретност није могла продати ни на другом рочишту и ако није поднесен приједлог из члана 89. став (5) овог закона."

Члан 13.

Члан 125. мијења се и гласи:

"Члан 125.

(Безуспјешан покушај пљенидбе)

- (1) Ако се при пљенидби не нађу покретне ствари које могу бити предмет извршења, суд ће о томе обавијестити тражиоца извршења који није био присутан пљенидби те позвати истог да у року од 30 дана достави тачну адресу гдје се налазе покретне ствари извршеника или у противном да уреди свој приједлог за извршење и предложи провођење извршења на предмету и средству подобном за извршење.
- (2) Уколико тражилац извршења не поступи у року из става (1) овог члана суд ће обуставити поступак извршења."

Члан 14.

Члан 137а. мијења се и гласи:

"Члан 137а.

(Осигурање средстава из буџета односно финансијског плана)

Установе из члана 79а. став (2) овог закона, дужне су у својим буџетима предвидјети средства за исплату извршних судских рјешења на терет буџета у висини од најмање 0,5% укупно планираних прихода у буџету."

Члан 15.

Члан 137б. мијења се и гласи:

"Члан 137б.

(Изузимање од извршења)

Не могу бити предмет извршења новчана средства установа из члана 79а. став (2) овог закона која служе за вршење дјелатности од јавног интереса и које осигуравају остваривање права из члана 79а. став (2) овог закона, осим у висини из члана 137а. овог закона. Надлежни суд у сваком конкретном случају одлучује о испуњењу услова за изузимање од извршења."

Члан 16.

Члан 138. мијења се и гласи:

"Члан 138.

(Ограничење извршења)

- (1) Извршење над: платом, надокнадом умјесто плате, надокнадом за скраћено радно вријеме и надокнадом због умањења плате и пензије, примањима по основу надокнаде због тјелесног оштећења према прописима о инвалидском осигурању и примањима по основу привремене незапослености и надокнадом за рад осуђеника, може се провести до износа од једне половине.
- (2) Изузетно од става (1) овог члана, извршење на минималној и загарантованој пензији може се провести до износа од једне трећине.
- (3) Код одлучивања о висини извршења из ст. (1) и (2) овог члана, суд ће узети у обзир материјално и финансијско стање извршеника.
- (4) Ограничења извршења на новчаним потраживањима извршеника из става (1) овог члана примјењују се само ако потраживања не прелазе 1.000,00 КМ мјесечно. На дијелу потраживања који прелазе 1.000,00 КМ мјесечно извршење се може провести до износа од двије трећине потраживања.
- (5) Извршење на терет средстава буџета Федерације Босне и Херцеговине и кантона провешће се у висини предвиђеној на одређеној позицији буџета и у складу са законом о извршавању буџета.
- (6) Извршење на терет средстава буџета града и општине провешће се у висини предвиђеној на одређеној позицији буџета и у складу са одлуком о извршавању буџета.
- (7) Више повјерилаца који остварују своја новчана потраживања из буџета намирују се оним редом којим су стекли право да се намире из буџета, с тим да застарјевање не тече до коначног намирења потраживања из судске одлуке.
- (8) Сви нивои власти у Федерацији Босне и Херцеговине (Федерација, кантон, град и општина) који имају извршне судске пресуде дужни су у својим буџетима предвидјети средства за исплату судских извршних рјешења на терет тих буџета у износу најмање 0,5% укупно планираних прихода у буџету.

Члан 17.

Иза члана 138. додаје се нови члан 138а. који гласи:

"Члан 138а.

(Изузимање од извршења)

Изузета су од извршења примања по основу социјалне и хуманитарне помоћи, примања по основу додатка на дјецу и примања по основу стипендије и помоћи ученицима и студентима."

Члан 18.

У члану 166. став (2) мијења се и гласи:

- "(2) Рјешењем о извршењу на новчаним средствима која се воде на трансакцијском рачуну извршеника налаже

се банци да новчани износ за који је извршење одређено пренесе с трансакцијског рачуна извршеника на трансакцијски рачун тражиоца извршења или његовог пуномоћника на основу специјалне пуномоћи, а за потраживања за која није прописана наплата преко жиро-рачуна код банке да исплати тај износ у готовом новцу тражиоцу извршења или његовом пуномоћнику на основу специјалне пуномоћи."

У ставу (3) у првој реченици, иза ријечи "тражиоцу извршења" додају се ријечи: "или његовом пуномоћнику на основу специјалне пуномоћи".

У ставу (4) иза ријечи: "тражиоца извршења" додају се ријечи: "или његовог пуномоћника."

Члан 19.

(Примјена)

Поступци у предметима у којима до дана ступања на снагу овог закона буде донесено рјешење о дозволи извршења, провешће се према раније важећим одредбама овог закона.

Члан 20.

(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Председавајући
Представничког дома
Парламента Федерације
БиХ

Председавајући
Дома народа
Парламента Федерације
БиХ

Драган Милоковић, с. р.

Томислав Мартиновић, с. р.

402

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

**O PROGLAŠENJU ZAKONA O ZAŠTITI OD NASILJA
U PORODICI I NASILJA PREMA ŽENAMA U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Proглашава се Закон о заштити од насилја у породици и насилја према женама у Федерацији Босне и Херцеговине, који је усвојио Парламент Федерације Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома од 04.02.2025. године и на сједници Дома народа од 04.03.2025. године.

Broj 01-02-1-128-01/25
12. marta 2025. godine
Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, s. r.

ZAKON

**O ZAŠTITI OD NASILJA U PORODICI I NASILJA
PREMA ŽENAMA U FEDERACIJI BOSNE I
HERCEGOVINE**

I. OSNOVNE ODREDBE

Члан 1.

(Предмет Закона)

Ovim zakonom uređuje se zaštita od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija), osobe koje se u smislu ovog zakona smatraju članovima porodice, krug zaštićenih osoba, subjekti zaštite, specijalizirane usluge podrške, postupak zaštite žrtava nasilja u porodici i nasilja prema ženama i mjere za zaštitu od nasilja u porodici i nasilja prema ženama, pomoć žrtvama, te mjere za sprečavanje nasilja od osoba koje su učinile nasilje, uloga udruženja i fondacija u sistemu zaštite

žrtava nasilja u porodici i nasilja prema ženama, te saradnja svih subjekata koji su u funkciji zaštite od nasilja u porodici i nasilja prema ženama, prikupljanje podataka o primjeni ovog zakona i osnivanje Komisije za praćenje primjene Zakona, te druga pitanja od značaja za zaštitu od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji.

Član 2.

(Usklađenost s pravnom stečevinom Evropske unije)

Ovim zakonom se u zakonodavstvo Federacije djelimično preuzima Direktiva (EU) 2024/1385 Evropskog parlamenta i Vijeća od 14. maja 2024. godine o suzbijanju nasilja prema ženama i nasilja u porodici (SL L2024/1385).

Član 3.

(Cilj zakona)

Cilj ovog zakona je zaštita žrtava nasilja u porodici i nasilja prema ženama (u daljnjem tekstu: nasilja), te suzbijanje i prevencija ovog nasilja kojim se krše ljudska prava i slobode koja su zagarantirana ustavima, zakonima, Konvencijom Vijeća Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja prema ženama i nasilja u porodici i prihvaćenim međunarodnim ugovorima.

Član 4.

(Javni interes)

Zaštita od nasilja je od javnog interesa za Federaciju, kantone, gradove i općine u Federaciji.

Član 5.

(Opći principi pružanja zaštite od nasilja)

- (1) Zaštita od nasilja uređena ovim zakonom i drugim zakonima i propisima, primjenjuje se u skladu sa međunarodnim ugovorima i standardima koje je prihvatila Bosna i Hercegovina koji uređuju zaštitu od nasilja, a primjenjivat će se u svim slučajevima radi osiguranja najdjelotvornije zaštite prava žrtve nasilja bez diskriminacije po bilo kojem osnovu, kao što su spol, rod, rasa, boja kože, jezik, vjersko uvjerenje, političko ili neko drugo mišljenje odnosno opredjeljenje, nacionalno odnosno društveno porijeklo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje, seksualna orijentacija, rodni identitet, uzrast, zdravstveno stanje, invaliditet, bračno stanje, status migranta ili izbjeglice, odnosno neki drugi status.
- (2) Posebne mjere neophodne za sprečavanje i zaštitu žena od rodno zasnovanog nasilja ne smatraju se diskriminacijom u smislu ovog zakona.
- (3) Primjenu i provođenje ovog zakona u skladu sa svojim nadležnostima osigurat će sudovi, tužilaštva, policijski organi, organi starateljstva i druge institucije nadležne za socijalnu i zdravstvenu zaštitu i specijalizirane nevladine organizacije uz obavezu zajedničkog i koordiniranog djelovanja.
- (4) Institucije iz stava (3) ovog člana trebaju osigurati da postupanja sa žrtvama nasilja i nasilnim osobama vrše zaposlenici educirani za rad s navedenim osobama.
- (5) Na djecu učinioce nasilja neće se primjenjivati odredbe ovog zakona.

Član 6.

(Ostvarivanje prava)

Zaštita od nasilja ostvaruje se primjenom ovog zakona i drugih propisa kojima se uređuje ostvarivanje prava žrtava nasilja.

Član 7.

(Zabrana diskriminacije)

Izražavanje u jednom gramatičkom rodu, muškom ili ženskom, uključuje oba roda.

II. POJMOVI I ZNAČENJE IZRAZA

Član 8.

(Značenje izraza u ovom zakonu)

- (1) Nasilje u porodici označava svako djelo fizičkog, seksualnog, psihičkog odnosno ekonomskog nasilja do kojeg dođe u porodici ili domaćinstvu ili između bivših ili sadašnjih bračnih partnera odnosno partnera, neovisno od toga da li učinilac dijeli ili je dijelio domaćinstvo sa žrtvom.
- (2) Nasilje prema ženama označava kršenje ljudskih prava i oblik diskriminacije nad ženama i predstavlja sva djela rodno zasnovanog nasilja koja dovode do, odnosno mogu dovesti do, fizičke, seksualne, psihičke odnosno ekonomske povrede odnosno patnje za žene, obuhvatajući i prijetnje takvim djelima, prinudu odnosno protivpravno lišavanje slobode, bilo u javnosti ili u privatnom životu.
- (3) Rod označava društveno određene uloge, ponašanja, aktivnosti i atribute koje dato društvo smatra prikladnim za žene i muškarce.
- (4) Rodno zasnovano nasilje prema ženama označava nasilje koje je usmjereno protiv žene zato što je žena, odnosno ono koje nesrazmjerno utiče na žene.
- (5) Pojam "žena" uključuje i djevojke ispod 18 godina starosti.
- (6) Dijete u smislu ovog zakona je svaka osoba koja nije navršila 18 godina života.
- (7) Organ starateljstva je centar za socijalni rad ili općinska služba socijalne zaštite kojima su prema Porodičnom zakonu Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/05 i 31/14) povjereni poslovi starateljstva.

Član 9.

(Radnje nasilja u porodici i nasilja prema ženama)

- (1) Radnje nasilja u porodici i nasilja prema ženama, u smislu člana 8. st. (1) i (2) ovog zakona su:
 - a) primjena sile na fizički integritet člana porodice, bez obzira na to je li nastupila povreda,
 - b) napad na psihički integritet člana porodice, bez obzira na to da li je nastupila povreda psihičkog integriteta,
 - c) postupanje koje može prouzročiti fizičku ili psihičku bol ili patnju člana porodice,
 - č) drsko i bezobzirno ponašanje prema članu porodice,
 - ć) uzrokovanje straha ili osobne ugroženosti ili povredu dostojanstva člana porodice ucjenom ili drugom prinudom,
 - d) verbalni napad, vrijeđanje, psovanje, nazivanje pogrđnim imenima, te drugi načini grubog uznemiravanja člana porodice,
 - dž) seksualno nasilje, zlostavljanje, uznemiravanje i iskorištavanje člana porodice,
 - d) praćenje, uhođenje i drugi slični oblici uznemiravanja člana porodice,
 - e) namjerno oštećenje, uništenje ili prometovanje zajedničke imovine ili imovine u vlasništvu ili posjedu člana porodice,
 - f) oduzimanje ili uskraćivanje prava na ekonomsku neovisnost zabranom rada ili držanjem člana porodice u odnosu ovisnosti ili podređenosti,
 - g) zabrana ili onemogućavanje korištenja zajedničke ili osobne imovine, raspolaganja osobnim prihodima ili imovinom stečenom osobnim radom ili nasljeđivanjem,
 - h) uskraćivanje sredstava za održavanje zajedničkog domaćinstva i za brigu o djeci,

- i) zanemarivanje djece u njihovom odgoju,
 - j) ponižavajuće postupanje prema djeci ili njihovo odgajanje fizičkim kažnjavanjem,
 - k) oduzimanje djece ili izbacivanje iz stana člana porodice,
 - l) uskraćivanje izdržavanja člana porodice,
 - lj) zanemarivanje starih, bolesnih ili iznemoglih članova porodice u njihovom njegovanju ili liječenju,
 - m) ograničavanje slobode komuniciranja člana porodice s drugim članovima porodice ili drugim osobama,
 - n) nasilna izolacija ili ograničenje slobode kretanja člana porodice,
 - nj) onemogućavanje pristupa članu porodice zdravstvenoj zaštiti ili njezi,
 - o) iscrpljivanje radom, izgladnjivanje, uskraćivanje sna ili neophodnog odmora člana porodice,
 - p) nepridržavanje odluke nadležnog organa ili suda kojom je utvrđeno održavanje kontakta djece s roditeljem s kojim dijete ne živi,
 - r) zadržavanje putne isprave ili nekog dokumenta člana porodice,
 - s) zloupotreba fotografija i snimaka člana porodice s ciljem njegove diskreditacije ili omalovažavanja njegove osobnosti,
 - š) svaka druga radnja koja predstavlja nasilje u smislu člana 8. st. (1) i (2) ovog zakona.
- (2) Pod radnjom nasilja u porodici i nasilja prema ženama smatraju se i prijetnje radnjama iz stava (1) ovog člana i prijetnje drugim radnjama koje predstavljaju nasilje u smislu člana 8. st. (1) i (2) ovog zakona.

Član 10.

(Član porodice)

Članom porodice, u smislu ovog zakona, smatraju se:

- a) bračni partneri ili bivši bračni partneri i njihova djeca ili djeca svakog od njih,
- b) vanbračni partneri ili bivši vanbračni partneri i njihova djeca ili djeca svakog od njih,
- c) srodnici: krvni srodnici i srodnici iz odnosa potpunog usvojenja u pravoj liniji bez ograničenja, a u pobočnoj liniji zaključno sa četvrtim stepenom, očuh, maćeha, usvojenik i usvojilac iz odnosa nepotpunog usvojenja, srodnici po tazbini zaključno s drugim stepenom bez obzira na činjenicu da je bračna zajednica prestala,
- d) osobe koje vezuje odnos starateljstva i udomiteljstva, osim ako je staralac zaposlenik organa starateljstva,
- e) osobe koje žive ili su živjele u istom domaćinstvu bez obzira na srodstvo,
- f) osobe koje imaju zajedničko dijete ili je dijete začeto iako nikada nisu živjele u istom domaćinstvu,
- g) osobe koje su međusobno bile ili su još uvijek u emotivnoj ili intimnoj vezi, neovisno od toga da li učinilac dijeli ili je dijelio domaćinstvo sa žrtvom.

Član 11.

(Žrtva nasilja)

- (1) Žrtva nasilja u porodici u smislu ovog zakona je svaki član porodice ili domaćinstva, koji je izložen radnjama nasilja u porodici iz člana 8. stav (1) i člana 9. ovog zakona.
- (2) Dijete je žrtva nasilja u porodici ako je bilo prisutno prilikom vršenja nasilja prema drugom članu porodice, iako radnje nasilja nisu preduzete prema njemu.

- (3) Žrtva nasilja prema ženama u smislu ovog zakona je svaka žena izložena radnjama nasilja iz člana 8. stav (2) i člana 9. ovog zakona.

Član 12.

(Učinilac nasilja u porodici i nasilja prema ženama)

- (1) Učinilac nasilja u porodici u smislu ovog zakona je član porodice ili domaćinstva, koji vrši ili je vršio radnje nasilja navedene u članu 8. stav (1) i člana 9. ovog zakona.
- (2) Učinilac nasilja prema ženama u smislu ovog zakona je svaka osoba koja vrši ili je vršila radnje nasilja navedene u članu 8. stav (2) i člana 9. ovog zakona.

Član 13.

(Subjekti zaštite)

- (1) Zaštitu, pomoć i podršku žrtvama nasilja dužni su pružiti nadležni organi: policijski organi, tužilaštva, sudovi, organi starateljstva, zdravstvene i obrazovne ustanove, zavodi za besplatnu pravnu pomoć i druge javne ustanove (u daljnjem tekstu: subjekti zaštite).
- (2) Zaštitu, pomoć i podršku žrtvama nasilja pružaju i specijalizirane nevladine organizacije iz člana 14. ovog zakona.
- (3) Subjekti zaštite dužni su postupati u skladu s odredbama ovog zakona i sa dužnom pažnjom pružiti zaštitu, podršku i pomoć žrtvama nasilja i spriječiti ponavljanje nasilja bez obzira na to da li je protiv učinioca pokrenut krivični postupak.
- (4) Žrtve nasilja imaju pravo na pristup svim subjektima zaštite i oslobođene su plaćanja svih troškova postupka pred tim subjektima.

Član 14.

(Specijalizirane usluge podrške)

- (1) Specijalizirane usluge podrške obuhvataju usluge stručne podrške i savjetovanja, te usluge institucionalnog socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške koje imaju za cilj zaštitu i prevenciju od nasilja.
- (2) Specijalizirane usluge podrške mogu pružati javne ustanove, udruženja, fondacije, vjerske zajednice, te druge pravne osobe koje ispunjavaju minimalne standarde iz člana 61. ovog zakona.

III. POSTUPAK OSTVARIVANJA ZAŠTITE ŽRTAVA NASILJA U PORODICI I NASILJA PREMA ŽENAMA

Član 15.

(Prava žrtava nasilja)

Žrtva nasilja ima sljedeća prava:

- a) pravo na pristup službama za podršku žrtvama nasilja,
- b) pravo na besplatnu medicinsku pomoć, onoliko dugo koliko je potrebno,
- c) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i podršku tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama nasilja,
- č) pravo na zaštitu od zastrašivanja i osvete,
- ć) pravo na zaštitu dostojanstva tokom ispitivanja žrtve kao svjedoka,
- d) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri preduzimanju svih radnji u kojima sudjeluje,
- dž) pravo na punomoćnika,
- d) pravo na pratnju personalnog asistenta ukoliko je žrtva nasilja osoba s invaliditetom koja koristi usluge personalnog asistenta,
- e) pravo da, bez nepotrebnog odgađanja, bude obaviještena o ukidanju zadržavanja ili bijegu učinioca nasilja, te izricanju, produženju, zamjeni, te

- prestanku zaštitnih mjera koje su određene radi njene zaštite ili otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora,
- f) pravo da bude obaviještena o preduzetim radnjama povodom prijave nasilja i o ishodu postupka,
 - g) pravo da bude ispitana bez neopravdane odgode nakon podnošenja prijave i po zahtjevu od strane osobe istog spola,
 - h) pravo na izbjegavanje kontakta s učiniocem nasilja prije i tokom postupka, osim ako sudski postupak zahtijeva takav kontakt,
 - i) pravo na socijalno stanovanje u skladu s propisima o stambenoj politici,
 - j) pravo na privremeni smještaj u sigurnu kuću,
 - k) pravo na policijsku zaštitu i osiguranje, u svrhu neometanog uzimanja osobnih stvari prilikom napuštanja zajedničkog domaćinstva,
 - l) pravo na besplatnu pravnu pomoć,
 - lj) pravo na tajnost podataka na osnovu kojih se može otkriti identitet žrtve nasilja ili identitet člana njene porodice.

Član 16.

(Informiranje žrtve nasilja)

Subjekti zaštite dužni su u prvom kontaktu sa žrtvom nasilja obavijestiti žrtvu na jeziku koji razumije i njoj razumljiv način, o svim pravima i mjerama zaštite i uslugama koje ima u skladu s ovim zakonom i drugim propisima, kao i o ustanovama, organima i pravnim osobama koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona.

Član 17.

(Pravo na besplatnu pravnu pomoć)

- (1) Žrtva nasilja u postupcima ostvarivanja svojih prava i zaštite od nasilja ima pravo na besplatnu pravnu pomoć.
- (2) Besplatna pravna pomoć osigurava se žrtvi nasilja s ciljem olakšanog pristupa pravima iz oblasti zdravstvene, socijalne i materijalne zaštite i zbrinjavanja i ostvarivanja prava na naknadu materijalne i nematerijalne štete, te sudjelovanja u krivičnim postupcima u kojima se pojavljuje u svojstvu žrtve nasilja, odnosno oštećenog.
- (3) Pravo na besplatnu pravnu pomoć žrtvi nasilja koja je zbrinuta u sigurnu kuću osiguravaju institucije za besplatnu pravnu pomoć i pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona.

Član 18.

(Osoba od povjerenja)

- (1) Žrtva nasilja može izabrati, prije ili tokom postupka, osobu od povjerenja koja će biti prisutna tokom postupka ili radnji u vezi sa zaštitom od nasilja.
- (2) Osoba od povjerenja može biti bilo koja punoljetna osoba osim učinioca nasilja.
- (3) Nadležni organi su obavezni omogućiti prisustvo osobe od povjerenja u svim postupcima i radnjama u koje je uključena žrtva nasilja, u skladu s propisima kojima je uređena nadležnost tih organa.

Član 19.

(Hitnost postupka i obaveza postupanja subjekata zaštite)

- (1) Subjekti zaštite dužni su osigurati hitno rješavanje predmeta nasilja, vodeći računa da su interes i dobrobit žrtve prioritet u tim postupcima, a naročito ako je žrtva dijete, osoba starija od 65 godina, osoba s invaliditetom i osoba pod starateljstvom.
- (2) U slučajevima nasilja subjekti zaštite dužni su međusobno saradivati, saradivati i sa drugim nadležnim vladinim tijelima i organima i nevladinim organizacijama u

najboljem interesu žrtve, kao i razmjenjivati potrebne podatke i informacije.

Član 20.

(Obaveza prijave nasilja i saradnja)

- (1) Zaposleni u subjektima zaštite, obrazovnim, socijalnim i zdravstvenim ustanovama dužni su odmah prijaviti policijskom organu ili tužilaštvu djelo nasilja o kojem su obaviješteni ili o kojem saznaju na drugi način.
- (2) Svako ima pravo prijaviti izvršenje nasilja.
- (3) Svako je dužan prijaviti krivično djelo kojim se vrši ili je izvršeno nasilje kada neprijavlivanje krivičnog djela predstavlja krivično djelo ili ukoliko je žrtva nasilja dijete.
- (4) Nakon prijema prijave da je učinjeno nasilje, organ kome je podnesena prijava dužan je bez odlaganja o tome obavijestiti organ starateljstva, koji će odmah pružiti socijalnu zaštitu i psihosocijalnu pomoć žrtvi, preduzeti druge mjere iz svoje nadležnosti, te o tome sačiniti službeni izvještaj kojeg bez odlaganja dostavlja nadležnom policijskom organu.
- (5) Zdravstvena ustanova obavijestiti će besplatno ljekarski pregled radi utvrđivanja i evidentiranja postojanja povreda fizičkog ili psihičkog integriteta i pružiti žrtvi nasilja potrebnu ljekarsku pomoć.
- (6) O izvršenom nasilju nadležni policijski organ odmah obavještava i nadležno tužilaštvo i uz izvještaj dostavlja prikupljene dokaze i procjenu rizika.
- (7) Policijski organ dužan je o procjeni rizika bez odlaganja obavijestiti organ starateljstva.
- (8) Nadležni tužilac, u pisanoj formi, obavještava nadležni policijski organ, žrtvu nasilja i organ starateljstva o podizanju optužnice protiv osumnjičene osobe, o neprovođenju istrage ili obustavi istrage, kao i o razlozima za neprovođenje i obustavu istrage.
- (9) Na zahtjev organa starateljstva ili na zahtjev policijskog organa ili na zahtjev žrtve, sigurne kuće dužne su osigurati smještaj žrtvi nasilja.
- (10) Ako neprijavlivanje nasilja ne predstavlja krivično djelo propisano Krivičnim zakonom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17 i 31/23), osoba koja ne izvrši obavezu prijavljivanja radnji nasilja iz člana 8. st. (1) i (2) i člana 9. ovog zakona čini prekršaj, osim u slučaju kada nasilje u porodici prijavi žrtva nasilja.

Član 21.

(Procjena rizika)

- (1) U odnosu na svaku prijavu nasilja nadležni policijski organ u saradnji sa subjektima zaštite mora izvršiti procjenu rizika za sve žrtve nasilja, naročito rizika od smrtnosti, ozbiljnosti situacije i rizika od ponavljanja nasilja s ciljem upravljanja rizikom i koordiniranog osiguranja zaštite i podrške žrtvama nasilja.
- (2) Procjena rizika naročito uzima u obzir činjenicu da li učinioci djela nasilja posjeduju vatreno oružje, odnosno imaju pristup vatrenom oružju te o potrebi njegovog privremenog oduzimanja.
- (3) Procjena rizika se vrši na osnovu prikupljenih informacija o tome:
 - a) da li je učinilac nasilja ranije ili neposredno prije procjene rizika učinio nasilje u porodici ili neki drugi vid nasilja i da li ga je spreman ponoviti,
 - b) da li učinilac živi sa žrtvom nasilja,
 - c) da li je učinilac prijetio fizičkim ozljeđivanjem, ubistvom ili samoubistvom,
 - č) da li je učinilac mentalno bolestan,

- c) da li učinilac zloupotrebljava alkohol, psihoaktivne supstance ili pati od nekih oblika ovisnosti,
 - d) da li postoji sukob oko starateljstva nad djetetom ili oko načina održavanja osobnog kontakta djeteta i roditelja koji je učinilac nasilja,
 - dž) da li je učiniocu izrečena mjera zaštite od nasilja, da li je došlo do kršenja mjere,
 - d) da li žrtva doživljava strah i kako ona procjenjuje rizik od ponavljanja nasilja,
 - e) da li postoji uhođenje žrtve nasilja,
 - f) da li je žrtva nasilja pokrenula ili planira pokrenuti postupak za razvod braka ili prekinuti zajednički život s učiniocem,
 - g) da li je žrtva nasilja posebno ugrožena zbog trudnoće, invaliditeta i starosti,
 - h) druge činjenice i okolnosti od značaja za procjenu rizika.
- (4) Procjena rizika vrši se za djecu, uzimajući u obzir bilo koju prijetnju upućenu direktno njima ili prijetnju koja se odnosi na njihovo razdvajanje od žrtve nasilja.
- (5) Federalni ministar unutrašnjih poslova donosi podzakonski akt o postupku i načinu provođenja procjene rizika u svim fazama postupka, nakon pribavljenog mišljenja kantonalnih ministarstava unutrašnjih poslova.

IV. HITNE MJERE ZAŠTITE

Član 22.

(Svrha hitnih mjera zaštite)

Svrha hitnih mjera zaštite je otklanjanje neposredne opasnosti po fizički i psihički integritet žrtve nasilja i njihove djece i sprečavanje ponavljanja nasilja.

Član 23.

(Vrste hitnih mjera zaštite)

- (1) Učiniocu nasilja mogu se izreći sljedeće hitne mjere zaštite:
- a) udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor,
 - b) zabrana približavanja žrtvi, a prema potrebi djeci žrtve i osobama u odnosu na koje postoji opasnost od vršenja nasilja,
 - c) zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja.
- (2) Hitne mjere zaštite određuju se kada su ispunjeni uvjeti za izricanje zaštitnih mjera propisanih ovim zakonom.

Član 24.

(Postupak određivanja i trajanje hitnih mjera zaštite)

- (1) Kada postoje osnovi sumnje da je učinjeno nasilje nadležni policijski organ će, kada su za to ispunjeni ovim zakonom propisani uvjeti, odmah pismeno narediti hitne mjere zaštite o čemu je dužan obavijestiti nadležnog tužioca.
- (2) Zahtjev za određivanje hitnih zaštitnih mjera nadležnom policijskom organu mogu podnijeti i nadležni tužilac, žrtva ili organ starateljstva.
- (3) O zahtjevu iz stava (2) ovog člana nadležni policijski organ je dužan odlučiti u roku od šest sati od sata prijema zahtjeva.
- (4) Nadležni policijski organ može odrediti jednu ili više hitnih mjera zaštite.
- (5) U naredbi kojom se određuju hitne mjere zaštite unijet će se upozorenje o posljedicama kršenja hitnih mjera zaštite.
- (6) Pismenu naredbu kojom se određuju hitne mjere zaštite policijski organ je dužan uručiti osobi prema kojoj su mjere određene. Osoba prema kojoj su mjere određene, za vrijeme trajanja mjera, ima pravo podnijeti pritužbu

- nadležnom tužilaštvu, koji je o pritužbi dužan odlučiti u roku od 12 sati od podnošenja pritužbe.
- (7) Hitne mjere zaštite na osnovu naredbe policijskog organa stupaju na snagu odmah i mogu trajati najduže 48 sati.
- (8) Nadležni policijski organ o naredbi kojom su određene hitne mjere zaštite bez odgađanja obavještava žrtvu nasilja i organ starateljstva.

V. ZAŠTITNE MJERE

Član 25.

(Svrha zaštitnih mjera)

Svrha zaštitnih mjera je otklanjanje opasnosti po fizički i psihički integritet žrtve nasilja i sprečavanje ponavljanja nasilja otklanjanjem stanja i uvjeta koji mogu uticati ili poticajno djelovati da učinilac ponovno izvrši radnje nasilja.

Član 26.

(Vrste zaštitnih mjera)

Kada postoje osnovi sumnje da je učinjeno djelo nasilja, učiniocu nasilja mogu se izreći sljedeće zaštitne mjere:

- a) udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor,
- b) zabrana približavanja žrtvi nasilja i prema potrebi djeci žrtve,
- c) zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja,
- d) obavezan psihosocijalni tretman,
- e) obavezno liječenje od ovisnosti,
- f) privremeno lišenje slobode i zadržavanje.

Član 27.

(Udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora)

- (1) Zaštitna mjera udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor može se izreći osobi koja je učinila nasilje prema osobi s kojim živi u stanu, kući ili drugom stambenom prostoru, ako nadležni sud ocijeni da postoji opasnost da bi bez provođenja ove mjere učinilac nasilja mogao ponovo učiniti radnje nasilja.
- (2) Osoba kojoj je izrečena mjera iz stava (1) ovog člana dužna je odmah napustiti stan, kuću ili drugi stambeni prostor, prema potrebi, uz prisutnost policijskog službenika.
- (3) Mjera iz stava (1) ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti duže od tri godine.
- (4) Nadzor nad izvršavanjem zaštitne mjere udaljenja iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora može se vršiti putem elektronskog nadzora kretanja.
- (5) Podzakonski akt o načinu vršenja nadzora iz stava (4) ovog člana donosi federalni ministar pravde.
- (6) Podzakonski akt o načinu provedbe mjere iz stava (1) ovog člana donosi federalni ministar unutrašnjih poslova, uz saglasnost federalnog ministra pravde.

Član 28.

(Zabrana približavanja žrtvi nasilja)

- (1) Zaštitna mjera zabrana približavanja žrtvi nasilja može se izreći učiniocu nasilja ako postoji opasnost da bi ponovo mogao izvršiti nasilje ili ako bi prisutnost učinioca nasilja u blizini žrtve stvaralo žrtvi visok stepen duševne patnje koja onemogućava normalne aktivnosti žrtve.
- (2) U rješenju kojim sud izriče zaštitnu mjeru zabrane približavanja žrtvi nasilja, nadležni sud će odrediti mjesta ili područja i udaljenost na kojoj se učinilac nasilja ne smije približiti žrtvi nasilja.

- (3) Mjera iz stava (1) ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti duže od tri godine.
- (4) Nadzor nad izvršavanjem zaštitne mjere zabrane približavanja žrtvi nasilja može se vršiti putem elektronskog nadzora kretanja.
- (5) Podzakonski akt o načinu vršenja nadzora iz stava (4) ovog člana donosi federalni ministar pravde.
- (6) Podzakonski akt o načinu provedbe mjere iz stava (1) ovog člana donosi federalni ministar unutrašnjih poslova, uz saglasnost federalnog ministra pravde.

Član 29.

(Zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja)

- (1) Zaštitna mjera zabrane komunikacije, uznemiravanja i uhođenja osobe izložene nasilju može se izreći učiniocu nasilja koji uznemirava ili uhodi žrtvu nasilja, a postoji opasnost da se takvo ponašanje ponovi.
- (2) Mjera iz stava (1) ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti duže od tri godine.
- (3) Podzakonski akt o načinu provedbe mjere iz stava (1) ovog člana donosi federalni ministar unutrašnjih poslova, uz saglasnost federalnog ministra pravde.

Član 30.

(Obavezan psihosocijalni tretman)

- (1) Zaštitna mjera obaveznog psihosocijalnog tretmana može se izreći učiniocu nasilja radi otklanjanja uzroka njegovog nasilničkog ponašanja i preodgoja, odnosno u cilju smanjivanja i otklanjanja opasnosti ponavljanja učinjenog nasilja.
- (2) Mjera iz stava (1) ovog člana može trajati do prestanka razloga zbog kojeg je određena i ne može biti duža od tri godine.
- (3) Podzakonski akt o načinu i mjestu provođenja mjere iz stava (1) ovog člana donosi federalni ministar rada i socijalne politike, uz saglasnost federalnog ministra zdravstva.

Član 31.

(Obavezno liječenje od ovisnosti)

- (1) Zaštitnu mjeru obaveznog liječenja od ovisnosti nadležni sud izreći će učiniocu nasilja koji je nasilje učinio pod uticajem ovisnosti od alkohola, opojnih droga ili drugih psihoaktivnih supstanci, ako postoji opasnost da zbog te ovisnosti ponovno izvrši nasilje.
- (2) Mjera iz stava (1) ovog člana određuje se u trajanju koje je potrebno za liječenje, ali ne može trajati duže od tri godine.
- (3) Podzakonski akt o načinu i mjestu provođenja mjere iz stava (1) ovog člana donosi federalni ministar zdravstva.

Član 32.

(Privremeno lišenje slobode i zadržavanje)

- (1) Policijska uprava dužna je za svaki prijavljeni slučaj nasilja izaći na lice mjesta odmah po primljenoj prijavi.
- (2) Policijska uprava može osobu za koju postoje osnove sumnje da je učinila nasilje, privremeno lišiti slobode i zadržati je ako su ispunjeni uvjeti iz člana 153. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/03, 37/03 - Ispr., 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14 i 74/20, u daljnjem tekstu: ZKP).

Član 33.

(Podnošenje zahtjeva za izricanje zaštitnih mjera)

- (1) Zahtjev za izricanje zaštitne mjere iz člana 26. tač. a) do e) ovog zakona nadležnom sudu podnosi nadležni policijski organ.
- (2) Zahtjev iz stava (1) ovog člana mogu podnijeti i tužilaštvo, organ starateljstva ili žrtva nasilja.

Član 34.

(Rokovi za podnošenje zahtjeva)

- (1) Nadležni policijski organ je obavezan za svaki prijavljeni slučaj nasilja izaći na lice mjesta, odmah izvršiti procjenu rizika za žrtve i djecu i uvijek kada je to neophodno radi zaštite žrtve i kada su ispunjeni ovim zakonom propisani uvjeti podnijeti zahtjev za izricanje zaštitne mjere nadležnom sudu odmah, odnosno najkasnije u roku od 12 sati od saznanja za radnje nasilja iz člana 8. st. (1) i (2) i člana 9. ovog zakona.
- (2) O podnesenom zahtjevu za izricanje zaštitne mjere nadležni policijski organ dužan je odmah obavijestiti nadležnog tužioca.
- (3) Ako je zahtjev iz stava (1) ovog člana podnesen po isteku roka od 12 sati, sud je dužan razmotriti takav zahtjev.
- (4) Uz zahtjev iz stava (1) ovog člana prilažu se prikupljeni dokazi i izvod iz kaznene, prekršajne i sve druge službene evidencije.

Član 35.

(Nadležnost za odlučivanje o zahtjevu za izricanje zaštitnih mjera)

- (1) Za izricanje zaštitnih mjera nadležan je općinski sud na čijem području žrtva nasilja ima prebivalište ili boravište.
- (2) O zahtjevu za izricanje zaštitnih mjera odlučuje sudija pojedinac.
- (3) Na izuzeće sudije shodno se primjenjuju odredbe o izuzeću sadržane u čl. 39., 40., 41., 42., 43. i 44. ZKP.

Član 36.

(Obavezni elementi zahtjeva za izricanje zaštitne mjere)

Obavezni elementi zahtjeva za izricanje zaštitne mjere su: naziv organa koji podnosi zahtjev, broj protokola, mjesto i datum, naziv suda kojem se podnosi zahtjev, zakonski osnov za podnošenje zahtjeva, osobni podaci o nasilnoj osobi za koju se zahtijeva izricanje zaštitne mjere, naziv jedne ili više zaštitnih mjera čije se izricanje zahtijeva od suda, radnje nasilja iz člana 8. st. (1) i (2) i člana 9. ovog zakona za koje postoje osnove sumnje da ih je nasilna osoba učinila, ime i prezime žrtve ili žrtava i odnos s nasilnom osobom, obrazloženje, potpis ovlaštene službene osobe i prilozi uz zahtjev.

Član 37.

(Odbacivanje zahtjeva)

- (1) Sud će rješenjem odbaciti zahtjev za izricanje zaštitne mjere kada zahtjev nije podnesen od ovlaštenog organa ili osobe.
- (2) Ukoliko zahtjev za izricanje zaštitne mjere ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti, sud će ga vratiti podnosiocu s uputom da u roku koji sud odredi dopuni zahtjev u skladu s odredbama ovog zakona i da će u slučaju da se ne postupa u skladu sa nalogom suda, zahtjev odbaciti.

Član 38.

(Izricanje zaštitnih mjera)

- (1) Prilikom izricanja zaštitnih mjera iz ovog zakona sud će voditi računa o svrsi, težini, trajanju izrečene mjere i njenoj efikasnosti.
- (2) Nadležni sud može učiniocu nasilja izreći jednu ili više zaštitnih mjera, kada ocijeni da je to opravdano i da postoje uvjeti za njihovo izricanje propisani ovim zakonom.
- (3) Nadležni sud može zahtijevati od centra za socijalni rad da mu pruži pomoć u pribavljanju potrebnih dokaza, odnosno da dostavi svoje mišljenje o svrsishodnosti tražene zaštitne mjere.

Član 39.

(Rokovi i način izricanja zaštitne mjere)

- (1) Nadležni sud dužan je u roku od 24 sata od prijema zahtjeva za izricanje zaštitne mjere iz člana 26. tač. a) do c) ovog zakona odlučiti o zahtjevu i donijeti rješenje.
- (2) Nadležni sud dužan je u roku od sedam dana od prijema zahtjeva za izricanje zaštitnih mjera iz člana 26. tač. d) i e) ovog zakona osigurati mišljenje vještaka, ukoliko je neophodno, te odlučiti o zahtjevu i donijeti rješenje.
- (3) U slučaju kada je zahtjev za izricanje zaštitnih mjera podnijela žrtva nasilja, sud je ovlašten tražiti izjašnjenje od organa starateljstva, policijskog organa i tužilaštva o okolnostima značajnim za odluku.
- (4) Organ starateljstva, policijski organ i tužilaštvo dužni su u roku od 12 sati dostaviti sudu traženo izjašnjenje, a sud je dužan donijeti odluku u rokovima iz st. (1) i (2) ovog člana nakon zaprimanja izjašnjenja.
- (5) Ukoliko nadležni sud zahtijeva da se učinilac nasilja izvede pred sud, može tu osobu pozvati putem nadležne policijske uprave.
- (6) O zahtjevu za izricanje zaštitne mjere sud odlučuje rješenjem.
- (7) Prilikom izricanja zaštitne mjere nadležni sud nije ograničen posebnim formalnim dokaznim pravilima radi utvrđivanja činjenica o izvršenju radnji nasilja iz člana 8. st. (1) i (2) i člana 9. ovog zakona, kao i o posljedicama koje su nastupile.
- (8) Rješenjem o izricanju zaštitne mjere utvrđuje se trajanje zaštitne mjere izrečene učiniocu nasilja koja počinje teći od dana donošenja rješenja.
- (9) Na prijedlog ovlaštenog organa ili osobe trajanje izrečene zaštitne mjere se može produžiti rješenjem suda.

Član 40.

(Obavezni elementi rješenja o izricanju zaštitne mjere)

Obavezni elementi rješenja kojim se izriče zaštitna mjera su:

- a) uvod koji sadrži: naziv suda koji donosi rješenje, ime sudije, naziv organa ili osobe koji je podnio zahtjev za izricanje zaštitne mjere, datum podnošenja zahtjeva, ime osobe prema kojoj se izriču zaštitne mjere i datum donošenja rješenja,
- b) izreka koja sadrži: osobne podatke osobe kojoj se izriče zaštitna mjera, radnje nasilja iz člana 8. st. (1) i (2) i člana 9. ovog zakona radi kojih se izriče zaštitna mjera, uz navođenje činjeničnog opisa radnji nasilja, osobne podatke žrtve nasilja, vrstu izrečene zaštitne mjere, trajanje zaštitne mjere, naziv organa nadležnog za izvršenje zaštitne mjere, upozorenje o posljedicama kršenja izrečene zaštitne mjere i navod da žalba ne odlaže izvršenje rješenja,
- c) obrazloženje koje sadrži: kratko izlaganje zahtjeva za izricanje zaštitne mjere, pribavljene informacije i

dokaze, utvrđeno činjenično stanje i razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na opravdanost vrste i trajanja izrečene zaštitne mjere, pravni osnov za izricanje zaštitne mjere, kao i pravni osnov iz ovog zakona prema kojem žalba ne odlaže izvršenje rješenja,

- d) pouka o pravnom lijeku koja sadrži: naziv suda putem kojeg se žalba podnosi, kao i naziv suda kojem se žalba podnosi i u kojem roku,
- e) potpis sudije i otisak pečata suda.

Član 41.

(Dostavljanje rješenja)

- (1) Rješenje o izricanju zaštitne mjere nadležni sud će odmah dostaviti osobi kojoj je izrečena zaštitna mjera, podnosiocu zahtjeva, žrtvi i organu nadležnom za izvršenje izrečene zaštitne mjere.
- (2) Rješenje o izricanju zaštitne mjere će se u svakom slučaju bez odlaganja dostaviti i nadležnom policijskom organu i nadležnom tužiocu.
- (3) Sud je dužan dostaviti rješenje o izricanju zaštitnih mjera organu starateljstva na čijem području osoba kojoj je izrečena zaštitna mjera ima prebivalište ili boravište radi evidencije, najkasnije u roku od tri dana od donošenja rješenja.

Član 42.

(Obaveze nadležnih organa)

- (1) Organi nadležni za izvršenje izrečene zaštitne mjere navedene u rješenju o izricanju zaštitne mjere dužni su redovno pratiti izvršenje mjere, sačiniti i dostaviti nadležnom sudu izvještaj o njihovom izvršenju u roku koji odredi sud, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana izricanja zaštitne mjere, te predložiti obustavu, produženje ili zamjenu mjere drugom propisanom mjerom, kada to smatraju potrebnim.
- (2) Organ nadležan za izvršenje zaštitne mjere, kao i policijska uprava, dužni su odmah po saznanju o neizvršenju ili kršenju izrečene mjere podnijeti prijavu nadležnom tužilaštvu.

Član 43.

(Zamjena drugom zaštitnom mjerom ili obustava izvršenja zaštitne mjere)

Nadležni sud nakon izvještaja o izvršenju zaštitne mjere dostavljenog od organa nadležnih za izvršenje izrečene zaštitne mjere, može izrečenu mjeru zamijeniti drugom zaštitnom mjerom, izreći dodatnu zaštitnu mjeru ili obustaviti izvršenje zaštitne mjere.

Član 44.

(Obustavljanje postupka za izricanje zaštitnih mjera)

Sud će rješenjem obustaviti postupak za izricanje zaštitnih mjera kada se utvrdi da:

- a) radnje koje su navedene u zahtjevu ne predstavljaju radnje navedene u članu 8. st. (1) i (2) i članu 9. ovog zakona ili
- b) kada ne postoje uvjeti za izricanje zaštitnih mjera propisanih ovim zakonom.

Član 45.

(Izjavljivanje žalbe)

- (1) Žalbu na rješenje suda kojim je izrečena zaštitna mjera može izjaviti podnosilac zahtjeva za izricanje zaštitne mjere, žrtva nasilja i osoba kojoj je izrečena zaštitna mjera.
- (2) Žalbu na rješenje suda kojim je odbačen zahtjev za izricanje zaštitne mjere ili postupak obustavljen može izjaviti podnosilac zahtjeva i žrtva nasilja.

Član 46.

(Rokovi za podnošenje i sadržaj žalbe)

- (1) Protiv rješenja suda kojim je odlučeno o zahtjevu za izricanje zaštitne mjere dozvoljena je žalba u roku od tri dana od dana prijema rješenja.
- (2) Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.
- (3) Žalba iz stava (1) ovog člana treba sadržavati naziv suda, broj i datum rješenja protiv kojeg se izjavljuje, žalbeni osnov, razloge i potpis podnosioca žalbe.

Član 47.

(Žalbeni osnovi)

Rješenje kojim je odlučeno o zahtjevu za izricanje zaštitne mjere može se pobijati zbog:

- a) bitne povrede postupka propisanog ovim zakonom,
- b) povrede materijalnih odredaba ovog zakona,
- c) pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- d) odluke o izrečenoj zaštitnoj mjeri.

Član 48.

(Bitne povrede postupka)

Bitne povrede postupka izricanja zaštitne mjere postoje ako:

- a) je rješenje o izricanju zaštitne mjere donio sudija koji je morao biti izuzet od postupka izricanja zaštitne mjere,
- b) sud nije bio stvarno nadležan da izriče zaštitnu mjeru,
- c) zahtjev za izricanje zaštitne mjere bio je podnesen od neovlaštenog organa,
- d) sud je propustio primijeniti ili je pogrešno primijenio odredbe ovog zakona, a to je bilo ili je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje odluke o izricanju zaštitne mjere.

Član 49.

(Povrede materijalnih odredaba ovog zakona)

Povreda materijalnih odredaba ovog zakona postoji ako djelo za koje je izrečena zaštitna mjera ne predstavlja nasilje u porodici, odnosno nasilje prema ženama ili ukoliko nisu ispunjeni ovim zakonom propisani uvjeti za izricanje zaštitnih mjera.

Član 50.

(Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje)

Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji kada je sud neku odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio ili je nije utvrdio.

Član 51.

(Odluka o izrečenoj zaštitnoj mjeri)

Odluka o izrečenoj zaštitnoj mjeri može se pobijati žalbom ako odlukom o izrečenoj zaštitnoj mjeri nije prekoračeno zakonsko ovlaštenje, ali sud nije pravilno izrekao mjeru, s obzirom na okolnosti koje su od značaja za izbor vrste i trajanje zaštitne mjere.

Član 52.

(Dostavljanje žalbe)

- (1) Žalba se dostavlja sudu koji je donio rješenje o izricanju zaštitne mjere.
- (2) Primjerak žalbe sud dostavlja protivnoj strani koja može u roku od tri dana dostaviti sudu odgovor na žalbu.

Član 53.

(Odbacivanje žalbe)

Neblagovremenu ili nepotpunu žalbu odbacit će drugostepeni sud rješenjem, ako to nije učinio prvostepeni sud.

Član 54.

(Odlučivanje o žalbi)

- (1) O žalbi odlučuje drugostepeni sud u sjednici vijeća.
- (2) Drugostepeni sud razmotrit će žalbu na osnovu spisa i žalbe, u pravilu bez održavanja ročišta i obavezan je donijeti odluku u roku od tri dana od dana prijema žalbe.
- (3) Odlučujući o žalbi drugostepeni sud može uvažiti žalbu, ukinuti rješenje i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, žalbu odbiti kao neosnovanu ili uvažiti žalbu i preinačiti prvostepeno rješenje.

Član 55.

(Pravo na kontakt učinioca nasilja sa djetetom)

- (1) Pravo na kontakt učinioca nasilja kojem je izrečena zaštitna mjera sa djetetom ostvaruje se posredstvom i pod nadzorom organa starateljstva, ukoliko je prema ocjeni organa starateljstva ostvarivanje tog kontakta u najboljem interesu djeteta.
- (2) O ostvarivanju prava kontakta iz stava (1) ovog člana, organ starateljstva odlučuje posebnim rješenjem.

VI. ZBRINJAVANJE ŽRTVE

Član 56.

(Sigurna kuća)

Sigurna kuća, u smislu ovog zakona, je pružalac usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške žrtvama nasilja u skladu s posebnim propisom i može se osnovati od strane nevladine organizacije ili kao javna ustanova.

Član 57.

(Način zbrinjavanja žrtve)

- (1) Radi osiguranja fizičke zaštite i ostvarivanja prava i interesa žrtve nasilja, organ starateljstva uz asistenciju policijskog organa ili policijski organ dužni su, uz prethodni pristanak žrtve, osim ako je žrtva djetete, privremeno zbrinuti žrtvu nasilja i djecu iz žrtvinog domaćinstva u sigurnu kuću, drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge porodice.
- (2) Žrtva nasilja, zbog pretrpljenog nasilja, straha i uznemirenosti, radi osiguravanja fizičke zaštite i ostvarivanja svojih prava i interesa, kao i sprečavanja ponavljanja nasilja, ima pravo izravno zatražiti od sigurne kuće smještaj ili podnijeti nadležnom organu starateljstva zahtjev za privremeno zbrinjavanje.
- (3) Organ starateljstva će, odmah po prijemu zahtjeva iz stava (2) ovog člana razmotriti zahtjev i donijeti odluku.
- (4) Rješenje o odobrenju smještaja žrtve nasilja u sigurnu kuću donosi nadležni organ starateljstva po službenoj dužnosti odmah po saznanju da je izvršeno nasilje ili na zahtjev policijskog organa, žrtve nasilja ili pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona, odmah po prijemu zahtjeva za smještaj u sigurnu kuću.
- (5) Rješenje o odobrenju smještaja u sigurnu kuću iz stava (4) ovog člana, donosi se usmeno, a pismeno rješenje se izrađuje najkasnije u roku od 24 sata od dana donošenja usmenog rješenja. Sadržaj pismenog rješenja mora odgovarati sadržaju usmenog rješenja.
- (6) Žalbu na rješenje kojim se usvaja ili odbija zahtjev za smještaj u sigurnu kuću nadležnom kantonalnom ministarstvu za socijalnu i dječiju zaštitu žrtva nasilja i specijalizirana nevladina organizacija mogu podnijeti u roku od 24 sata od prijema prvostepenog rješenja.
- (7) O žalbi na rješenje iz stava (6) ovog člana nadležno kantonalno ministarstvo za socijalnu i dječiju zaštitu dužno je odlučiti u roku od tri dana.

Član 58.

(Privremeno zbrinjavanje u sigurnu kuću)

- (1) U sigurnoj kući, kao posebnoj mjeri podrške žrtvama nasilja, osigurava se socijalna, psihološka, pravna, pedagoška i medicinska pomoć i podrška.
- (2) Žrtva nasilja privremeno se zbrinjava u sigurnu kuću, u trajanju najduže do šest mjeseci.
- (3) Rok iz stava (2) ovog člana može se produžiti na zahtjev žrtve nasilja, nadležnog organa starateljstva, policijskog organa ili pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona, dok traju okolnosti opasnosti po žrtvu nasilja, kao i zbog nastavka nužnog psihosocijalnog tretmana.

Član 59.

(Zbrinjavanje žrtve u drugoj odgovarajućoj instituciji ili kod druge porodice)

Žrtva nasilja zbrinjava se u drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge porodice na zahtjev organa starateljstva kada organ starateljstva ocijeni da je to povoljnije za žrtvu i uz saglasnost žrtve nasilja.

Član 60.

(Preuzimanje osobnih stvari)

Radi zaštite žrtve nasilja, policijski organ je na zahtjev žrtve dužan otpratiti žrtvu u kuću, stan ili drugi stambeni prostor radi preuzimanja osobnih stvari i osobnih stvari drugih osoba koje su s njom napustile taj prostor, a koje su neophodne za zadovoljenje svakodnevnih potreba.

Član 61.

(Minimalni standardi za rad sigurnih kuća)

Minimalni standardi za rad sigurnih kuća koji se odnose na lokaciju, prostor, opremu, organizaciju, broj i stručnu spremu angažiranih stručnih djelatnika, te procjenu, planiranje i aktivnosti za pružanje usluga socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške utvrdit će se posebnim propisom iz oblasti socijalne i dječije zaštite.

Član 62.

(Postupak ocjenjivanja minimalnih standarda)

- (1) Nevladina organizacija ili druga pravna osoba iz člana 56. ovog zakona radi obavljanja djelatnosti sigurne kuće mora ispunjavati minimalne standarde iz člana 61. ovog zakona.
- (2) Postupak ocjenjivanja ispunjenosti minimalnih standarda za rad sigurnih kuća utvrđenih propisom iz člana 61. ovog zakona provodi tijelo imenovano od strane federalnog ministra rada i socijalne politike za pružaoce socijalnih usluga kojima je osnivač Federacija ili koji su svoju djelatnost registrirali na nivou Federacije.
- (3) Postupak ocjenjivanja ispunjenosti minimalnih standarda za rad sigurnih kuća utvrđenih propisom iz člana 61. ovog zakona provodi tijelo imenovano od strane kantonalnog ministra za pružaoce socijalnih usluga kojima je osnivač kanton ili jedinica lokalne samouprave ili koji su svoju djelatnost registrirali na nivou tog kantona.
- (4) Na osnovu prijedloga tijela iz st. (2) i (3) ovog člana nadležni ministar donosi rješenje o ispunjenosti standarda iz stava (3) ovog člana.
- (5) Reviziju ispunjenosti minimalnih standarda vrši Federalno ministarstvo rada i socijalne politike, odnosno kantonalno ministarstvo nadležno za socijalnu i dječiju zaštitu najmanje jedanput u dvije godine.
- (6) Postupak ocjenjivanja ispunjenosti minimalnih standarda za rad sigurnih kuća iz st. (2) i (3) i revizije iz stava (5) ovog člana provodi se uz primjenu odredbi Zakona o upravnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 02/98, 48/99 i 61/22) i ovog zakona.

- (7) Rješenje iz stava (5) ovog člana je konačno i protiv njega nije dozvoljena žalba ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

Član 63.

(Podzakonski akt o minimalnim standardima, postupku ocjene ispunjenosti i reviziji ispunjenosti minimalnih standarda)

Poseban propis o minimalnim standardima, postupku ocjene ispunjenosti minimalnih standarda i reviziji ispunjenosti minimalnih standarda donijet će federalni ministar rada i socijalne politike, uz pribavljanje mišljenja kantonalnih ministarstava nadležnih za socijalnu i dječiju zaštitu.

Član 64.

(Centralni registar sigurnih kuća)

- (1) Sigurne kuće koje budu ispunile propisane minimalne standarde upisuju se u Centralni registar sigurnih kuća koji uspostavlja i vodi Federalno ministarstvo rada i socijalne politike.
- (2) U registar iz stava (1) ovog člana upisuju se i sigurne kuće kojima su nadležna kantonalna ministarstva utvrdila ispunjenost propisanih minimalnih standarda iz člana 61. ovog zakona.
- (3) Podaci iz registra iz stava (1) ovog člana o sigurnim kućama koje ispunjavaju propisane minimalne standarde trebaju biti javno dostupni.
- (4) Sadržaj i način vođenja Centralnog registra iz stava (1) ovog člana propisuje federalni ministar rada i socijalne politike uz prethodno pribavljena mišljenja nadležnih kantonalnih ministarstava.

Član 65.

(Sredstva za finansiranje sigurnih kuća)

- (1) U skladu s relevantnim propisima, sigurne kuće osiguravaju sredstva za svoj rad iz sljedećih izvora:
 - a) vlastite djelatnosti,
 - b) budžeta Federacije,
 - c) budžeta kantona,
 - d) budžeta jedinica lokalne samouprave,
 - e) osobnog udjela korisnika usluge ili njihovih srodnika,
 - f) legata, poklona, donacija, zaviještanja i
 - g) iz drugih izvora.
- (2) Sredstvima iz budžeta Federacije finansiraju se troškovi tekućeg poslovanja sigurne kuće koji obuhvataju osiguranje adekvatnih smještajnih kapaciteta, režijske troškove i naknade za rad djelatnika.
- (3) Sredstvima iz budžeta kantona i jedinica lokalne samouprave finansiraju se troškovi vezani za smještaj i boravak žrtve porodičnog nasilja u sigurnoj kući.
- (4) Sigurne kuće jednom godišnje utvrđuju cijenu za usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške prema metodologiji koju donosi federalni ministar rada i socijalne politike, uz pribavljeno mišljenje nadležnih kantonalnih ministarstava za socijalnu i dječiju zaštitu.
- (5) Sva pitanja vezana za plaćanje usluga socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške u sigurnoj kući reguliraju se posebnim ugovorima između sigurne kuće i fizičkih ili pravnih osoba koje djelimično ili u cijelosti snose troškove predmetnih usluga.
- (6) Ako se usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške pružaju na zahtjev organa starateljstva, ugovor iz stava (5) ovog člana potpisuju kantonalno ministarstvo ili općinsko tijelo uprave iz čijeg budžeta se finansira organ starateljstva i izabrana sigurna kuća.

Član 66.

(Obaveza pripreme plana pomoći žrtvi nasilja)

- (1) U slučajevima nasilja, kada smatra da je to potrebno, nadležni organ starateljstva može obrazovati poseban stručni tim sastavljen od predstavnika organa starateljstva, policijskog organa i pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona, koji će izraditi poseban plan zaštite, pomoći i podrške žrtvi.
- (2) Stručni tim iz stava (1) dužan je koordinirati svim aktivnostima usmjerenim na pružanje pomoći i podrške žrtvi u cilju osiguranja njene zaštite.
- (3) Plan pomoći žrtvi posebno sadrži mjere koje je potrebno preduzeti u skladu sa zakonom kojim se uređuje socijalna, zdravstvena i dječija zaštita.
- (4) Ako je žrtva djeteta, plan pomoći žrtvi sadrži i mjere za zaštitu djeteta u skladu sa zakonom kojim se uređuju porodični odnosi i propisima kojima se uređuje zaštita prava djeteta.

Član 67.

(Zaštita identiteta i zabrana objave informacija)

O žrtvi ili učiniocu nasilja ne smije se javno objaviti informacija na osnovu koje se može utvrditi identitet žrtve ili člana porodice žrtve, osim ako je punoljetna žrtva s tim izričito saglasna.

Član 68.

(Drugi oblici podrške)

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada Federacije), vlade kantona, gradovi i općine dužni su izravno i putem resornih ministarstva, tijela i službi, pružiti sve oblike podrške pravnim osobama koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona.

VII. OSTALI OBLICI ZAŠTITE I POMOĆI

Član 69.

(Usluge opće podrške)

- (1) Žrtva nasilja ima pravo i na:
 - a) usluge socijalne zaštite kao što su pravo na osiguravanje osnovnih životnih potreba u pogledu neophodnog socijalnog i materijalnog zbrinjavanja, uključujući finansijsku podršku,
 - b) osiguranje zdravstvene zaštite,
 - c) osiguranje obrazovanja i obuke,
 - d) usluge psihološkog i pravnog savjetovanja,
 - e) osiguranje zapošljavanja.
- (2) Osiguranje prava iz stava (1) tač. b) i d) ovog člana vršit će se onoliko dugo koliko je potrebno, a prava iz stava (1) tač. c) i e) vršit će se u skladu s važećim propisima o obrazovanju i zapošljavanju.

Član 70.

(Privremena pomoć žrtvi nasilja)

- (1) Sredstva za finansiranje osnovnog oblika zaštite žrtve nasilja kojoj se odmah ne može osigurati zaštita u skladu sa članom 66. ovog zakona u okviru sistema zdravstvene i socijalne zaštite, osigurat će se kao privremena pomoć.
- (2) S ciljem ostvarivanja privremene pomoći iz stava (1) ovog člana vlada kantona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona donijet će odluku o načinu ostvarivanja privremenih oblika pomoći, uključujući i pravnu pomoć za žrtve nasilja.

Član 71.

(Besplatna SOS telefonska linija za pomoć žrtvama nasilja)

- (1) Federalno ministarstvo rada i socijalne politike će, uz tehničku podršku Federalnog ministarstva saobraćaja i komunikacija, osigurati uspostavljanje 24-satne besplatne

SOS telefonske linije koja pokriva cijelu Federaciju, radi davanja savjeta i pružanja podrške žrtvama nasilja, povjerljivo, odnosno čuvajući njihovu anonimnost, u vezi sa svim vidovima nasilja obuhvaćenih ovim zakonom.

- (2) Funkcioniranje i rad SOS telefonske linije se osigurava i finansira iz budžeta Federacije, a njen rad, opsluživanje, savjetovanje i funkcioniranje uređuje se podzakonskim aktom o funkcioniranju SOS telefona, koji donosi federalni ministar rada i socijalne politike uz konsultacije s Gender centrom Federacije Bosne i Hercegovine.

Član 72.

(Program mjera za prevenciju, zaštitu i borbu protiv nasilja)

- (1) Svi nivoi vlasti u Federaciji dužni su donositi politike kojima će se prevenirati, zaštititi i boriti protiv nasilja.
- (2) Politike iz stava (1) ovog člana obavezno sadrže sljedeće mjere:
 - a) obaveze organa s ciljem preventivnog djelovanja, suzbijanja svih oblika nasilja i zaštite žrtava nasilja,
 - b) mjere neophodne za rad s učiniocem nasilja, uključujući i savjetodavnu podršku svim članovima porodice,
 - c) aktivnosti na promociji nenasilničkog ponašanja,
 - d) aktivnosti na edukaciji državnih službenika i namještenika, zaposlenih u organima starateljstva, zdravstvenih radnika, nastavnika, odgajatelja i drugih subjekata iz oblasti nasilja,
 - e) obavezu vođenja statističkih baza podataka o učiniocima nasilja i žrtvama nasilja, vodeći računa o zaštiti osobnih podataka,
 - f) način osiguranja sredstava za finansiranje programa mjera,
 - g) sve potrebne mjere radi zaštite i sigurnosti žrtava nasilja u sigurnoj kući.
- (3) Politike iz stava (1) ovog člana će se donositi u skladu s važećim zakonodavstvom za donošenje javnih politika u Federaciji, kao i s potrebama i mogućnostima svih nivoa vlasti.

Član 73.

(Finansiranje programa i projekata)

Federacija, kantoni, gradovi i općine će finansirati programe i projekte usmjerene na prevenciju nasilja, stvaranje i poboljšanje uvjeta zaštite žrtve nasilja, u skladu sa mogućnostima.

VIII. ULOGA NEVLADINIH ORGANIZACIJA U PRUŽANJU PODRŠKE ŽRTVAMA NASILJA

Član 74.

(Uloga nevladinih organizacija)

- (1) Nevladine organizacije mogu, u okviru svoje registrirane djelatnosti, realizirati aktivnosti pružanja podrške i pomoći žrtvama nasilja u skladu s ovim zakonom, ako se time postiže efikasnije ostvarivanje određenih prava i obaveza žrtava nasilja.
- (2) Nevladine organizacije mogu realizirati i posebne programe i projekte, u cilju prevencije i pružanja pomoći žrtvama nasilja, a koji se finansiraju iz budžeta institucija Bosne i Hercegovine, Federacije, kantona, gradova i općina i donatorskim sredstvima.

Član 75.

(Multisektorski pristup i koordinacija)

- (1) Vlada Federacije, na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Gender centar Federacije), donosi odluku o izradi Strategije za prevenciju i borbu protiv nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine kojom se

- određuje nosilac izrade strateškog dokumenta, sudionici u procesu izrade i drugi elementi u skladu s važećim propisima o razvojnom planiranju i izradi strateških dokumenata u Federaciji.
- (2) U cilju osiguranja koordiniranog i multisektorskog rada, planiranja i izvještavanja o implementaciji strateškog okvira Vlada Federacije na prijedlog Gender centra Federacije za nivo Federacije, vlade kantona i jedinice lokalne samouprave za nivo kantona, gradova i općina formiraju koordinacijska tijela u koja imenuju ključnu koordinirajuću instituciju i predstavnike nadležnih institucija iz oblasti pravosuđa, policije, zdravstva, socijalne zaštite, obrazovanja, zapošljavanja i dr. na nivou vlasti za koju se koordinacijsko tijelo formira.
 - (3) U koordinacijska tijela iz stava (2) ovog člana mogu se imenovati i predstavnici nevladinih organizacija, akademske zajednice, medija i stručnjaci iz pojedinih oblasti.
 - (4) Koordinacijska tijela iz stava (2) ovog člana imaju zadatak izrade i praćenja provedbe javnih politika, organizacije periodičnih sastanaka, povezivanja, planiranja i implementacija aktivnosti i godišnjeg izvještavanja prema izvršnoj i zakonodavnoj vlasti na nivou za koju je koordinacijsko tijelo formirano i izvještavanja prema Gender centru Federacije.
 - (5) Vlada Federacije, na prijedlog Gender centra Federacije, donosi Okvirni protokol o postupanju u slučajevima nasilja.
 - (6) Okvirnim protokolom o postupanju u slučajevima nasilja se definiraju obaveze nadležnih organa u postupku preventivnog djelovanja, postupanja i zaštite u slučajevima nasilja i definira rad subjekata zaštite iz člana 13. ovog zakona.
 - (7) Subjekti zaštite su dio i/ili ostvaruju kontinuirano saradnju s koordinacijskim tijelima iz stava (2) ovog člana.
 - (8) Subjekti zaštite dužni su za područje jedne ili više općina/gradova potpisati protokol o postupanju u slučajevima nasilja kojim će biti utvrđena koordinacija rada u slučajevima nasilja. Osnov općinskog/gradskog protokola čini Okvirni protokol iz stava (6) ovog člana.

Član 76.

(Komisija za praćenje primjene Zakona)

- (1) Pri Federalnom ministarstvu pravde formira se Komisija za praćenje primjene ovog zakona, koji se sastoji od članova iz reda sudija, tužioca, ombudsmena, predstavnika Federalnog ministarstva pravde, Federalnog ministarstva rada i socijalne politike, Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Federalnog ministarstva zdravstva, organa starateljstva, Gender centra Federacije i predstavnika pravnih osoba koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona.
 - (2) Federalni ministar pravde će donijeti podzakonski akt kojim će pobliže urediti broj članova, rad i organizaciju Komisije iz stava (1) ovog člana.
- (2) Nadležno tužilaštvo dužno je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim prijavama slučajeva nasilja i podnesenim zahtjevima za određivanje hitnih mjera zaštite iz člana 23. ovog zakona i zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera iz člana 26. ovog zakona.
 - (3) Nadležni sud dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera i o izrečenim zaštitnim mjerama iz člana 26. ovog zakona.
 - (4) Organ starateljstva dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim zahtjevima za određivanje hitnih mjera zaštite iz člana 23. i zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera iz člana 26. ovog zakona.
 - (5) Centar za mentalno zdravlje dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o provođenju izrečenih zaštitnih mjera iz člana 26. tačka d) ovog zakona.
 - (6) Centar za liječenje bolesti ovisnosti dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o provođenju izrečenih zaštitnih mjera iz člana 26. tačka e) ovog zakona.
 - (7) Sigurna kuća dužna je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o broju primljenih zahtjeva za smještaj i realiziranih smještaja žrtava, na obrascu koji posebnim podzakonskim aktom propisuje federalni ministar rada i socijalne politike.
 - (8) Evidencije iz st. (1) do (7) ovog člana sadrže podatke o prijavljenim slučajevima nasilja, zaštitnim mjerama i hitnim zaštitnim mjerama, osobama koje su štice zaštitnim mjerama i hitnim zaštitnim mjerama i osobama kojima su izrečene zaštitne mjere prema spolu, dobi i invaliditetu žrtve i nasilnika, vrsti nasilja i odnosu između nasilnika i žrtve.
 - (9) Sve evidencije iz ovog člana vodit će se u skladu s odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka ("Službeni glasnik BiH", br. 49/06, 76/11 i 89/11 - Ispr.).
 - (10) Statistički podaci iz evidencija iz st. (1) do (7) ovog člana obavezno se dostavljaju Gender centru Federacije najkasnije do 31.01. za prethodnu godinu.
 - (11) Objedinjene podatke iz stava (10) ovog člana Gender centar Federacije dostavlja Federalnom ministarstvu unutrašnjih poslova najkasnije do 31.03. za prethodnu godinu.
 - (12) Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova dužno je uspostaviti jedinstvenu informacijsku bazu podataka iz stava (11) ovog člana. Način uspostave i vođenja informacijske baze podataka propisat će se podzakonskim aktom kojeg donosi federalni ministar unutrašnjih poslova.
 - (13) Podaci se dostavljaju Federalnom zavodu za statistiku i Komisiji za praćenje primjene ovog zakona iz člana 76. ovog zakona.
 - (14) Podaci se čuvaju u evidencijama 15 godina i poslije toga se brišu.

Član 78.

(Obaveza redovnog stručnog osposobljavanja)

IX. OBAVEZE VOĐENJA EVIDENCIJE I IZVJEŠTAVANJA I OBAVEZA REDOVNOG STRUČNOG OSPOSABLJAVANJA

Član 77.

(Obaveze vođenja evidencije i izvještavanja)

- (1) Nadležni policijski organ dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o prijavljenim slučajevima nasilja, predloženim zaštitnim mjerama i hitnim zaštitnim mjerama i o provođenju hitnih mjera zaštite i zaštitnih mjera iz čl. 23. i 26. ovog zakona.
- (1) Centar za edukaciju sudija i tužioca Federacije Bosne i Hercegovine osigurava redovno stručno osposobljavanje sudija i tužioca iz oblasti nasilja.
- (2) Nadležna ministarstva i organi uprave osiguravaju redovno stručno osposobljavanje državnih službenika i namještenika koji se neposredno bave oblašću nasilja.
- (3) Nadležna ministarstva unutrašnjih poslova dužna su osigurati redovno stručno osposobljavanje policijskih službenika iz oblasti nasilja.
- (4) Sredstva neophodna za ostvarivanje obaveza iz st. (1), (2) i (3) ovog člana osigurati će se iz budžeta Federacije, kantona, gradova i općina, kao i iz donatorskih sredstava.

X. NADZOR I KAZNE NE ODREDBE**Član 79.**

(Nadzor nad primjenom ovog zakona)

- (1) Nadzor nad primjenom ovog zakona obavljaju Federalna uprava za inspeksijske poslove putem nadležnih federalnih inspektora i kantonalna tijela za inspeksijske poslove putem nadležnih kantonalnih inspektora, i to:
 - a) federalni inspektori socijalne zaštite u dijelu primjene propisa iz oblasti socijalne zaštite za pružaoce usluga socijalnog zbrinjavanja i podrške za žrtve porodičnog nasilja i nasilja prema ženama, odnosno sigurne kuće koje su svoju djelatnost registrirale na nivou Federacije,
 - b) kantonalni inspektori socijalne zaštite u dijelu primjene propisa iz oblasti socijalne zaštite za pružaoce usluga socijalnog zbrinjavanja i podrške za žrtve porodičnog nasilja i nasilja prema ženama, odnosno sigurne kuće koje su svoju djelatnost registrirale na nivou kantona i
 - c) federalni i kantonalni inspektor rada u dijelu koji se odnosi na rad, kako je to razgraničenje nadležnosti utvrđeno propisima o radu, a koje se odnosi na mjesta rada.
- (2) Tijela iz stava (1) ovog člana saraduju, dostavljaju obavještenja o preduzetim mjerama, pružaju neposrednu pomoć jedni drugima i preduzimaju zajedničke mjere i aktivnosti neophodne za vršenje nadzora nad provedbom ovog zakona.
- (3) Pored poslova utvrđenih propisom o inspekcijama u Federaciji, federalni i kantonalni inspektori u skladu s ovim zakonom obavljaju i sljedeće poslove:
 - a) prate i proučavaju obavljanje registrirane djelatnosti pružaoce usluga socijalnog zbrinjavanja i podrške za žrtve porodičnog nasilja i nasilja prema ženama, odnosno sigurnih kuća i preduzimaju mjere za njezino kvalitetno obavljanje;
 - b) nadziru zakonitost rada pružaoce usluga socijalnog zbrinjavanja i podrške za žrtve porodičnog nasilja i nasilja prema ženama, odnosno sigurnih kuća, kao i njihovih djelatnika u obavljanju djelatnosti za koju su registrirani;
 - c) razmatraju podneske pravnih i fizičkih osoba koji se odnose na nadzor iz utvrđene nadležnosti o preduzetim radnjama i pismeno obavještavaju podnosioca;
 - d) preduzimaju preventivne aktivnosti u cilju sprečavanja nastupanja štetnih posljedica zbog nedostatka i nepravilnosti u provedbi ovog zakona i propisa donijetih na osnovu ovog zakona.
- (4) Federalni i kantonalni inspektori preventivne aktivnosti iz stava (3) tačka d) ovog člana nalazu rješenjem.

Član 80.

(Prekršajne sankcije)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 4.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj službena osoba koja prekrši obavezu hitnog postupanja u skladu sa članom 19. stav (1) ovog zakona.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 3.000,00 KM bit će kažnjene za prekršaj osobe koje ne postupe u skladu sa članom 20. stav (1) ovog zakona.
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 6.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj službena osoba koja ne postupi u skladu sa članom 20. stav (3) ovog zakona, ako je dijete žrtva radnji nasilja iz člana 8. ovog zakona.

- (4) Novčanom kaznom u iznosu od 800,00 KM do 5.000,00 KM kaznit će se za prekršaj osobe koje ne postupe u skladu sa članom 20. stav (3) ovog zakona, ako je dijete žrtva nasilja iz člana 8. ovog zakona.

Član 81.

(Krivično djelo kršenja zaštitnih mjera)

- (1) Ko prekrši izrečenu hitnu mjeru zaštite iz člana 23. stav (1) tač. a), b) i c) ili izrečenu zaštitnu mjeru iz člana 26. tač. a), b) i c) ovog zakona kaznit će se za krivično djelo novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.
- (2) Kazna zatvora u trajanju do jedne godine koja je izrečena za krivično djelo iz stava (1) ovog člana ne može se zamijeniti novčanom kaznom.
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 KM kaznit će se osoba koja prekrši zaštitne mjere iz člana 26. tač. d) i e).

XI. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Član 82.**

(Obaveza donošenja podzakonskih akata)

- (1) Federalni ministar unutrašnjih poslova, nakon pribavljenog mišljenja kantonalnih ministarstava unutrašnjih poslova, donosi podzakonski akt iz člana 21. stav (5) ovog zakona.
- (2) Federalni ministar pravde donosi podzakonski akt iz člana 27. stav (5), člana 28. stav (5) i člana 76. stav (2) ovog zakona.
- (3) Federalni ministar unutrašnjih poslova, uz saglasnost federalnog ministra pravde, donosi podzakonski akt iz člana 27. stav (6), člana 28. stav (6) i člana 29. stav (3) ovog zakona.
- (4) Federalni ministar rada i socijalne zaštite uz saglasnost federalnog ministra zdravstva donosi podzakonski akt iz člana 30. stav (3) ovog zakona.
- (5) Federalni ministar zdravstva donosi podzakonski akt iz člana 31. stav (3) ovog zakona.
- (6) Federalni ministar rada i socijalne politike, uz pribavljena mišljenja nadležnih kantonalnih ministarstava za socijalnu i dječiju zaštitu, donosi podzakonski akt iz člana 63. i člana 64. stav (4) ovog zakona.
- (7) Federalni ministar rada i socijalne politike, uz konsultacije Gender centra Federacije, donosi podzakonski akt iz člana 71. stav (2) ovog zakona.
- (8) Federalni ministar rada i socijalne politike donosi podzakonski akt iz člana 77. stav (7) ovog zakona.
- (9) Federalni ministar unutrašnjih poslova donosi podzakonski akt iz člana 77. stav (12) ovog zakona.
- (10) Federalni ministri dužni su podzakonske akte iz st. (1) do (9) ovog člana donijeti u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.
- (11) Do donošenja podzakonskih akata iz st. (1) do (9) ovog člana, primjenjivat će se podzakonski akti koji su doneseni na osnovu Zakona o zaštiti od nasilja u porodici ("Službene novine Federacije BiH", br. 20/13 i 75/21).

Član 83.

(Obavljanje djelatnosti sigurne kuće prije stupanja na snagu zakona)

- (1) Sigurne kuće koje obavljaju djelatnost iz ovog zakona na dan stupanja na snagu ovog zakona nastavljaju s radom, s tim da su dužne svoju registraciju, opće i interne akte, te druga pitanja vezana za svoju djelatnost uskladiti s odredbama ovog zakona u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.
- (2) Sigurne kuće su dužne dostaviti Federalnom ministarstvu rada i socijalne politike, odnosno nadležnom kantonalnom ministarstvu dokaze o izvršenom usklađivanju s

odredbama ovog zakona na osnovu kojih će se provesti postupak utvrđen odredbama člana 62. ovog zakona.

Član 84.
(Prestanak važenja)

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti od nasilja u porodici ("Službene novine Federacije BiH", br. 20/13 i 75/21).

Član 85.
(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući Predstavnčkog doma Parlamenta Federacije BiH Dragan Mioković, s. r.	Predsjedavajući Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Tomislav Martinović, s. r.
---	--

Temeljem članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O ZAŠTITI OD NASILJA U OBITELJI I NASILJA PREMA ŽENAMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Proglašava se Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 4.2.2025. godine i na sjednici Doma naroda od 4.3.2025. godine.

Broj 01-02-1-128-01/25
12. ožujka 2025. godine
Sarajevo

Predsjednica
Lidija Bradara, v. r.

ZAKON

O ZAŠTITI OD NASILJA U OBITELJI I NASILJA PREMA ŽENAMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.
(Predmet Zakona)

Ovim zakonom uređuje se zaštita od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija), osobe koje se u smislu ovoga zakona smatraju članovima obitelji, krug zaštićenih osoba, subjekti zaštite, specijalizirane usluge podrške, postupak zaštite žrtava nasilja u obitelji i nasilja prema ženama i mjere za zaštitu od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama, pomoć žrtvama, te mjere za sprječavanje nasilja od osoba koje su počinile nasilje, uloga udruga i fondacija u sustavu zaštite žrtava nasilja u obitelji i nasilja prema ženama, te suradnja svih subjekata koji su u funkciji zaštite od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama, prikupljanje podataka o primjeni ovoga zakona i osnivanje Povjerenstva za praćenje primjene Zakona, te druga pitanja od značaja za zaštitu od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji.

Članak 2.

(Uskladenost s pravnom stečevinom Europske unije)

Ovim zakonom se u zakonodavstvo Federacije djelomično preuzima Direktiva (EU) 2024/1385 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. godine o suzbijanju nasilja prema ženama i nasilja u obitelji (SL L2024/1385).

Članak 3.
(Cilj zakona)

Cilj ovoga zakona je zaštita žrtava nasilja u obitelji i nasilja prema ženama (u daljnjem tekstu: nasilja), te suzbijanje i prevencija ovoga nasilja kojim se krše ljudska prava i slobode koja su zajamčena ustavima, zakonima, Konvencijom Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja prema ženama i nasilja u obitelji i prihvaćenim međunarodnim ugovorima.

Članak 4.
(Javni interes)

Zaštita od nasilja je od javnog interesa za Federaciju, kantone, gradove i općine u Federaciji.

Članak 5.

(Opća načela pružanja zaštite od nasilja)

- Zaštita od nasilja uređena ovim zakonom i drugim zakonima i propisima, primjenjuje se sukladno međunarodnim ugovorima i standardima koje je prihvatila Bosna i Hercegovina koji uređuju zaštitu od nasilja, a primjenjivat će se u svim slučajevima radi osiguranja najdjelotvornije zaštite prava žrtve nasilja bez diskriminacije po bilo kojem osnovu, kao što su spol, rod, rasa, boja kože, jezik, vjersko uvjerenje, političko ili neko drugo mišljenje odnosno opredjeljenje, nacionalno odnosno društveno porijeklo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje, seksualna orijentacija, rodni identitet, uzrast, zdravstveno stanje, invaliditet, bračno stanje, status migranta ili izbjeglice, odnosno neki drugi status.
- Posebne mjere nužne za sprječavanje i zaštitu žena od rodno utemeljenog nasilja ne smatraju se diskriminacijom u smislu ovoga zakona.
- Primjenu i provođenje ovoga zakona u skladu sa svojim nadležnostima osigurat će sudovi, tužiteljstva, policijski organi, organi starateljstva i druge institucije nadležne za socijalnu i zdravstvenu zaštitu i specijalizirane nevladine organizacije uz obvezu zajedničkog i koordiniranog djelovanja.
- Institucije iz stavka (3) ovoga članka trebaju osigurati da postupanja sa žrtvama nasilja i nasilnim osobama vrše zaposlenici educirani za rad s navedenim osobama.
- Na djecu počinitelje nasilja neće se primjenjivati odredbe ovoga zakona.

Članak 6.
(Ostvarivanje prava)

Zaštita od nasilja ostvaruje se primjenom ovoga zakona i drugih propisa kojima se uređuje ostvarivanje prava žrtava nasilja.

Članak 7.

(Zabrana diskriminacije)

Izražavanje u jednom gramatičkom rodu, muškom ili ženskom, uključuje oba roda.

II. POJMOVI I ZNAČENJE IZRAZA

Članak 8.

(Značenje izraza u ovom zakonu)

- Nasilje u obitelji označava svako djelo tjelesnog, seksualnog, psihičkog odnosno ekonomskog nasilja do kojeg dođe u obitelji ili domaćinstvu ili između bivših ili sadašnjih bračnih partnera odnosno partnera, neovisno od toga da li počinitelj dijeli ili je dijelio domaćinstvo sa žrtvom.
- Nasilje prema ženama označava kršenje ljudskih prava i oblik diskriminacije nad ženama i predstavlja sva djela rodno utemeljenog nasilja koja dovode do, odnosno mogu dovesti do, tjelesne, seksualne, psihičke odnosno

- ekonomske povrede odnosno patnje za žene, obuhvaćajući i prijetnje takvim djelima, prinudu odnosno protupravno lišavanje slobode, bilo u javnosti ili u privatnom životu.
- (3) Rod označava društveno određene uloge, ponašanja, aktivnosti i atribute koje dato društvo smatra prikladnim za žene i muškarce.
- (4) Rodno utemeljeno nasilje prema ženama označava nasilje koje je usmjereno protiv žene zato što je žena, odnosno ono koje nerazmjerno utječe na žene.
- (5) Pojam "žena" uključuje i djevojke ispod 18 godina starosti.
- (6) Dijete u smislu ovoga zakona je svaka osoba koja nije navršila 18 godina života.
- (7) Organ starateljstva je centar za socijalni rad ili općinska služba socijalne zaštite kojima su prema Obiteljskom zakonu Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/05 i 31/14) povjereni poslovi starateljstva.

Članak 9.

(Radnje nasilja u obitelji i nasilja prema ženama)

- (1) Radnje nasilja u obitelji i nasilja prema ženama, u smislu članka 8. st. (1) i (2) ovoga zakona su:
- primjena sile na tjelesni integritet člana obitelji, bez obzira na to je li nastupila povreda,
 - napad na psihički integritet člana obitelji, bez obzira na to da li je nastupila povreda psihičkog integriteta,
 - postupanje koje može prouzročiti tjelesnu ili psihičku bol ili patnju člana obitelji,
 - drsko i bezobzirno ponašanje prema članu obitelji,
 - uzrokovanje straha ili osobne ugroženosti ili povredu dostojanstva člana obitelji ucjenom ili drugom prinudom,
 - verbalni napad, vrijeđanje, psovanje, nazivanje pogrđnim imenima, te drugi načini grubog uznemiravanja člana obitelji,
 - seksualno nasilje, zlostavljanje, uznemiravanje i iskorištavanje člana obitelji,
 - praćenje, uhođenje i drugi slični oblici uznemiravanja člana obitelji,
 - namjerno oštećenje, uništenje ili prometovanje zajedničke imovine ili imovine u vlasništvu ili posjedu člana obitelji,
 - oduzimanje ili uskraćivanje prava na ekonomsku neovisnost zabranom rada ili držanjem člana obitelji u odnosu ovisnosti ili podređenosti,
 - zabrana ili onemogućavanje korištenja zajedničke ili osobne imovine, raspolaganja osobnim prihodima ili imovinom stečenom osobnim radom ili nasljeđivanjem,
 - uskraćivanje sredstava za održavanje zajedničkog domaćinstva i za brigu o djeci,
 - zanemarivanje djece u njihovom odgoju,
 - ponižavajuće postupanje prema djeci ili njihovo odgajanje tjelesnim kažnjavanjem,
 - oduzimanje djece ili izbacivanje iz stana člana obitelji,
 - uskraćivanje izdržavanja člana obitelji,
 - zanemarivanje starih, bolesnih ili iznemoglih članova obitelji u njihovom njegovanju ili liječenju,
 - ograničavanje slobode komuniciranja člana obitelji s drugim članovima obitelji ili drugim osobama,
 - nasilna izolacija ili ograničenje slobode kretanja člana obitelji,
 - onemogućavanje pristupa članu obitelji zdravstvenoj zaštiti ili njezi,

- iscrpljivanje radom, izgladnjivanje, uskraćivanje sna ili nužnog odmora člana obitelji,
 - nepridržavanje odluke nadležnog organa ili suda kojom je utvrđeno održavanje kontakta djece s roditeljem s kojim dijete ne živi,
 - zadržavanje putne isprave ili nekog dokumenta člana obitelji,
 - zloporaba fotografija i snimaka člana obitelji s ciljem njegove diskreditacije ili omalovažavanja njegove osobnosti,
 - svaka druga radnja koja predstavlja nasilje u smislu članka 8. st. (1) i (2) ovoga zakona.
- (2) Pod radnjom nasilja u obitelji i nasilja prema ženama smatraju se i prijetnje radnjama iz stavka (1) ovoga članka i prijetnje drugim radnjama koje predstavljaju nasilje u smislu članka 8. st. (1) i (2) ovoga zakona.

Članak 10.

(Član obitelji)

Članom obitelji, u smislu ovoga zakona, smatraju se:

- bračni partneri ili bivši bračni partneri i njihova djeca ili djeca svakog od njih,
- izvanbračni partneri ili bivši izvanbračni partneri i njihova djeca ili djeca svakog od njih,
- srodnici: krvni srodnici i srodnici iz odnosa potpunog usvojenja u pravoj liniji bez ograničenja, a u pobočnoj liniji zaključno sa četvrtim stupnjem, očuh, maćeha, usvojenik i usvojitelj iz odnosa nepotpunog usvojenja, srodnici po tazbini zaključno s drugim stupnjem bez obzira na činjenicu da je bračna zajednica prestala,
- osobe koje vezuje odnos starateljstva i udomiteljstva, osim ako je staratelj zaposlenik organa starateljstva,
- osobe koje žive ili su živjele u istom domaćinstvu bez obzira na srodstvo,
- osobe koje imaju zajedničko dijete ili je dijete začeto iako nikada nisu živjele u istom domaćinstvu,
- osobe koje su međusobno bile ili su još uvijek u emotivnoj ili intimnoj vezi, neovisno od toga da li počinitelj dijeli ili je dijelio domaćinstvo sa žrtvom.

Članak 11.

(Žrtva nasilja)

- Žrtva nasilja u obitelji u smislu ovoga zakona je svaki član obitelji ili domaćinstva, koji je izložen radnjama nasilja u obitelji iz članka 8. stavak (1) i članka 9. ovoga zakona.
- Dijete je žrtva nasilja u obitelji ako je bilo prisutno prilikom vršenja nasilja prema drugom članu obitelji, iako radnje nasilja nisu poduzete prema njemu.
- Žrtva nasilja prema ženama u smislu ovoga zakona je svaka žena izložena radnjama nasilja iz članka 8. stavak (2) i članka 9. ovoga zakona.

Članak 12.

(Počinitelj nasilja u obitelji i nasilja prema ženama)

- Počinitelj nasilja u obitelji u smislu ovoga zakona je član obitelji ili domaćinstva, koji vrši ili je vršio radnje nasilja navedene u članku 8. stavak (1) i članka 9. ovoga zakona.
- Počinitelj nasilja prema ženama u smislu ovoga zakona je svaka osoba koja vrši ili je vršila radnje nasilja navedene u članku 8. stavak (2) i članka 9. ovoga zakona.

Članak 13.

(Subjekti zaštite)

- Zaštitu, pomoć i podršku žrtvama nasilja dužni su pružiti nadležni organi: policijski organi, tužiteljstva, sudovi, organi starateljstva, zdravstvene i obrazovne ustanove,

- zavodi za besplatnu pravnu pomoć i druge javne ustanove (u daljnjem tekstu: subjekti zaštite).
- (2) Zaštitu, pomoć i podršku žrtvama nasilja pružaju i specijalizirane nevladine organizacije iz članka 14. ovoga zakona.
 - (3) Subjekti zaštite dužni su postupati sukladno odredbama ovoga zakona i sa dužnom pažnjom pružiti zaštitu, podršku i pomoć žrtvama nasilja i spriječiti ponavljanje nasilja bez obzira na to da li je protiv počinitelja pokrenut kazneni postupak.
 - (4) Žrtve nasilja imaju pravo na pristup svim subjektima zaštite i oslobođene su plaćanja svih troškova postupka pred tim subjektima.

Članak 14.

(Specijalizirane usluge podrške)

- (1) Specijalizirane usluge podrške obuhvaćaju usluge stručne podrške i savjetovanja, te usluge institucionalnog socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške koje imaju za cilj zaštitu i prevenciju od nasilja.
- (2) Specijalizirane usluge podrške mogu pružati javne ustanove, udruge, fondacije, vjerske zajednice, te druge pravne osobe koje ispunjavaju minimalne standarde iz članka 61. ovoga zakona.

III. POSTUPAK OSTVARIVANJA ZAŠTITE ŽRTAVA NASILJA U OBITELJI I NASILJA PREMA ŽENAMA

Članak 15.

(Prava žrtava nasilja)

Žrtva nasilja ima sljedeća prava:

- a) pravo na pristup službama za podršku žrtvama nasilja,
- b) pravo na besplatnu medicinsku pomoć, onoliko dugo koliko je potrebno,
- c) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i podršku tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama nasilja,
- č) pravo na zaštitu od zastrašivanja i osвете,
- ć) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,
- d) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju svih radnji u kojima sudjeluje,
- dž) pravo na punomoćnika,
- đ) pravo na pratnju personalnog asistenta ukoliko je žrtva nasilja osoba s invaliditetom koja koristi usluge personalnog asistenta,
- e) pravo da, bez nepotrebnog odgađanja, bude obaviještena o ukidanju zadržavanja ili bijegu počinitelja nasilja, te izricanju, produljenju, zamjeni, te prestanku zaštitnih mjera koje su određene radi njene zaštite ili otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora,
- f) pravo da bude obaviještena o poduzetim radnjama povodom prijave nasilja i o ishodu postupka,
- g) pravo da bude ispitana bez neopravdane odgode nakon podnošenja prijave i po zahtjevu od strane osobe istog spola,
- h) pravo na izbjegavanje kontakta s počiniteljem nasilja prije i tijekom postupka, osim ako sudski postupak zahtijeva takav kontakt,
- i) pravo na socijalno stanovanje sukladno propisima o stambenoj politici,
- j) pravo na privremeni smještaj u sigurnu kuću,
- k) pravo na policijsku zaštitu i osiguranje, u svrhu neometanog uzimanja osobnih stvari prilikom napuštanja zajedničkog domaćinstva,
- l) pravo na besplatnu pravnu pomoć,

- l) pravo na tajnost podataka temeljem kojih se može otkriti identitet žrtve nasilja ili identitet člana njene obitelji.

Članak 16.

(Informiranje žrtve nasilja)

Subjekti zaštite dužni su u prvom kontaktu sa žrtvom nasilja obavijestiti žrtvu na jeziku koji razumije i njoj razumljiv način, o svim pravima i mjerama zaštite i uslugama koje ima sukladno ovom zakonu i drugim propisima, kao i o ustanovama, organima i pravnim osobama koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovoga zakona.

Članak 17.

(Pravo na besplatnu pravnu pomoć)

- (1) Žrtva nasilja u postupcima ostvarivanja svojih prava i zaštite od nasilja ima pravo na besplatnu pravnu pomoć.
- (2) Besplatna pravna pomoć osigurava se žrtvi nasilja s ciljem olakšanog pristupa pravima iz oblasti zdravstvene, socijalne i materijalne zaštite i zbrinjavanja i ostvarivanja prava na naknadu materijalne i nematerijalne štete, te sudjelovanja u kaznenim postupcima u kojima se pojavljuje u svojstvu žrtve nasilja, odnosno oštećenog.
- (3) Pravo na besplatnu pravnu pomoć žrtvi nasilja koja je zbrinuta u sigurnu kuću osiguravaju institucije za besplatnu pravnu pomoć i pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovoga zakona.

Članak 18.

(Osoba od povjerenja)

- (1) Žrtva nasilja može izabrati, prije ili tijekom postupka, osobu od povjerenja koja će biti prisutna tijekom postupka ili radnji u svezi sa zaštitom od nasilja.
- (2) Osoba od povjerenja može biti bilo koja punoljetna osoba osim počinitelja nasilja.
- (3) Nadležni organi su obvezni omogućiti prisustvo osobe od povjerenja u svim postupcima i radnjama u koje je uključena žrtva nasilja, sukladno propisima kojima je uređena nadležnost tih organa.

Članak 19.

(Žurnost postupka i obveza postupanja subjekata zaštite)

- (1) Subjekti zaštite dužni su osigurati žurno rješavanje predmeta nasilja, vodeći računa da su interes i dobrobit žrtve prioritet u tim postupcima, a naročito ako je žrtva dijete, osoba starija od 65 godina, osoba s invaliditetom i osoba pod starateljstvom.
- (2) U slučajevima nasilja subjekti zaštite dužni su međusobno surađivati, surađivati i sa drugim nadležnim vladinim tijelima i organima i nevladinim organizacijama u najboljem interesu žrtve, kao i razmjenjivati potrebne podatke i informacije.

Članak 20.

(Obveza prijave nasilja i suradnja)

- (1) Zaposleni u subjektima zaštite, obrazovnim, socijalnim i zdravstvenim ustanovama dužni su odmah prijaviti policijskom organu ili tužiteljstvu djelo nasilja o kojem su obaviješteni ili o kojem saznaju na drugi način.
- (2) Svatko ima pravo prijaviti izvršenje nasilja.
- (3) Svatko je dužan prijaviti kazneno djelo kojim se vrši ili je izvršeno nasilje kada neprijavlivanje kaznenog djela predstavlja kazneno djelo ili ukoliko je žrtva nasilja dijete.
- (4) Nakon prijema prijave da je počinjeno nasilje, organ kome je podnesena prijava dužan je bez odlaganja o tome obavijestiti organ starateljstva, koji će odmah pružiti socijalnu zaštitu i psihosocijalnu pomoć žrtvi, poduzeti druge mjere iz svoje nadležnosti, te o tome sačiniti

- službeno izvješće koje bez odlaganja dostavlja nadležnom policijskom organu.
- (5) Zdravstvena ustanova obaviti će besplatan ljekarski pregled radi utvrđivanja i evidentiranja postojanja povreda tjelesnog ili psihičkog integriteta i pružiti žrtvi nasilja potrebnu ljekarsku pomoć.
 - (6) O izvršenom nasilju nadležni policijski organ odmah obavještava i nadležno tužiteljstvo i uz izvješće dostavlja prikupljene dokaze i procjenu rizika.
 - (7) Policijski organ dužan je o procjeni rizika bez odlaganja obavijestiti organ starateljstva.
 - (8) Nadležni tužitelj, u pisanoj formi, obavještava nadležni policijski organ, žrtvu nasilja i organ starateljstva o podizanju optužnice protiv osumnjičene osobe, o neprovođenju istrage ili obustavi istrage, kao i o razlozima za neprovođenje i obustavu istrage.
 - (9) Na zahtjev organa starateljstva ili na zahtjev policijskog organa ili na zahtjev žrtve, sigurne kuće dužne su osigurati smještaj žrtvi nasilja.
 - (10) Ako neprijavljivanje nasilja ne predstavlja kazneno djelo propisano Kaznenim zakonom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17 i 31/23), osoba koja ne izvrši obvezu prijavljivanja radnji nasilja iz članka 8. st. (1) i (2) i članka 9. ovoga zakona čini prekršaj, osim u slučaju kada nasilje u obitelji prijavi žrtva nasilja.

Članak 21.

(Procjena rizika)

- (1) U odnosu na svaku prijavu nasilja nadležni policijski organ u suradnji sa subjektima zaštite mora izvršiti procjenu rizika za sve žrtve nasilja, naročito rizika od smrtnosti, ozbiljnosti situacije i rizika od ponavljanja nasilja s ciljem upravljanja rizikom i koordiniranog osiguranja zaštite i podrške žrtvama nasilja.
- (2) Procjena rizika naročito uzima u obzir činjenicu da li počinitelji djela nasilja posjeduju vatreno oružje, odnosno imaju pristup vatrenom oružju te o potrebi njegovog privremenog oduzimanja.
- (3) Procjena rizika se vrši temeljem prikupljenih informacija o tome:
 - a) da li je počinitelj nasilja ranije ili neposredno prije procjene rizika počinio nasilje u obitelji ili neki drugi vid nasilja i da li ga je spreman ponoviti,
 - b) da li počinitelj živi sa žrtvom nasilja,
 - c) da li je počinitelj prijetio tjelesnim ozljeđivanjem, ubojstvom ili samoubojstvom,
 - č) da li je počinitelj mentalno bolestan,
 - ć) da li počinitelj zloupotrebljava alkohol, psihoaktivne supstance ili pati od nekih oblika ovisnosti,
 - d) da li postoji sukob oko starateljstva nad djetetom ili oko načina održavanja osobnog kontakta djeteta i roditelja koji je počinitelj nasilja,
 - dž) da li je počinitelju izrečena mjera zaštite od nasilja, da li je došlo do kršenja mjere,
 - d) da li žrtva doživljava strah i kako ona procjenjuje rizik od ponavljanja nasilja,
 - e) da li postoji uhođenje žrtve nasilja,
 - f) da li je žrtva nasilja pokrenula ili planira pokrenuti postupak za razvod braka ili prekinuti zajednički život s počiniteljem,
 - g) da li je žrtva nasilja posebno ugrožena zbog trudnoće, invaliditeta i starosti,
 - h) druge činjenice i okolnosti od značaja za procjenu rizika.

- (4) Procjena rizika vrši se za djecu, uzimajući u obzir bilo koju prijetnju upućenu direktno njima ili prijetnju koja se odnosi na njihovo razdvajanje od žrtve nasilja.
- (5) Federalni ministar unutarnjih poslova donosi podzakonski akt o postupku i načinu provođenja procjene rizika u svim fazama postupka, nakon pribavljenog mišljenja kantonalnih ministarstava unutarnjih poslova.

IV. ŽURNE MJERE ZAŠTITE

Članak 22.

(Svrha žurnih mjera zaštite)

Svrha žurnih mjera zaštite je otklanjanje neposredne opasnosti po tjelesni i psihički integritet žrtve nasilja i njihove djece i sprječavanje ponavljanja nasilja.

Članak 23.

(Vrste žurnih mjera zaštite)

- (1) Počinitelju nasilja mogu se izreći sljedeće žurne mjere zaštite:
 - a) udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor,
 - b) zabrana približavanja žrtvi, a prema potrebi djeci žrtve i osobama u odnosu na koje postoji opasnost od vršenja nasilja,
 - c) zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja.
- (2) Žurne mjere zaštite određuju se kada su ispunjeni uvjeti za izricanje zaštitnih mjera propisanih ovim zakonom.

Članak 24.

(Postupak određivanja i trajanje žurnih mjera zaštite)

- (1) Kada postoje osnovi sumnje da je počinjeno nasilje nadležni policijski organ će, kada su za to ispunjeni ovim zakonom propisani uvjeti, odmah pismeno narediti žurne mjere zaštite o čemu je dužan obavijestiti nadležnog tužitelja.
- (2) Zahtjev za određivanje žurnih zaštitnih mjera nadležnom policijskom organu mogu podnijeti i nadležni tužitelj, žrtva ili organ starateljstva.
- (3) O zahtjevu iz stavka (2) ovoga članka nadležni policijski organ je dužan odlučiti u roku od šest sati od sata prijema zahtjeva.
- (4) Nadležni policijski organ može odrediti jednu ili više žurnih mjera zaštite.
- (5) U naredbi kojom se određuju žurne mjere zaštite unijet će se upozorenje o posljedicama kršenja žurnih mjera zaštite.
- (6) Pismenu naredbu kojom se određuju žurne mjere zaštite policijski organ je dužan uručiti osobi prema kojoj su mjere određene. Osoba prema kojoj su mjere određene, za vrijeme trajanja mjera, ima pravo podnijeti pritužbu nadležnom tužiteljstvu, koji je o pritužbi dužan odlučiti u roku od 12 sati od podnošenja pritužbe.
- (7) Žurne mjere zaštite na temelju naredbe policijskog organa stupaju na snagu odmah i mogu trajati najdulje 48 sati.
- (8) Nadležni policijski organ o naredbi kojom su određene žurne mjere zaštite bez odgađanja obavještava žrtvu nasilja i organ starateljstva.

V. ZAŠTITNE MJERE

Članak 25.

(Svrha zaštitnih mjera)

Svrha zaštitnih mjera je otklanjanje opasnosti po tjelesni i psihički integritet žrtve nasilja i sprječavanje ponavljanja nasilja otklanjanjem stanja i uvjeta koji mogu utjecati ili poticajno djelovati da počinitelj ponovno izvrši radnje nasilja.

Članak 26.

(Vrste zaštitnih mjera)

Kada postoje osnovi sumnje da je počinjeno djelo nasilja, počinitelju nasilja mogu se izreći sljedeće zaštitne mjere:

- a) udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor,
- b) zabrana približavanja žrtvi nasilja i prema potrebi djeci žrtve,
- c) zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhodjenja žrtve nasilja,
- d) obvezan psihosocijalni tretman,
- e) obvezno liječenje od ovisnosti,
- f) privremeno lišenje slobode i zadržavanje.

Članak 27.

(Udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora)

- (1) Zaštitna mjera udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor može se izreći osobi koja je počinila nasilje prema osobi s kojom živi u stanu, kući ili drugom stambenom prostoru, ako nadležni sud ocijeni da postoji opasnost da bi bez provođenja ove mjere počinitelj nasilja mogao ponovno počiniti radnje nasilja.
- (2) Osoba kojoj je izrečena mjera iz stavka (1) ovoga članka dužna je odmah napustiti stan, kuću ili drugi stambeni prostor, prema potrebi, uz prisutnost policijskog službenika.
- (3) Mjera iz stavka (1) ovoga članka određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti dulje od tri godine.
- (4) Nadzor nad izvršavanjem zaštitne mjere udaljenja iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora može se vršiti putem elektronskog nadzora kretanja.
- (5) Podzakonski akt o načinu vršenja nadzora iz stavka (4) ovoga članka donosi federalni ministar pravde.
- (6) Podzakonski akt o načinu provedbe mjere iz stavka (1) ovoga članka donosi federalni ministar unutarnjih poslova, uz suglasnost federalnog ministra pravde.

Članak 28.

(Zabrana približavanja žrtvi nasilja)

- (1) Zaštitna mjera zabrana približavanja žrtvi nasilja može se izreći počinitelju nasilja ako postoji opasnost da bi ponovno mogao izvršiti nasilje ili ako bi prisutnost počinitelja nasilja u blizini žrtve stvaralo žrtvi visok stupanj duševne patnje koja onemogućava normalne aktivnosti žrtve.
- (2) U rješenju kojim sud izriče zaštitnu mjeru zabrane približavanja žrtvi nasilja, nadležni sud će odrediti mjesta ili područja i udaljenost na kojoj se počinitelj nasilja ne smije približiti žrtvi nasilja.
- (3) Mjera iz stavka (1) ovoga članka određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti dulje od tri godine.
- (4) Nadzor nad izvršavanjem zaštitne mjere zabrane približavanja žrtvi nasilja može se vršiti putem elektronskog nadzora kretanja.
- (5) Podzakonski akt o načinu vršenja nadzora iz stavka (4) ovoga članka donosi federalni ministar pravde.
- (6) Podzakonski akt o načinu provedbe mjere iz stavka (1) ovoga članka donosi federalni ministar unutarnjih poslova, uz suglasnost federalnog ministra pravde.

Članak 29.

(Zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhodjenja žrtve nasilja)

- (1) Zaštitna mjera zabrane komunikacije, uznemiravanja i uhodjenja osobe izložene nasilju može se izreći počinitelju

nasilja koji uznemirava ili uhodi žrtvu nasilja, a postoji opasnost da se takvo ponašanje ponovi.

- (2) Mjera iz stavka (1) ovoga članka određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti dulje od tri godine.
- (3) Podzakonski akt o načinu provedbe mjere iz stavka (1) ovoga članka donosi federalni ministar unutarnjih poslova, uz suglasnost federalnog ministra pravde.

Članak 30.

(Obvezan psihosocijalni tretman)

- (1) Zaštitna mjera obveznog psihosocijalnog tretmana može se izreći počinitelju nasilja radi otklanjanja uzroka njegovog nasilničkog ponašanja i preodgoja, odnosno u cilju smanjivanja i otklanjanja opasnosti ponavljanja počinjenog nasilja.
- (2) Mjera iz stavka (1) ovoga članka može trajati do prestanka razloga zbog kojeg je određena i ne može biti dulja od tri godine.
- (3) Podzakonski akt o načinu i mjestu provođenja mjere iz stavka (1) ovoga članka donosi federalni ministar rada i socijalne politike, uz suglasnost federalnog ministra zdravstva.

Članak 31.

(Obvezno liječenje od ovisnosti)

- (1) Zaštitnu mjeru obveznog liječenja od ovisnosti nadležni sud izreći će počinitelju nasilja koji je nasilje počinio pod utjecajem ovisnosti od alkohola, opojnih droga ili drugih psihoaktivnih supstanci, ako postoji opasnost da zbog te ovisnosti ponovno izvrši nasilje.
- (2) Mjera iz stavka (1) ovoga članka određuje se u trajanju koje je potrebno za liječenje, ali ne može trajati dulje od tri godine.
- (3) Podzakonski akt o načinu i mjestu provođenja mjere iz stavka (1) ovoga članka donosi federalni ministar zdravstva.

Članak 32.

(Privremeno lišenje slobode i zadržavanje)

- (1) Policijska uprava dužna je za svaki prijavljeni slučaj nasilja izaći na lice mjesta odmah po zaprimljenoj prijavi.
- (2) Policijska uprava može osobu za koju postoje osnovne sumnje da je počinila nasilje, privremeno lišiti slobode i zadržati je ako su ispunjeni uvjeti iz članka 153. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/03, 37/03 - Ispr., 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14 i 74/20, u daljnjem tekstu: ZKP).

Članak 33.

(Podnošenje zahtjeva za izricanje zaštitnih mjera)

- (1) Zahtjev za izricanje zaštitne mjere iz članka 26. toč. a) do e) ovoga zakona nadležnom sudu podnosi nadležni policijski organ.
- (2) Zahtjev iz stavka (1) ovoga članka mogu podnijeti i tužiteljstvo, organ starateljstva ili žrtva nasilja.

Članak 34.

(Rokovi za podnošenje zahtjeva)

- (1) Nadležni policijski organ je obvezan za svaki prijavljeni slučaj nasilja izaći na lice mjesta, odmah izvršiti procjenu rizika za žrtve i djecu i uvijek kada je to nužno radi zaštite žrtve i kada su ispunjeni ovim zakonom propisani uvjeti podnijeti zahtjev za izricanje zaštitne mjere nadležnom sudu odmah, odnosno najkasnije u roku od 12 sati od saznanja za radnje nasilja iz članka 8. st. (1) i (2) i članka 9. ovoga zakona.

- (2) O podnesenom zahtjevu za izricanje zaštitne mjere nadležni policijski organ dužan je odmah obavijestiti nadležnog tužitelja.
- (3) Ako je zahtjev iz stavka (1) ovoga članka podnesen po isteku roka od 12 sati, sud je dužan razmotriti takav zahtjev.
- (4) Uz zahtjev iz stavka (1) ovoga članka prilažu se prikupljeni dokazi i izvodi iz kaznene, prekršajne i sve druge službene evidencije.

Članak 35.

(Nadležnost za odlučivanje o zahtjevu za izricanje zaštitnih mjera)

- (1) Za izricanje zaštitnih mjera nadležan je općinski sud na čijem području žrtva nasilja ima prebivalište ili boravište.
- (2) O zahtjevu za izricanje zaštitnih mjera odlučuje sudac pojedinac.
- (3) Na izuzeće suca shodno se primjenjuju odredbe o izuzeću sadržane u čl. 39., 40., 41., 42., 43. i 44. ZKP.

Članak 36.

(Obvezni elementi zahtjeva za izricanje zaštitne mjere)

Obvezni elementi zahtjeva za izricanje zaštitne mjere su: naziv organa koji podnosi zahtjev, broj protokola, mjesto i datum, naziv suda kojem se podnosi zahtjev, zakonski temelj za podnošenje zahtjeva, osobni podaci o nasilnoj osobi za koju se zahtijeva izricanje zaštitne mjere, naziv jedne ili više zaštitnih mjera čije se izricanje zahtijeva od suda, radnje nasilja iz članka 8. st. (1) i (2) i članka 9. ovoga zakona za koje postoje osnove sumnje da ih je nasilna osoba počinila, ime i prezime žrtve ili žrtava i odnos s nasilnom osobom, obrazloženje, potpis ovlaštene službene osobe i prilozi uz zahtjev.

Članak 37.

(Odbacivanje zahtjeva)

- (1) Sud će rješenjem odbaciti zahtjev za izricanje zaštitne mjere kada zahtjev nije podnesen od ovlaštenog organa ili osobe.
- (2) Ukoliko zahtjev za izricanje zaštitne mjere ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti, sud će ga vratiti podnositelju s uputom da u roku koji sud odredi dopuni zahtjev sukladno odredbama ovoga zakona i da će u slučaju da se ne postupi sukladno nalogu suda, zahtjev odbaciti.

Članak 38.

(Izricanje zaštitnih mjera)

- (1) Prilikom izricanja zaštitnih mjera iz ovoga zakona sud će voditi računa o svrsi, težini, trajanju izrečene mjere i njenoj učinkovitosti.
- (2) Nadležni sud može počinitelju nasilja izreći jednu ili više zaštitnih mjera, kada ocijeni da je to opravdano i da postoje uvjeti za njihovo izricanje propisani ovim zakonom.
- (3) Nadležni sud može zahtijevati od centra za socijalni rad da mu pruži pomoć u pribavljanju potrebnih dokaza, odnosno da dostavi svoje mišljenje o svrsishodnosti tražene zaštitne mjere.

Članak 39.

(Rokovi i način izricanja zaštitne mjere)

- (1) Nadležni sud dužan je u roku od 24 sata od prijema zahtjeva za izricanje zaštitne mjere iz članka 26. toč. a) do c) ovoga zakona odlučiti o zahtjevu i donijeti rješenje.
- (2) Nadležni sud dužan je u roku od sedam dana od prijema zahtjeva za izricanje zaštitnih mjera iz članka 26. toč. d) i e) ovoga zakona osigurati mišljenje vještaka, ukoliko je nužno, te odlučiti o zahtjevu i donijeti rješenje.

- (3) U slučaju kada je zahtjev za izricanje zaštitnih mjera podnijela žrtva nasilja, sud je ovlašten tražiti izjašnjenje od organa starateljstva, policijskog organa i tužiteljstva o okolnostima značajnim za odluku.
- (4) Organ starateljstva, policijski organ i tužiteljstvo dužni su u roku od 12 sati dostaviti sudu traženo izjašnjenje, a sud je dužan donijeti odluku u rokovima iz st. (1) i (2) ovoga članka nakon zaprimanja izjašnjenja.
- (5) Ukoliko nadležni sud zahtijeva da se počinitelj nasilja izvede pred sud, može tu osobu pozvati putem nadležne policijske uprave.
- (6) O zahtjevu za izricanje zaštitne mjere sud odlučuje rješenjem.
- (7) Prilikom izricanja zaštitne mjere nadležni sud nije ograničen posebnim formalnim dokaznim pravilima radi utvrđivanja činjenica o izvršenju radnji nasilja iz članka 8. st. (1) i (2) i članka 9. ovoga zakona, kao i o posljedicama koje su nastupile.
- (8) Rješenjem o izricanju zaštitne mjere utvrđuje se trajanje zaštitne mjere izrečene počinitelju nasilja koja počinje teći od dana donošenja rješenja.
- (9) Na prijedlog ovlaštenog organa ili osobe trajanje izrečene zaštitne mjere se može produljiti rješenjem suda.

Članak 40.

(Obvezni elementi rješenja o izricanju zaštitne mjere)

- Obvezni elementi rješenja kojim se izriče zaštitna mjera su:
- a) uvod koji sadrži: naziv suda koji donosi rješenje, ime suca, naziv organa ili osobe koji je podnio zahtjev za izricanje zaštitne mjere, datum podnošenja zahtjeva, ime osobe prema kojoj se izriče zaštitne mjere i datum donošenja rješenja,
 - b) izreka koja sadrži: osobne podatke osobe kojoj se izriče zaštitna mjera, radnje nasilja iz članka 8. st. (1) i (2) i članka 9. ovoga zakona radi kojih se izriče zaštitna mjera, uz navođenje činjeničnog opisa radnji nasilja, osobne podatke žrtve nasilja, vrstu izrečene zaštitne mjere, trajanje zaštitne mjere, naziv organa nadležnog za izvršenje zaštitne mjere, upozorenje o posljedicama kršenja izrečene zaštitne mjere i navod da žalba ne odlaže izvršenje rješenja,
 - c) obrazloženje koje sadrži: kratko izlaganje zahtjeva za izricanje zaštitne mjere, pribavljene informacije i dokaze, utvrđeno činjenično stanje i razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na opravdanost vrste i trajanja izrečene zaštitne mjere, pravni temelj za izricanje zaštitne mjere, kao i pravni temelj iz ovoga zakona prema kojem žalba ne odlaže izvršenje rješenja,
 - d) pouka o pravnom lijeku koja sadrži: naziv suda putem kojeg se žalba podnosi, kao i naziv suda kojem se žalba podnosi i u kojem roku,
 - e) potpis suca i otisak pečata suda.

Članak 41.

(Dostavljanje rješenja)

- (1) Rješenje o izricanju zaštitne mjere nadležni sud će odmah dostaviti osobi kojoj je izrečena zaštitna mjera, podnositelju zahtjeva, žrtvi i organu nadležnom za izvršenje izrečene zaštitne mjere.
- (2) Rješenje o izricanju zaštitne mjere će se u svakom slučaju bez odlaganja dostaviti i nadležnom policijskom organu i nadležnom tužitelju.
- (3) Sud je dužan dostaviti rješenje o izricanju zaštitnih mjera organu starateljstva na čijem području osoba kojoj je izrečena zaštitna mjera ima prebivalište ili boravište radi

evidencije, najkasnije u roku od tri dana od donošenja rješenja.

Članak 42.

(Obveze nadležnih organa)

- (1) Organi nadležni za izvršenje izrečene zaštitne mjere navedene u rješenju o izricanju zaštitne mjere dužni su redovito pratiti izvršenje mjere, sačiniti i dostaviti nadležnom sudu izvješće o njihovom izvršenju u roku koji odredi sud, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana izricanja zaštitne mjere, te predložiti obustavu, produljenje ili zamjenu mjere drugom propisanom mjerom, kada to smatraju potrebnim.
- (2) Organ nadležan za izvršenje zaštitne mjere, kao i policijska uprava, dužni su odmah po saznanju o neizvršenju ili kršenju izrečene mjere podnijeti prijavu nadležnom tužiteljstvu.

Članak 43.

(Zamjena drugom zaštitnom mjerom ili obustava izvršenja zaštitne mjere)

Nadležni sud nakon izvješća o izvršenju zaštitne mjere dostavljenog od organa nadležnih za izvršenje izrečene zaštitne mjere, može izrečenu mjeru zamijeniti drugom zaštitnom mjerom, izreći dodatnu zaštitnu mjeru ili obustaviti izvršenje zaštitne mjere.

Članak 44.

(Obustavljanje postupka za izricanje zaštitnih mjera)

Sud će rješenjem obustaviti postupak za izricanje zaštitnih mjera kada se utvrdi da:

- a) radnje koje su navedene u zahtjevu ne predstavljaju radnje navedene u članku 8. st. (1) i (2) i članku 9. ovoga zakona ili
- b) kada ne postoje uvjeti za izricanje zaštitnih mjera propisanih ovim zakonom.

Članak 45.

(Izjavljivanje žalbe)

- (1) Žalbu na rješenje suda kojim je izrečena zaštitna mjera može izjaviti podnositelj zahtjeva za izricanje zaštitne mjere, žrtva nasilja i osoba kojoj je izrečena zaštitna mjera.
- (2) Žalbu na rješenje suda kojim je odbačen zahtjev za izricanje zaštitne mjere ili postupak obustavljen može izjaviti podnositelj zahtjeva i žrtva nasilja.

Članak 46.

(Rokovi za podnošenje i sadržaj žalbe)

- (1) Protiv rješenja suda kojim je odlučeno o zahtjevu za izricanje zaštitne mjere dozvoljena je žalba u roku od tri dana od dana prijema rješenja.
- (2) Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.
- (3) Žalba iz stavka (1) ovoga članka treba sadržavati naziv suda, broj i datum rješenja protiv kojeg se izjavljuje, žalbeni temelj, razloge i potpis podnositelja žalbe.

Članak 47.

(Žalbeni temelji)

Rješenje kojim je odlučeno o zahtjevu za izricanje zaštitne mjere može se pobijati zbog:

- a) bitne povrede postupka propisanog ovim zakonom,
- b) povrede materijalnih odredaba ovoga zakona,
- c) pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- d) odluke o izrečenoj zaštitnoj mjeri.

Članak 48.

(Bitne povrede postupka)

Bitne povrede postupka izricanja zaštitne mjere postoje ako:

- a) je rješenje o izricanju zaštitne mjere donio sudac koji je morao biti izuzet od postupka izricanja zaštitne mjere,
- b) sud nije bio stvarno nadležan da izriče zaštitnu mjeru,
- c) zahtjev za izricanje zaštitne mjere bio je podnesen od neovlaštenog organa,
- d) sud je propustio primijeniti ili je pogrešno primijenio odredbe ovoga zakona, a to je bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje odluke o izricanju zaštitne mjere.

Članak 49.

(Povrede materijalnih odredaba ovoga zakona)

Povreda materijalnih odredaba ovoga zakona postoji ako djelo za koje je izrečena zaštitna mjera ne predstavlja nasilje u obitelji, odnosno nasilje prema ženama ili ukoliko nisu ispunjeni ovim zakonom propisani uvjeti za izricanje zaštitnih mjera.

Članak 50.

(Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje)

Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji kada je sud neku odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio ili ju nije utvrdio.

Članak 51.

(Odluka o izrečenoj zaštitnoj mjeri)

Odluka o izrečenoj zaštitnoj mjeri može se pobijati žalbom ako odlukom o izrečenoj zaštitnoj mjeri nije prekoračeno zakonsko ovlaštenje, ali sud nije pravilno izrekao mjeru, s obzirom na okolnosti koje su od značaja za izbor vrste i trajanje zaštitne mjere.

Članak 52.

(Dostavljanje žalbe)

- (1) Žalba se dostavlja sudu koji je donio rješenje o izricanju zaštitne mjere.
- (2) Primjerak žalbe sud dostavlja protivnoj strani koja može u roku od tri dana dostaviti sudu odgovor na žalbu.

Članak 53.

(Odbacivanje žalbe)

Neblagovremenu ili nepotpunu žalbu odbacit će drugostupanjski sud rješenjem, ako to nije učinio prvostupanjski sud.

Članak 54.

(Odlučivanje o žalbi)

- (1) O žalbi odlučuje drugostupanjski sud u sjednici vijeća.
- (2) Drugostupanjski sud razmotrit će žalbu na temelju spisa i žalbe, u pravilu bez održavanja ročišta i obvezan je donijeti odluku u roku od tri dana od dana prijema žalbe.
- (3) Odlučujući o žalbi drugostupanjski sud može uvažiti žalbu, ukinuti rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, žalbu odbiti kao neutemeljenu ili uvažiti žalbu i preinačiti prvostupanjsko rješenje.

Članak 55.

(Pravo na kontakt počinitelja nasilja sa djetetom)

- (1) Pravo na kontakt počinitelja nasilja kojem je izrečena zaštitna mjera sa djetetom ostvaruje se posredstvom i pod nadzorom organa starateljstva, ukoliko je prema ocjeni organa starateljstva ostvarivanje tog kontakta u najboljem interesu djeteta.
- (2) O ostvarivanju prava kontakta iz stavka (1) ovoga članka, organ starateljstva odlučuje posebnim rješenjem.

VI. ZBRINJAVANJE ŽRTVE**Članak 56.**

(Sigurna kuća)

Sigurna kuća, u smislu ovoga zakona, je pružatelj usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške žrtvama nasilja u skladu s posebnim propisom i može se osnovati od strane nevladine organizacije ili kao javna ustanova.

Članak 57.

(Način zbrinjavanja žrtve)

- (1) Radi osiguranja fizičke zaštite i ostvarivanja prava i interesa žrtve nasilja, organ starateljstva uz asistenciju policijskog organa ili policijski organ dužni su, uz prethodni pristanak žrtve, osim ako je žrtva dijete, privremeno zbrinuti žrtvu nasilja i djecu iz žrtvinog domaćinstva u sigurnu kuću, drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge obitelji.
- (2) Žrtva nasilja, zbog pretrpljenog nasilja, straha i uznemirenosti, radi osiguravanja fizičke zaštite i ostvarivanja svojih prava i interesa, kao i sprječavanja ponavljanja nasilja, ima pravo izravno zatražiti od sigurne kuće smještaj ili podnijeti nadležnom organu starateljstva zahtjev za privremeno zbrinjavanje.
- (3) Organ starateljstva će, odmah po prijemu zahtjeva iz stavka (2) ovoga članka razmotriti zahtjev i donijeti odluku.
- (4) Rješenje o odobrenju smještaja žrtve nasilja u sigurnu kuću donosi nadležni organ starateljstva po službenoj dužnosti odmah po saznanju da je izvršeno nasilje ili na zahtjev policijskog organa, žrtve nasilja ili pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovoga zakona, odmah po prijemu zahtjeva za smještaj u sigurnu kuću.
- (5) Rješenje o odobrenju smještaja u sigurnu kuću iz stavka (4) ovoga članka, donosi se usmeno, a pismeno rješenje se izrađuje najkasnije u roku od 24 sata od dana donošenja usmenog rješenja. Sadržaj pismenog rješenja mora odgovarati sadržaju usmenog rješenja.
- (6) Žalbu na rješenje kojim se usvaja ili odbija zahtjev za smještaj u sigurnu kuću nadležnom kantonalnom ministarstvu za socijalnu i dječju zaštitu žrtva nasilja i specijalizirana nevladina organizacija mogu podnijeti u roku od 24 sata od zaprimanja prvostupanjskog rješenja.
- (7) O žalbi na rješenje iz stavka (6) ovoga članka nadležno kantonalno ministarstvo za socijalnu i dječju zaštitu dužno je odlučiti u roku od tri dana.

Članak 58.

(Privremeno zbrinjavanje u sigurnu kuću)

- (1) U sigurnoj kući, kao posebnoj mjeri podrške žrtvama nasilja, osigurava se socijalna, psihološka, pravna, pedagoška i medicinska pomoć i podrška.
- (2) Žrtva nasilja privremeno se zbrinjava u sigurnu kuću, u trajanju najdulje do šest mjeseci.
- (3) Rok iz stavka (2) ovoga članka može se produljiti na zahtjev žrtve nasilja, nadležnog organa starateljstva, policijskog organa ili pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovoga zakona, dok traju okolnosti opasnosti po žrtvu nasilja, kao i zbog nastavka nužnog psihosocijalnog tretmana.

Članak 59.

(Zbrinjavanje žrtve u drugoj odgovarajućoj instituciji ili kod druge obitelji)

Žrtva nasilja zbrinjava se u drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge obitelji na zahtjev organa starateljstva kada organ starateljstva ocijeni da je to povoljnije za žrtvu i uz suglasnost žrtve nasilja.

Članak 60.

(Preuzimanje osobnih stvari)

Radi zaštite žrtve nasilja, policijski organ je na zahtjev žrtve dužan otpratiti žrtvu u kuću, stan ili drugi stambeni prostor radi preuzimanja osobnih stvari i osobnih stvari drugih osoba koje su s njom napustile taj prostor, a koje su nužne za zadovoljenje svakodnevnih potreba.

Članak 61.

(Minimalni standardi za rad sigurnih kuća)

Minimalni standardi za rad sigurnih kuća koji se odnose na lokaciju, prostor, opremu, organizaciju, broj i stručnu spremu angažiranih stručnih djelatnika, te procjenu, planiranje i aktivnosti za pružanje usluga socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške utvrdit će se posebnim propisom iz oblasti socijalne i dječje zaštite.

Članak 62.

(Postupak ocjenjivanja minimalnih standarda)

- (1) Nevladina organizacija ili druga pravna osoba iz članka 56. ovoga zakona radi obavljanja djelatnosti sigurne kuće mora ispunjavati minimalne standarde iz članka 61. ovoga zakona.
- (2) Postupak ocjenjivanja ispunjenosti minimalnih standarda za rad sigurnih kuća utvrđenih propisom iz članka 61. ovoga zakona provodi tijelo imenovano od strane federalnog ministra rada i socijalne politike za pružatelje socijalnih usluga kojima je osnivač Federacija ili koji su svoju djelatnost registrirali na razini Federacije.
- (3) Postupak ocjenjivanja ispunjenosti minimalnih standarda za rad sigurnih kuća utvrđenih propisom iz članka 61. ovoga zakona provodi tijelo imenovano od strane kantonalnog ministra za pružatelje socijalnih usluga kojima je osnivač kanton ili jedinica lokalne samouprave ili koji su svoju djelatnost registrirali na razini toga kantona.
- (4) Na temelju prijedloga tijela iz st. (2) i (3) ovoga članka nadležni ministar donosi rješenje o ispunjenosti standarda iz stavka (3) ovoga članka.
- (5) Reviziju ispunjenosti minimalnih standarda vrši Federalno ministarstvo rada i socijalne politike, odnosno kantonalno ministarstvo nadležno za socijalnu i dječju zaštitu najmanje jedanput u dvije godine.
- (6) Postupak ocjenjivanja ispunjenosti minimalnih standarda za rad sigurnih kuća iz st. (2) i (3) i revizije iz stavka (5) ovoga članka provodi se uz primjenu odredbi Zakona o upravnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 02/98, 48/99 i 61/22) i ovoga zakona.
- (7) Rješenje iz stavka (5) ovoga članka je konačno i protiv njega nije dozvoljena žalba ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

Članak 63.

(Podzakonski akt o minimalnim standardima, postupku ocjene ispunjenosti i reviziji ispunjenosti minimalnih standarda)

Poseban propis o minimalnim standardima, postupku ocjene ispunjenosti minimalnih standarda i reviziji ispunjenosti minimalnih standarda donijet će federalni ministar rada i socijalne politike, uz pribavljanje mišljenja kantonalnih ministarstava nadležnih za socijalnu i dječju zaštitu.

Članak 64.

(Središnji registar sigurnih kuća)

- (1) Sigurne kuće koje budu ispunile propisane minimalne standarde upisuju se u Središnji registar sigurnih kuća koji uspostavlja i vodi Federalno ministarstvo rada i socijalne politike.
- (2) U registar iz stavka (1) ovoga članka upisuju se i sigurne kuće kojima su nadležna kantonalna ministarstva utvrdila

ispunjenost propisanih minimalnih standarda iz članka 61. ovoga zakona.

- (3) Podaci iz registra iz stavka (1) ovoga članka o sigurnim kućama koje ispunjavaju propisane minimalne standarde trebaju biti javno dostupni.
- (4) Sadržaj i način vođenja Središnjeg registra iz stavka (1) ovoga članka propisuje federalni ministar rada i socijalne politike uz prethodno pribavljena mišljenja nadležnih kantonalnih ministarstava.

Članak 65.

(Sredstva za financiranje sigurnih kuća)

- (1) Sukladno relevantnim propisima, sigurne kuće osiguravaju sredstva za svoj rad iz sljedećih izvora:
 - a) vlastite djelatnosti,
 - b) proračuna Federacije,
 - c) proračuna kantona,
 - d) proračuna jedinica lokalne samouprave,
 - e) osobnog udjela korisnika usluge ili njihovih srodnika,
 - f) legata, poklona, donacija, zaviještanja i
 - g) iz drugih izvora.
- (2) Sredstvima iz proračuna Federacije financiraju se troškovi tekućeg poslovanja sigurne kuće koji obuhvaćaju osiguranje adekvatnih smještajnih kapaciteta, režijske troškove i naknade za rad djelatnika.
- (3) Sredstvima iz proračuna kantona i jedinica lokalne samouprave financiraju se troškovi vezani za smještaj i boravak žrtve obiteljskog nasilja u sigurnoj kući.
- (4) Sigurne kuće jednom godišnje utvrđuju cijenu za usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške prema metodologiji koju donosi federalni ministar rada i socijalne politike, uz pribavljeno mišljenje nadležnih kantonalnih ministarstava za socijalnu i dječju zaštitu.
- (5) Sva pitanja vezana za plaćanje usluga socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške u sigurnoj kući reguliraju se posebnim ugovorima između sigurne kuće i fizičkih ili pravnih osoba koje djelomično ili u cijelosti snose troškove predmetnih usluga.
- (6) Ako se usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške pružaju na zahtjev organa starateljstva, ugovor iz stavka (5) ovoga članka potpisuju kantonalno ministarstvo ili općinsko tijelo uprave iz čijeg proračuna se financira organ starateljstva i izabrana sigurna kuća.

Članak 66.

(Obveza pripreme plana pomoći žrtvi nasilja)

- (1) U slučajevima nasilja, kada smatra da je to potrebno, nadležni organ starateljstva može obrazovati poseban stručni tim sastavljen od predstavnika organa starateljstva, policijskog organa i pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovoga zakona, koji će izraditi poseban plan zaštite, pomoći i podrške žrtvi.
- (2) Stručni tim iz stavka (1) dužan je koordinirati svim aktivnostima usmjerenim na pružanje pomoći i podrške žrtvi u cilju osiguranja njene zaštite.
- (3) Plan pomoći žrtvi posebno sadrži mjere koje je potrebno poduzeti u skladu sa zakonom kojim se uređuje socijalna, zdravstvena i dječja zaštita.
- (4) Ako je žrtva dijete, plan pomoći žrtvi sadrži i mjere za zaštitu djeteta sukladno zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi i propisima kojima se uređuje zaštita prava djeteta.

Članak 67.

(Zaštita identiteta i zabrana objave informacija)

O žrtvi ili počinitelju nasilja ne smije se javno objaviti informacija na temelju koje se može utvrditi identitet žrtve ili

člana obitelji žrtve, osim ako je punoljetna žrtva s tim izričito suglasna.

Članak 68.

(Drugi oblici podrške)

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada Federacije), vlade kantona, gradovi i općine dužni su izravno i putem resornih ministarstva, tijela i službi, pružiti sve oblike podrške pravnim osobama koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovoga zakona.

VII. OSTALI OBLICI ZAŠTITE I POMOĆI

Članak 69.

(Usluge opće podrške)

- (1) Žrtva nasilja ima pravo i na:
 - a) usluge socijalne zaštite kao što su pravo na osiguravanje temeljnih životnih potreba u pogledu nužnog socijalnog i materijalnog zbrinjavanja, uključujući financijsku podršku,
 - b) osiguranje zdravstvene zaštite,
 - c) osiguranje obrazovanja i obuke,
 - d) usluge psihološkog i pravnog savjetovanja,
 - e) osiguranje zapošljavanja.
- (2) Osiguranje prava iz stavka (1) toč. b) i d) ovoga članka vršit će se onoliko dugo koliko je potrebno, a prava iz stavka (1) toč. c) i e) vršit će se sukladno važećim propisima o obrazovanju i zapošljavanju.

Članak 70.

(Privremena pomoć žrtvi nasilja)

- (1) Sredstva za financiranje temeljnog oblika zaštite žrtve nasilja kojoj se odmah ne može osigurati zaštita sukladno članku 66. ovoga zakona u okviru sustava zdravstvene i socijalne zaštite, osigurat će se kao privremena pomoć.
- (2) S ciljem ostvarivanja privremene pomoći iz stavka (1) ovoga članka vlada kantona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga zakona donijet će odluku o načinu ostvarivanja privremenih oblika pomoći, uključujući i pravnu pomoć za žrtve nasilja.

Članak 71.

(Besplatna SOS telefonska linija za pomoć žrtvama nasilja)

- (1) Federalno ministarstvo rada i socijalne politike će, uz tehničku podršku Federalnog ministarstva prometa i komunikacija, osigurati uspostavljanje 24-satne besplatne SOS telefonske linije koja pokriva cijelu Federaciju, radi davanja savjeta i pružanja podrške žrtvama nasilja, povjerljivo, odnosno čuvajući njihovu anonimnost, u svezi sa svim vidovima nasilja obuhvaćenih ovim zakonom.
- (2) Funkcioniranje i rad SOS telefonske linije se osigurava i financira iz proračuna Federacije, a njen rad, opsluživanje, savjetovanje i funkcioniranje uređuje se podzakonskim aktom o funkcioniranju SOS telefona, koji donosi federalni ministar rada i socijalne politike uz konzultacije sa Gender centrom Federacije Bosne i Hercegovine.

Članak 72.

(Program mjera za prevenciju, zaštitu i borbu protiv nasilja)

- (1) Sve razine vlasti u Federaciji dužne su donositi politike kojima će se prevenirati, zaštititi i boriti protiv nasilja.
- (2) Politike iz stavka (1) ovoga članka obvezno sadrže sljedeće mjere:
 - a) obveze organa s ciljem preventivnog djelovanja, suzbijanja svih oblika nasilja i zaštite žrtava nasilja, mjere nužne za rad s počiniteljem nasilja, uključujući i savjetodavnu podršku svim članovima obitelji,
 - b) aktivnosti na promociji nenasilničkog ponašanja,

- d) aktivnosti na edukaciji državnih službenika i namještenika, zaposlenih u organima starateljstva, zdravstvenih radnika, nastavnika, odgajatelja i drugih subjekata iz oblasti nasilja,
 - e) obvezu vođenja statističkih baza podataka o počiniteljima nasilja i žrtvama nasilja, vodeći računa o zaštiti osobnih podataka,
 - f) način osiguranja sredstava za financiranje programa mjera,
 - g) sve potrebne mjere radi zaštite i sigurnosti žrtava nasilja u sigurnoj kući.
- (3) Politike iz stavka (1) ovoga članka će se donositi u skladu s važećim zakonodavstvom za donošenje javnih politika u Federaciji, kao i s potrebama i mogućnostima svih razina vlasti.

Članak 73.

(Financiranje programa i projekata)

Federacija, kantoni, gradovi i općine će financirati programe i projekte usmjerene na prevenciju nasilja, stvaranje i poboljšanje uvjeta zaštite žrtve nasilja, sukladno mogućnostima.

VIII. ULOGA NEVLADINIH ORGANIZACIJA U PRUŽANJU PODRŠKE ŽRTVAMA NASILJA

Članak 74.

(Uloga nevladinih organizacija)

- (1) Nevladine organizacije mogu, u okviru svoje registrirane djelatnosti, realizirati aktivnosti pružanja podrške i pomoći žrtvama nasilja sukladno ovom zakonu, ako se time postiže učinkovitije ostvarivanje određenih prava i obveza žrtava nasilja.
- (2) Nevladine organizacije mogu realizirati i posebne programe i projekte, u cilju prevencije i pružanja pomoći žrtvama nasilja, a koji se financiraju iz proračuna institucija Bosne i Hercegovine, Federacije, kantona, gradova i općina i donatorskim sredstvima.

Članak 75.

(Multisektorski pristup i koordinacija)

- (1) Vlada Federacije, na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Gender centar Federacije), donosi odluku o izradi Strategije za prevenciju i borbu protiv nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine kojom se određuje nositelj izrade strateškog dokumenta, sudionici u procesu izrade i drugi elementi u skladu s važećim propisima o razvojnom planiranju i izradi strateških dokumenata u Federaciji.
- (2) U cilju osiguranja koordiniranog i multisektorskog rada, planiranja i izvještavanja o implementaciji strateškog okvira Vlada Federacije na prijedlog Gender centra Federacije za razinu Federacije, vlade kantona i jedinice lokalne samouprave za razinu kantona, gradova i općina formiraju koordinacijska tijela u koja imenuju ključnu koordinirajuću instituciju i predstavnike nadležnih institucija iz oblasti pravosuđa, policije, zdravstva, socijalne zaštite, obrazovanja, zapošljavanja i dr. na razini vlasti za koju se koordinacijsko tijelo formira.
- (3) U koordinacijska tijela iz stavka (2) ovoga članka mogu se imenovati i predstavnici nevladinih organizacija, akademske zajednice, medija i stručnjaci iz pojedinih oblasti.
- (4) Koordinacijska tijela iz stavka (2) ovoga članka imaju zadatak izrade i praćenja provedbe javnih politika, organizacije periodičnih sastanaka, povezivanja, planiranja i implementacija aktivnosti i godišnjeg izvještavanja prema izvršnoj i zakonodavnoj vlasti na

- razini za koju je koordinacijsko tijelo formirano i izvještavanja prema Gender centru Federacije.
- (5) Vlada Federacije, na prijedlog Gender centra Federacije, donosi Okvirni protokol o postupanju u slučajevima nasilja.
- (6) Okvirnim protokolom o postupanju u slučajevima nasilja se definiraju obveze nadležnih organa u postupku preventivnog djelovanja, postupanja i zaštite u slučajevima nasilja i definira rad subjekata zaštite iz članka 13. ovoga zakona.
- (7) Subjekti zaštite su dio i/ili ostvaruju kontinuirano suradnju s koordinacijskim tijelima iz stavka (2) ovoga članka.
- (8) Subjekti zaštite dužni su za područje jedne ili više općina/gradova potpisati protokol o postupanju u slučajevima nasilja kojim će biti utvrđena koordinacija rada u slučajevima nasilja. Temelj općinskog/gradskog protokola čini Okvirni protokol iz stavka (6) ovoga članka.

Članak 76.

(Povjerenstvo za praćenje primjene Zakona)

- (1) Pri Federalnom ministarstvu pravde formira se Povjerenstvo za praćenje primjene ovoga zakona, koji se sastoji od članova iz reda sudaca, tužitelja, ombudsmena, predstavnika Federalnog ministarstva pravde, Federalnog ministarstva rada i socijalne politike, Federalnog ministarstva unutarnjih poslova, Federalnog ministarstva zdravstva, organa starateljstva, Gender centra Federacije i predstavnika pravnih osoba koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovoga zakona.
- (2) Federalni ministar pravde će donijeti podzakonski akt kojim će pobliže urediti broj članova, rad i organizaciju Povjerenstva iz stavka (1) ovoga članka.

IX. OBVEZE VOĐENJA EVIDENCIJE I IZVJEŠTAVANJA I OBVEZA REDOVNOG STRUČNOG OSPOSOBLJAVANJA

Članak 77.

(Obveze vođenja evidencije i izvještavanja)

- (1) Nadležni policijski organ dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o prijavljenim slučajevima nasilja, predloženim zaštitnim mjerama i žurnim zaštitnim mjerama i o provođenju žurnih mjera zaštite i zaštitnih mjera iz čl. 23. i 26. ovoga zakona.
- (2) Nadležno tužiteljstvo dužno je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim prijavama slučajeva nasilja i podnesenim zahtjevima za određivanje žurnih mjera zaštite iz članka 23. ovoga zakona i zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera iz članka 26. ovoga zakona.
- (3) Nadležni sud dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera i o izrečenim zaštitnim mjerama iz članka 26. ovoga zakona.
- (4) Organ starateljstva dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim zahtjevima za određivanje žurnih mjera zaštite iz članka 23. i zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera iz članka 26. ovoga zakona.
- (5) Centar za mentalno zdravlje dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o provođenju izrečenih zaštitnih mjera iz članka 26. točka d) ovoga zakona.
- (6) Centar za liječenje bolesti ovisnosti dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o provođenju izrečenih zaštitnih mjera iz članka 26. točka e) ovoga zakona.
- (7) Sigurna kuća dužna je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o broju zaprimljenih zahtjeva za smještaj i realiziranih smještaja žrtava, na obrascu koji posebnim

- podzakonskim aktom propisuje federalni ministar rada i socijalne politike.
- (8) Evidencije iz st. (1) do (7) ovoga članka sadrže podatke o prijavljenim slučajevima nasilja, zaštitnim mjerama i žurnim zaštitnim mjerama, osobama koje su štice zne zaštitnim mjerama i žurnim zaštitnim mjerama i osobama kojima su izrečene zaštitne mjere prema spolu, dobi i invaliditetu žrtve i nasilnika, vrsti nasilja i odnosu između nasilnika i žrtve.
 - (9) Sve evidencije iz ovoga članka vodit će se u skladu s odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka ("Službeni glasnik BiH", br. 49/06, 76/11 i 89/11 - Ispr.).
 - (10) Statistički podaci iz evidencija iz st. (1) do (7) ovoga članka obvezno se dostavljaju Gender centru Federacije najkasnije do 31.01. za prethodnu godinu.
 - (11) Objedinjene podatke iz stavka (10) ovoga članka Gender centar Federacije dostavlja Federalnom ministarstvu unutarnjih poslova najkasnije do 31.03. za prethodnu godinu.
 - (12) Federalno ministarstvo unutarnjih poslova dužno je uspostaviti jedinstvenu informacijsku bazu podataka iz stavka (11) ovoga članka. Način uspostave i vođenja informacijske baze podataka propisat će se podzakonskim aktom kojeg donosi federalni ministar unutarnjih poslova.
 - (13) Podaci se dostavljaju Federalnom zavodu za statistiku i Povjerenstvu za praćenje primjene ovoga zakona iz članka 76. ovoga zakona.
 - (14) Podaci se čuvaju u evidencijama 15 godina i poslije toga se brišu.

Članak 78.

(Obveza redovnog stručnog osposobljavanja)

- (1) Centar za edukaciju sudaca i tužitelja Federacije Bosne i Hercegovine osigurava redovito stručno osposobljavanje sudaca i tužitelja iz oblasti nasilja.
- (2) Nadležna ministarstva i organi uprave osiguravaju redovito stručno osposobljavanje državnih službenika i namještenika koji se neposredno bave oblašću nasilja.
- (3) Nadležna ministarstva unutarnjih poslova dužna su osigurati redovito stručno osposobljavanje policijskih službenika iz oblasti nasilja.
- (4) Sredstva nužna za ostvarivanje obveza iz st. (1), (2) i (3) ovoga članka osigurat će se iz proračuna Federacije, kantona, gradova i općina, kao i iz donatorskih sredstava.

X. NADZOR I KAZNE NE ODREDBE

Članak 79.

(Nadzor nad primjenom ovoga zakona)

- (1) Nadzor nad primjenom ovoga zakona obavljaju Federalna uprava za inspekcijske poslove putem nadležnih federalnih inspektora i kantonalna tijela za inspekcijske poslove putem nadležnih kantonalnih inspektora, i to:
 - a) federalni inspektori socijalne zaštite u dijelu primjene propisa iz oblasti socijalne zaštite za pružatelje usluga socijalnog zbrinjavanja i podrške za žrtve obiteljskog nasilja i nasilja prema ženama, odnosno sigurne kuće koje su svoju djelatnost registrirale na razini Federacije,
 - b) kantonalni inspektori socijalne zaštite u dijelu primjene propisa iz oblasti socijalne zaštite za pružatelje usluga socijalnog zbrinjavanja i podrške za žrtve obiteljskog nasilja i nasilja prema ženama, odnosno sigurne kuće koje su svoju djelatnost registrirale na razini kantona i
 - c) federalni i kantonalni inspektor rada u dijelu koji se odnosi na rad, kako je to razgraničenje nadležnosti

utvrđeno propisima o radu, a koje se odnosi na mjesta rada.

- (2) Tijela iz stavka (1) ovoga članka surađuju, dostavljaju obavještenja o poduzetim mjerama, pružaju neposrednu pomoć jedni drugima i poduzimaju zajedničke mjere i aktivnosti nužne za vršenje nadzora nad provedbom ovoga zakona.
- (3) Pored poslova utvrđenih propisom o inspekcijama u Federaciji, federalni i kantonalni inspektori u skladu s ovim zakonom obavljaju i sljedeće poslove:
 - a) prate i proučavaju obavljanje registrirane djelatnosti pružatelja usluga socijalnog zbrinjavanja i podrške za žrtve obiteljskog nasilja i nasilja prema ženama, odnosno sigurnih kuća i poduzimaju mjere za njezino kvalitetno obavljanje;
 - b) nadziru zakonitost rada pružatelja usluga socijalnog zbrinjavanja i podrške za žrtve obiteljskog nasilja i nasilja prema ženama, odnosno sigurnih kuća, kao i njihovih djelatnika u obavljanju djelatnosti za koju su registrirani;
 - c) razmatraju podneske pravnih i fizičkih osoba koji se odnose na nadzor iz utvrđene nadležnosti o poduzetim radnjama i pismeno obavještavaju podnositelja;
 - d) poduzimaju preventivne aktivnosti u cilju sprječavanja nastupanja štetnih posljedica zbog nedostatka i nepravilnosti u provedbi ovoga zakona i propisa donijetih na temelju ovoga zakona.
- (4) Federalni i kantonalni inspektori preventivne aktivnosti iz stavka (3) točka d) ovoga članka nalažu rješenjem.

Članak 80.

(Prekršajne sankcije)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 4.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj službena osoba koja prekrši obvezu žurnog postupanja sukladno članku 19. stavak (1) ovoga zakona.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 3.000,00 KM bit će kažnjene za prekršaj osobe koje ne postupe sukladno članku 20. stavak (1) ovoga zakona.
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 6.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj službena osoba koja ne postupi sukladno članku 20. stavak (3) ovoga zakona, ako je dijete žrtva radnji nasilja iz članka 8. ovoga zakona.
- (4) Novčanom kaznom u iznosu od 800,00 KM do 5.000,00 KM kaznit će se za prekršaj osobe koje ne postupe sukladno članku 20. stavak (3) ovoga zakona, ako je dijete žrtva nasilja iz članka 8. ovoga zakona.

Članak 81.

(Kazneno djelo kršenja zaštitnih mjera)

- (1) Tko prekrši izrečenu žurnu mjeru zaštite iz članka 23. stavak (1) toč. a), b) i c) ili izrečenu zaštitnu mjeru iz članka 26. toč. a), b) i c) ovoga zakona kaznit će se za kazneno djelo novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.
- (2) Kazna zatvora u trajanju do jedne godine koja je izrečena za kazneno djelo iz stavka (1) ovoga članka ne može se zamijeniti novčanom kaznom.
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 KM kaznit će se osoba koja prekrši zaštitne mjere iz člana 26. toč. d) i e).

XI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 82.

(Obveza donošenja podzakonskih akata)

- (1) Federalni ministar unutarnjih poslova, nakon pribavljenog mišljenja kantonalnih ministarstava unutarnjih poslova,

- donosi podzakonski akt iz članka 21. stavak (5) ovoga zakona.
- (2) Federalni ministar pravde donosi podzakonski akt iz članka 27. stavak (5), članka 28. stavak (5) i članka 76. stavak (2) ovoga zakona.
 - (3) Federalni ministar unutarnjih poslova, uz suglasnost federalnog ministra pravde, donosi podzakonski akt iz članka 27. stavak (6), članka 28. stavak (6) i članka 29. stavak (3) ovoga zakona.
 - (4) Federalni ministar rada i socijalne zaštite uz suglasnost federalnog ministra zdravstva donosi podzakonski akt iz članka 30. stavak (3) ovoga zakona.
 - (5) Federalni ministar zdravstva donosi podzakonski akt iz članka 31. stavak (3) ovoga zakona.
 - (6) Federalni ministar rada i socijalne politike, uz pribavljena mišljenja nadležnih kantonalnih ministarstava za socijalnu i dječju zaštitu, donosi podzakonski akt iz članka 63. i članka 64. stavak (4) ovoga zakona.
 - (7) Federalni ministar rada i socijalne politike, uz konzultacije Gender centra Federacije, donosi podzakonski akt iz članka 71. stavak (2) ovoga zakona.
 - (8) Federalni ministar rada i socijalne politike donosi podzakonski akt iz članka 77. stavak (7) ovoga zakona.
 - (9) Federalni ministar unutarnjih poslova donosi podzakonski akt iz članka 77. stavak (12) ovoga zakona.
 - (10) Federalni ministri dužni su podzakonske akte iz st. (1) do (9) ovoga članka donijeti u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga zakona.
 - (11) Do donošenja podzakonskih akata iz st. (1) do (9) ovoga članka, primjenjivat će se podzakonski akti koji su doneseni temeljem Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji ("Službene novine Federacije BiH", br. 20/13 i 75/21).

Članak 83.

(Obavljanje djelatnosti sigurne kuće prije stupanja na snagu zakona)

- (1) Sigurne kuće koje obavljaju djelatnost iz ovoga zakona na dan stupanja na snagu ovoga zakona nastavljaju s radom, s tim da su dužne svoju registraciju, opće i interne akte, te druga pitanja vezana za svoju djelatnost uskladiti s odredbama ovoga zakona u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona.
- (2) Sigurne kuće su dužne dostaviti Federalnom ministarstvu rada i socijalne politike, odnosno nadležnom kantonalnom ministarstvu dokaze o izvršenom usklađivanju s odredbama ovoga zakona na temelju kojih će se provesti postupak utvrđen odredbama članka 62. ovoga zakona.

Članak 84.

(Prestanak važenja)

Danom stupanja na snagu ovoga zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji ("Službene novine Federacije BiH", br. 20/13 i 75/21).

Članak 85.

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Dragan Mioković, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Tomislav Martinović, v. r.

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

УКАЗ О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ И НАСИЉА ПРЕМА ЖЕНАМА У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Проглашава се Закон о заштити од насиља у породици и насиља према женама у Федерацији Босне и Херцеговине, који је усвојио Парламент Федерације Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома од 04.02.2025. године и на сједници Дома народа од 04.03.2025. године.

Број 01-02-1-128-01/25
12. марта 2025. године
Сарајево

Предсједница
Лидија Брадара, с. р.

ЗАКОН О ЗАШТИТИ ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ И НАСИЉА ПРЕМА ЖЕНАМА У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(Предмет Закона)

Овим законом уређује се заштита од насиља у породици и насиља према женама у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација), лица која се у смислу овог закона сматрају члановима породице, круг заштићених лица, субјекти заштите, специјализоване услуге подршке, поступак заштите жртава насиља у породици и насиља према женама и мјере за заштиту од насиља у породици и насиља према женама, помоћ жртвама, те мјере за спречавање насиља од лица која су учиниле насиље, улога удружења и фондација у систему заштите жртава насиља у породици и насиља према женама, те сарадња свих субјеката који су у функцији заштите од насиља у породици и насиља према женама, прикупљање података о примјени овог закона и оснивање Комисије за праћење примјене Закона, те друга питања од значаја за заштиту од насиља у породици и насиља према женама у Федерацији.

Члан 2.

(Усклађеност с правном стечевином Европске уније)

Овим законом се у законодавство Федерације дјелимично преузима Директива (ЕУ) 2024/1385 Европског парламента и Вијећа од 14. маја 2024. године о сузбијању насиља према женама и насиља у породици (SL L2024/1385).

Члан 3.

(Циљ закона)

Циљ овог закона је заштита жртава насиља у породици и насиља према женама (у даљем тексту: насиља), те сузбијање и превенција овог насиља којим се крше људска права и слободе која су загарантована уставима, законима, Конвенцијом Савјета Европе о спречавању и борби против насиља према женама и насиља у породици и прихваћеним међународним уговорима.

Члан 4.

(Јавни интерес)

Заштита од насиља је од јавног интереса за Федерацију, кантоне, градове и општине у Федерацији.

Члан 5.

(Општи принципи пружања заштите од насиља)

- (1) Заштита од насиља уређена овим законом и другим законима и прописима, примјењује се у складу са

- међународним уговорима и стандардима које је прихватила Босна и Херцеговина који уређују заштиту од насиља, а примјењиваће се у свим случајевима ради обезбјеђења најдјелотворније заштите права жртве насиља без дискриминације по било којем основу, као што су пол, род, раса, боја коже, језик, вјерско увјерење, политичко или неко друго мишљење односно опредјељење, национално односно друштвено поријекло, припадност националној мањини, имовина, рођење, сексуална оријентација, родни идентитет, узраст, здравствено стање, инвалидитет, брачно стање, статус мигранта или избјеглице, односно неки други статус.
- (2) Посебне мјере неопходне за спречавање и заштиту жена од родно заснованог насиља не сматрају се дискриминацијом у смислу овог закона.
 - (3) Примјену и провођење овог закона у складу са својим надлежностима обезбиједиће судови, тужилаштва, полицијски органи, органи старатељства и друге институције надлежне за социјалну и здравствену заштиту и специјализоване невладине организације уз обавезу заједничког и координованог дјеловања.
 - (4) Институције из става (3) овог члана требају обезбиједити да поступања са жртвама насиља и насилним лицима врше запосленици едуковани за рад са наведеним лицима.
 - (5) На дјецу учиниоце насиља неће се примјењивати одредбе овог закона.

Члан 6.

(Остваривање права)

Заштита од насиља остварује се примјеном овог закона и других прописа којима се уређује остваривање права жртава насиља.

Члан 7.

(Забрана дискриминације)

Изражавање у једном граматичком роду, мушком или женском, укључује оба рода.

II ПОЈМОВИ И ЗНАЧЕЊЕ ИЗРАЗА

Члан 8.

(Значење израза у овом закону)

- (1) Насиље у породици означава свако дјело физичког, сексуалног, психичког односно економског насиља до којег дође у породици или домаћинству или између бивших или садашњих брачних партнера односно партнера, неовисно од тога да ли учинилац дијели или је дијелио домаћинство са жртвом.
- (2) Насиље према женама означава кршење људских права и облик дискриминације над женама и представља сва дјела родно заснованог насиља која доводе до, односно могу довести до, физичке, сексуалне, психичке односно економске повреде односно патње за жене, обухватајући и пријетње таквим дјелима, принуду односно противправно лишавање слободе, било у јавности или у приватном животу.
- (3) Род означава друштвено одређене улоге, понашања, активности и атрибуте које дато друштво сматра прикладним за жене и мушкарце.
- (4) Родно засновано насиље према женама означава насиље које је усмјерено против жене зато што је жена, односно оно које несразмјерно утиче на жене.
- (5) Појам "жена" укључује и дјевојке испод 18 година старости.
- (6) Дијете у смислу овог закона је свако лице које није навршило 18 година живота.
- (7) Орган старатељства је центар за социјални рад или општинска служба социјалне заштите којима су према Породичном закону Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 35/05 и 31/14) повјерени послови старатељства.

Члан 9.

(Радње насиља у породици и насиља према женама)

- (1) Радње насиља у породици и насиља према женама, у смислу члана 8. ст. (1) и (2) овог закона су:
 - а) примјена силе на физички интегритет члана породице, без обзира на то да ли је наступила повреда,
 - б) напад на психички интегритет члана породице, без обзира на то да ли је наступила повреда психичког интегритета,
 - ц) поступање које може проузроковати физичку или психичку бол или патњу члана породице,
 - ч) дрско и безобзирно понашање према члану породице,
 - ћ) узроковање страха или личне угрожености или повреду достојанства члана породице уцјеном или другом принудом,
 - д) вербални напад, вријеђање, псовање, називање погрдним именима, те други начини грубог узнемиравања члана породице,
 - џ) сексуално насиље, злостављање, узнемиравање и искориштавање члана породице,
 - ђ) праћење, ухођење и други слични облици узнемиравања члана породице,
 - е) намјерно оштећење, уништење или прометовање заједничке имовине или имовине у власништву или посједу члана породице,
 - ф) одузимање или ускраћивање права на економску независност забраном рада или држањем члана породице у односу зависности или подређености,
 - г) забрана или онемогућавање кориштења заједничке или личне имовине, располагања личним приходима или имовином стеченом личним радом или наслеђивањем,
 - х) ускраћивање средстава за одржавање заједничког домаћинства и за бригу о дјечи,
 - и) занемаривање дјецe у њиховом одгоју,
 - ј) понижавајуће поступање према дјечи или њихово одгајање физичким кажњавањем,
 - к) одузимање дјецe или избацивање из стана члана породице,
 - л) ускраћивање издржавања члана породице,
 - љ) занемаривање старих, болесних или изнемоглих чланова породице у њиховом његовању или лијечењу,
 - м) ограничавање слободе комуницирања члана породице с другим члановима породице или другим лицима,
 - н) насилна изолација или ограничење слободе кретања члана породице,
 - њ) онемогућавање приступа члану породице здравственој заштити или њези,
 - о) исцрпљивање радом, изгладњивање, ускраћивање сна или неопходног одмора члана породице,
 - п) непридржавање одлуке надлежног органа или суда којом је утврђено одржавање контакта дјецe с родитељем с којим дијете не живи,
 - р) задржавање путне исправе или неког документа члана породице,

- c) злоупотреба фотографија и снимака члана породице с циљем његове дискредитације или омаловажавања његове личности,
- ш) свака друга радња која представља насиље у смислу члана 8. ст. (1) и (2) овог закона.
- (2) Под радњом насиља у породици и насиља према женама сматрају се и пријетње радњама из става (1) овог члана и пријетње другим радњама које представљају насиље у смислу члана 8. ст. (1) и (2) овог закона.

Члан 10.

(Члан породице)

Чланом породице, у смислу овог закона, сматрају се:

- a) брачни партнери или бивши брачни партнери и њихова дјеца или дјеца сваког од њих,
- b) ванбрачни партнери или бивши ванбрачни партнери и њихова дјеца или дјеца сваког од њих,
- ц) сродници: крвни сродници и сродници из односа потпуног усвојења у правој линији без ограничења, а у побочној линији закључно са четвртим степеном, очух, маћеха, усвојеник и усвојилац из односа непотпуног усвојења, сродници по тазбини закључно с другим степеном без обзира на чињеницу да је брачна заједница престала,
- д) лица која везује однос старатељства и удомитељства, осим ако је старалац запосленик органа старатељства,
- е) лица која живе или су живјела у истом домаћинству без обзира на сродство,
- ф) лица која имају заједничко дијете или је дијете зачето иако никада нису живјела у истом домаћинству,
- г) лица која су међусобно били или су још увијек у емотивној или интимној вези, независно од тога да ли учинилац дијели или је дијелио домаћинство са жртвом.

Члан 11.

(Жртва насиља)

- (1) Жртва насиља у породици у смислу овог закона је сваки члан породице или домаћинства, који је изложен радњама насиља у породици из члана 8. став (1) и члана 9. овог закона.
- (2) Дијете је жртва насиља у породици ако је било присутно приликом вршења насиља према другом члану породице, иако радње насиља нису предузете према њему.
- (3) Жртва насиља према женама у смислу овог закона је свака жена изложена радњама насиља из члана 8. став (2) и члана 9. овог закона.

Члан 12.

(Учинилац насиља у породици и насиља према женама)

- (1) Учинилац насиља у породици у смислу овог закона је члан породице или домаћинства, који врши или је вршио радње насиља наведене у члану 8. став (1) и члана 9. овог закона.
- (2) Учинилац насиља према женама у смислу овог закона је свако лице које врши или је вршило радње насиља наведене у члану 8. став (2) и члана 9. овог закона.

Члан 13.

(Субјекти заштите)

- (1) Заштиту, помоћ и подршку жртвама насиља дужни су пружити надлежни органи: полицијски органи, тужилаштва, судови, органи старатељства,

здравствене и образовне установе, заводи за бесплатну правну помоћ и друге јавне установе (у даљем тексту: субјекти заштите).

- (2) Заштиту, помоћ и подршку жртвама насиља пружају и специјализоване невладине организације из члана 14. овог закона.
- (3) Субјекти заштите дужни су да поступају у складу с одредбама овог закона и да са дужном пажњом пруже заштиту, подршку и помоћ жртвама насиља и спријече понављање насиља без обзира на то да ли је против учиниоца покренут кривични поступак.
- (4) Жртве насиља имају право на приступ свим субјектима заштите и ослобођене су плаћања свих трошкова поступка пред тим субјектима.

Члан 14.

(Специјализоване услуге подршке)

- (1) Специјализоване услуге подршке обухватају услуге стручне подршке и савјетовања, те услуге институционалног социјалног збрињавања и социјалне подршке које имају за циљ заштиту и превенцију од насиља.
- (2) Специјализоване услуге подршке могу пружити јавне установе, удружења, фондације, вјерске заједнице, те друга правна лица која испуњавају минималне стандарде из члана 61. овог закона.

III ПОСТУПАК ОСТВАРИВАЊА ЗАШТИТЕ ЖРТАВА НАСИЉА У ПОРОДИЦИ И НАСИЉА ПРЕМА ЖЕНАМА

Члан 15.

(Права жртва насиља)

Жртва насиља има следећа права:

- a) право на приступ службама за подршку жртвама насиља,
- b) право на бесплатну медицинску помоћ, онолико дуго колико је потребно,
- ц) право на дјелотворну психолошку и другу стручну помоћ и подршку тијела, организације или установе за помоћ жртвама насиља,
- ч) право на заштиту од застрашивања и освете,
- ћ) право на заштиту достојанства током испитивања жртве као свједока,
- д) право на пратњу лица од повјерења при предузимању свих радњи у којима учествује,
- џ) право на пуномоћника,
- ђ) право на пратњу персоналног асистента уколико је жртва насиља лице с инвалидитетом које користи услуге персоналног асистента,
- е) право да, без непотребног одгађања, буде обавијештена о укидању задржавања или бијегу учиниоца насиља, те изрицању, продужењу, замјени, те престанку заштитних мјера које су одређене ради њене заштите или отпуштању осуђеника с издржавања казне затвора,
- ф) право да буде обавијештена о предузетим радњама поводом пријаве насиља и о исходу поступка,
- г) право да буде испитана без неоправдане одгоде након подношења пријаве и по захтјеву од стране лица истог пола,
- х) право на избјегавање контакта с учиниоцем насиља прије и током поступка, осим ако судски поступак захтијева такав контакт,
- и) право на социјално становање у складу с прописима о стамбеној политици,
- ј) право на привремени смјештај у сигурну кућу,

- к) право на полицијску заштиту и обезбјеђење, у сврху неометаног узимања личних ствари приликом напуштања заједничког домаћинства,
- л) право на бесплатну правну помоћ,
- љ) право на тајност података на основу којих се може открити идентитет жртве насиља или идентитет члана њене породице.

Члан 16.

(Информисање жртве насиља)

Субјекти заштите дужни су у првом контакту са жртвом насиља обавијестити жртву на језику који разумије и њој разумљив начин, о свим правима и мјерама заштите и услугама које има у складу с овим законом и другим прописима, као и о установама, органима и правним лицима која пружају специјализоване услуге подршке из члана 14. овог закона.

Члан 17.

(Право на бесплатну правну помоћ)

- (1) Жртва насиља у поступцима остваривања својих права и заштите од насиља има право на бесплатну правну помоћ.
- (2) Бесплатна правна помоћ обезбјеђује се жртви насиља с циљем олакшаног приступа правима из области здравствене, социјалне и материјалне заштите и збрињавања и остваривања права на накнаду материјалне и нематеријалне штете, те учествовања у кривичним поступцима у којима се појављује у својству жртве насиља, односно оштећеног.
- (3) Право на бесплатну правну помоћ жртви насиља која је збринута у сигурну кућу обезбјеђују институције за бесплатну правну помоћ и правна лица која пружају специјализоване услуге подршке из члана 14. овог закона.

Члан 18.

(Лице од повјерења)

- (1) Жртва насиља може изабрати, прије или током поступка, лице од повјерења које ће бити присутно током поступка или радњи у вези са заштитом од насиља.
- (2) Лице од повјерења може бити било које пунољетно лице осим учиниоца насиља.
- (3) Надлежни органи су обавезни омогућити присуство лицу од повјерења у свим поступцима и радњама у које је укључена жртва насиља, у складу с прописима којима је уређена надлежност тих органа.

Члан 19.

(Хитност поступка и обавеза поступања субјеката заштите)

- (1) Субјекти заштите дужни су обезбиједити хитно рјешавање предмета насиља, водећи рачуна да су интерес и добробит жртве приоритет у тим поступцима, а нарочито ако је жртва дијете, лице старије од 65 година, лице с инвалидитетом и лице под старатељством.
- (2) У случајевима насиља субјекти заштите дужни су међусобно сарађивати, сарађивати и с другим надлежним владиним тијелима и органима и невладиним организацијама у најбољем интересу жртве, као и размјенјивати потребне податке и информације.

Члан 20.

(Обавеза пријаве насиља и сарадња)

- (1) Запослени у субјектима заштите, образовним, социјалним и здравственим установама дужни су одмах пријавити полицијском органу или тужилаштву

дјело насиља о којем су обавијештени или о којем сазнају на други начин.

- (2) Свако има право пријавити извршење насиља.
- (3) Свако је дужан пријавити кривично дјело којим се врши или је извршено насиље када непријављивање кривичног дјела представља кривично дјело или уколико је жртва насиља дијете.
- (4) Након пријема пријаве да је учињено насиље, орган коме је поднесена пријава дужан је без одлагања о томе обавијестити орган старатељства, који ће одмах пружити социјалну заштиту и психосоцијалну помоћ жртви, предузети друге мјере из своје надлежности, те о томе сачинити службени извјештај којег без одлагања доставља надлежном полицијском органу.
- (5) Здравствена установа обавиће бесплатан љекарски преглед ради утврђивања и евидентирања постојања повреда физичког или психичког интегритета и пружити жртви насиља потребну љекарску помоћ.
- (6) О извршеном насиљу надлежни полицијски орган одмах обавјештава и надлежно тужилаштво и уз извјештај доставља прикупљене доказе и процјену ризика.
- (7) Полицијски орган дужан је о процјени ризика без одлагања да обавијести орган старатељства.
- (8) Надлежни тужилац, у писаној форми, обавјештава надлежни полицијски орган, жртву насиља и орган старатељства о подизању оптужнице против осумњиченог лица, о спровођењу истраге или обустави истраге, као и о разлозима за спровођење и обуставу истраге.
- (9) На захтјев органа старатељства или на захтјев полицијског органа или на захтјев жртве, сигурне куће дужне су обезбиједити смјештај жртви насиља.
- (10) Ако непријављивање насиља не представља кривично дјело прописано Кривичним законом Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17 и 31/23), лице које не изврши обавезу пријављивања радњи насиља из члана 8. ст. (1) и (2) и члана 9. овог закона чини прекршај, осим у случају када насиље у породици пријави жртва насиља.

Члан 21.

(Процјена ризика)

- (1) У односу на сваку пријаву насиља надлежни полицијски орган у сарадњи са субјектима заштите мора извршити процјену ризика за све жртве насиља, нарочито ризика од смртности, озбиљности ситуације и ризика од понављања насиља с циљем управљања ризиком и координираног обезбјеђења заштите и подршке жртвама насиља.
- (2) Процјена ризика нарочито узима у обзир чињеницу да ли учиниоци дјела насиља посједују ватрено оружје, односно имају приступ ватреном оружју те о потреби његовог привременог одузимања.
- (3) Процјена ризика се врши на основу прикупљених информација о томе:
 - а) да ли је учинилац насиља раније или непосредно прије процјене ризика учинио насиље у породици или неки други вид насиља и да ли га је спреман поновити,
 - б) да ли учинилац живи са жртвом насиља,
 - ц) да ли је учинилац пријетио физичким озљеђивањем, убиством или самоубиством,
 - ч) да ли је учинилац ментално болестан,

- h) да ли учинилац злоупотребљава alkohol, психоaktivне супстанце или пати од неких облика овисности,
 - д) да ли постоји сукоб око старатељства над дјететом или око начина одржавања личног контакта дјетета и родитеља који је учинилац насиља,
 - ц) да ли је учиниоцу изречена мјера заштите од насиља, да ли је дошло до кршења мјере,
 - ђ) да ли жртва доживљава страх и како она процјењује ризик од понављања насиља,
 - е) да ли постоји ухођење жртве насиља,
 - ф) да ли је жртва насиља покренула или планира покренути поступак за развод брака или прекинути заједнички живот с учиниоцем,
 - г) да ли је жртва насиља посебно угрожена због трудноће, инвалидитета и старости,
 - х) друге чињенице и околности од значаја за процјену ризика.
- (4) Процјена ризика врши се за дјецу, узимајући у обзир било коју пријетњу упућену директно њима или пријетњу која се односи на њихово раздвајање од жртве насиља.
- (5) Федерални министар унутрашњих послова доноси подзаконски акт о поступку и начину провођења процјене ризика у свим фазама поступка, након прибављеног мишљења кантоналних министарстава унутрашњих послова.

IV ХИТНЕ МЈЕРЕ ЗАШТИТЕ

Члан 22.

(Сврха хитних мјера заштите)

Сврха хитних мјера заштите је отклањање непосредне опасности по физички и психички интегритет жртве насиља и њихове дјеце и спречавање понављања насиља.

Члан 23.

(Врсте хитних мјера заштите)

- (1) Учиниоцу насиља могу се изрећи следеће хитне мјере заштите:
- а) удаљење из стана, куће или другог стамбеног простора и забрана враћања у стан, кућу или други стамбени простор,
 - б) забрана приближавања жртви, а према потреби дједи жртве и лицима у односу на које постоји опасност од вршења насиља,
 - ц) забрана комуникације, узнемиравања и ухођења жртве насиља.
- (2) Хитне мјере заштите одређују се када су испуњени услови за изрицање заштитних мјера прописаних овим законом.

Члан 24.

(Поступак одређивања и трајање хитних мјера заштите)

- (1) Када постоје основи сумње да је учињено насиље надлежни полицијски орган ће, када су за то испуњени овим законом прописани услови, одмах писмено наредити хитне мјере заштите о чему је дужан обавијестити надлежног тужиоца.
- (2) Захтјев за одређивање хитних заштитних мјера надлежном полицијском органу могу поднијети и надлежни тужилац, жртва или орган старатељства.
- (3) О захтјеву из става (2) овог члана надлежни полицијски орган је дужан одлучити у року од шест сати од сата пријема захтјева.
- (4) Надлежни полицијски орган може одредити једну или више хитних мјера заштите.

- (5) У наредби којом се одређују хитне мјере заштите унијеће се упозорење о посљедицама кршења хитних мјера заштите.
- (6) Писмену наредбу којом се одређују хитне мјере заштите полицијски орган је дужан уручити лицу према коме су мјере одређене. Лице према коме су мјере одређене, за вријеме трајања мјера, има право поднијети притужбу надлежном тужилаштву, који је о притужби дужан да одлучи у року од 12 сати од подношења притужбе.
- (7) Хитне мјере заштите на основу наредбе полицијског органа ступају на снагу одмах и могу трајати најдуже 48 сати.
- (8) Надлежни полицијски орган о наредби којом су одређене хитне мјере заштите без одгађања обавјештава жртву насиља и орган старатељства.

V ЗАШТИТНЕ МЈЕРЕ

Члан 25.

(Сврха заштитних мјера)

Сврха заштитних мјера је отклањање опасности по физички и психички интегритет жртве насиља и спречавање понављања насиља отклањањем стања и услова који могу утицати или потицајно дјеловати да учинилац поново изврши радње насиља.

Члан 26.

(Врсте заштитних мјера)

Када постоје основи сумње да је учињено дјело насиља, учиниоцу насиља могу се изрећи следеће заштитне мјере:

- а) удаљење из стана, куће или другог стамбеног простора и забрана враћања у стан, кућу или други стамбени простор,
- б) забрана приближавања жртви насиља и према потреби дједи жртве,
- ц) забрана комуникације, узнемиравања и ухођења жртве насиља,
- д) обавезан психосоцијални третман,
- е) обавезно лијечење од овисности,
- ф) привремено лишење слободе и задржавање.

Члан 27.

(Удаљење из стана, куће или другог стамбеног простора)

- (1) Заштитна мјера удаљење из стана, куће или другог стамбеног простора и забрана враћања у стан, кућу или други стамбени простор може се изрећи лицу које је учинило насиље према лицу с којим живи у стану, кући или другом стамбеном простору, ако надлежни суд оцијени да постоји опасност да би без провођења ове мјере учинилац насиља могао поново учинити радње насиља.
- (2) Лице којем је изречена мјера из става (1) овог члана дужно је одмах напустити стан, кућу или други стамбени простор, према потреби, уз присуство полицијског службеника.
- (3) Мјера из става (1) овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од једног мјесеца нити дуже од три године.
- (4) Надзор над извршавањем заштитне мјере удаљења из стана, куће или другог стамбеног простора може се вршити путем електронског надзора кретања.
- (5) Подзаконски акт о начину вршења надзора из става (4) овог члана доноси федерални министар правде.
- (6) Подзаконски акт о начину provedбе мјере из става (1) овог члана доноси федерални министар унутрашњих послова, уз сагласност федералног министра правде.

Члан 28.

(Забрана приближавања жртви насиља)

- (1) Заштитна мјера забрана приближавања жртви насиља може се изрећи учиниоцу насиља ако постоји опасност да би поново могао извршити насиље или ако би присуство учиниоца насиља у близини жртве стварало жртви висок степен душевне патње која онемогућава нормалне активности жртве.
- (2) У рјешењу којим суд изриче заштитну мјеру забране приближавања жртви насиља, надлежни суд ће одредити мјеста или подручја и удаљеност на којој се учинилац насиља не смије приближити жртви насиља.
- (3) Мјера из става (1) овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од једног мјесеца нити дуже од три године.
- (4) Надзор над извршавањем заштитне мјере забране приближавања жртви насиља може се вршити путем електронског надзора кретања.
- (5) Подзаконски акт о начину вршења надзора из става (4) овог члана доноси федерални министар правде.
- (6) Подзаконски акт о начину provedбе мјере из става (1) овог члана доноси федерални министар унутрашњих послова, уз сагласност федералног министра правде.

Члан 29.

(Забрана комуникације, узнемиравања и ухођења жртве насиља)

- (1) Заштитна мјера забране комуникације, узнемиравања и ухођења лица изложеног насиљу може се изрећи учиниоцу насиља који узнемирава или уходи жртву насиља, а постоји опасност да се такво понашање понови.
- (2) Мјера из става (1) овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од једног мјесеца нити дуже од три године.
- (3) Подзаконски акт о начину provedбе мјере из става (1) овог члана доноси федерални министар унутрашњих послова, уз сагласност федералног министра правде.

Члан 30.

(Обавезан психосоцијални третман)

- (1) Заштитна мјера обавезног психосоцијалног третмана може се изрећи учиниоцу насиља ради отклањања узрока његовог насилничког понашања и преодгоја, односно у циљу смањивања и отклањања опасности понављања учињеног насиља.
- (2) Мјера из става (1) овог члана може трајати до престанка разлога због којег је одређена и не може бити дужа од три године.
- (3) Подзаконски акт о начину и мјесту провођења мјере из става (1) овог члана доноси федерални министар рада и социјалне политике, уз сагласност федералног министра здравства.

Члан 31.

(Обавезно лијечење од овисности)

- (1) Заштитну мјеру обавезног лијечења од овисности надлежни суд изрећиће учиниоцу насиља који је насиље учинио под утицајем овисности од алкохола, опојних дрога или других психоактивних супстанција, ако постоји опасност да због те овисности поново изврши насиље.
- (2) Мјера из става (1) овог члана одређује се у трајању које је потребно за лијечење, али не може трајати дуже од три године.
- (3) Подзаконски акт о начину и мјесту провођења мјере из става (1) овог члана доноси федерални министар здравства.

Члан 32.

(Привремено лишење слободе и задржавање)

- (1) Полицијска управа дужна је за сваки пријављени случај насиља изаћи на лице мјеста одмах по примљеној пријави.
- (2) Полицијска управа може лице за које постоје основе сумње да је учинило насиље, привремено лишити слободе и задржати га ако су испуњени услови из члана 153. Закона о кривичном поступку Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 35/03, 37/03 - Испр., 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14 и 74/20, у даљем тексту: ЗКП).

Члан 33.

(Подношење захтјева за изрицање заштитних мјера)

- (1) Захтјев за изрицање заштитне мјере из члана 26. тач. а) до е) овог закона надлежном суду подноси надлежни полицијски орган.
- (2) Захтјев из става (1) овог члана могу поднијети и тужилаштво, орган старатељства или жртва насиља.

Члан 34.

(Рокови за подношење захтјева)

- (1) Надлежни полицијски орган је обавезан за сваки пријављени случај насиља изаћи на лице мјеста, одмах извршити процјену ризика за жртве и дјецу, и увијек када је то неопходно ради заштите жртве и када су испуњени овим законом прописани услови поднијети захтјев за изрицање заштитне мјере надлежном суду одмах, односно најкасније у року од 12 сати од сазнања за радње насиља из члана 8. ст. (1) и (2) и члана 9. овог закона.
- (2) О поднесеном захтјеву за изрицање заштитне мјере надлежни полицијски орган дужан је одмах обавијестити надлежног тужиоца.
- (3) Ако је захтјев из става (1) овог члана поднесен по истеку рока од 12 сати, суд је дужан размотрити такав захтјев.
- (4) Уз захтјев из става (1) овог члана прилажу се прикупљени докази и извод из казнене, прекршајне и све друге службене евиденције.

Члан 35.

(Надлежност за одлучивање о захтјеву за изрицање заштитних мјера)

- (1) За изрицање заштитних мјера надлежан је општински суд на чијем подручју жртва насиља има пребивалиште или боравиште.
- (2) О захтјеву за изрицање заштитних мјера одлучује судија појединац.
- (3) На изузеће судије сходно се примјењују одредбе о изузећу садржане у чл. 39., 40., 41., 42., 43. и 44. ЗКП.

Члан 36.

(Обавезни елементи захтјева за изрицање заштитне мјере)

- Обавезни елементи захтјева за изрицање заштитне мјере су: назив органа који подноси захтјев, број протокола, мјесто и датум, назив суда којем се подноси захтјев, законски основ за подношење захтјева, лични подаци о насилном лицу за које се захтијева изрицање заштитне мјере, назив једне или више заштитних мјера чије се изрицање захтијева од суда, радње насиља из члана 8. ст. (1) и (2) и члана 9. овог закона за које постоје основе сумње да их је насилно лице учинило, име и презиме жртве или жртва и однос с насилним лицем, образложење, потпис овлашћеног службеног лица и прилози уз захтјев.

Члан 37.

(Одбацивање захтјева)

- (1) Суд ће рјешењем одбацивати захтјев за изрицање заштитне мјере када захтјев није поднесен од овлашћеног органа или лица.
- (2) Уколико захтјев за изрицање заштитне мјере не садржи све што је потребно да би се по њему могло поступити, суд ће га вратити подносиоцу с упутом да у року који суд одреди допуни захтјев у складу с одредбама овог закона и да ће у случају да се не поступи у складу са налогом суда, захтјев одбацивати.

Члан 38.

(Изрицање заштитних мјера)

- (1) Приликом изрицања заштитних мјера из овог закона суд ће водити рачуна о сврси, тежини, трајању изречене мјере и њеној ефикасности.
- (2) Надлежни суд може учиниоцу насиља изрећи једну или више заштитних мјера, када оцијени да је то оправдано и да постоје услови за њихово изрицање прописани овим законом.
- (3) Надлежни суд може захтијевати од центра за социјални рад да му пружи помоћ у прибављању потребних доказа, односно да достави своје мишљење о сврсисходности тражене заштитне мјере.

Члан 39.

(Рокови и начин изрицања заштитне мјере)

- (1) Надлежни суд дужан је у року од 24 сата од пријема захтјева за изрицање заштитне мјере из члана 26. тач. а) до ц) овог закона одлучити о захтјеву и донијети рјешење.
- (2) Надлежни суд дужан је у року од седам дана од пријема захтјева за изрицање заштитних мјера из члана 26. тач. д) и е) овог закона обезбиједити мишљење вјештака, уколико је неопходно, те одлучити о захтјеву и донијети рјешење.
- (3) У случају када је захтјев за изрицање заштитних мјера поднијела жртва насиља, суд је овлашћен тражити изјашњење од органа старатељства, полицијског органа и тужилаштва о околностима значајним за одлуку.
- (4) Орган старатељства, полицијски орган и тужилаштво дужни су у року од 12 сати доставити суду тражено изјашњење, а суд је дужан донијети одлуку у роковима из ст. (1) и (2) овог члана након запримања изјашњења.
- (5) Уколико надлежни суд захтијева да се учинилац насиља изведе пред суд, може то лице позвати путем надлежне полицијске управе.
- (6) О захтјеву за изрицање заштитне мјере суд одлучује рјешењем.
- (7) Приликом изрицања заштитне мјере надлежни суд није ограничен посебним формалним доказним правилима ради утврђивања чињеница о извршењу радњи насиља из члана 8. ст. (1) и (2) и члана 9. овог закона, као и о последицама које су наступиле.
- (8) Рјешењем о изрицању заштитне мјере утврђује се трајање заштитне мјере изречене учиниоцу насиља која почиње тећи од дана доношења рјешења.
- (9) На приједлог овлашћеног органа или лица трајање изречене заштитне мјере се може продужити рјешењем суда.

Члан 40.

(Обавезни елементи рјешења о изрицању заштитне мјере)

Обавезни елементи рјешења којим се изриче заштитна мјера су:

- а) увод који садржи: назив суда који доноси рјешење, име судије, назив органа или лица које је поднијело захтјев за изрицање заштитне мјере, датум доношења захтјева, име лица према коме се изричу заштитне мјере и датум доношења рјешења,
- б) изрека која садржи: личне податке лица којем се изриче заштитна мјера, радње насиља из члана 8. ст. (1) и (2) и члана 9. овог закона ради којих се изриче заштитна мјера, уз навођење чињеничног описа радњи насиља, личне податке жртве насиља, врсту изречене заштитне мјере, трајање заштитне мјере, назив органа надлежног за извршење заштитне мјере, упозорење о последицама кршења изречене заштитне мјере и навод да жалба не одлаже извршење рјешења,
- ц) образложење које садржи: кратко излагање захтјева за изрицање заштитне мјере, прибављене информације и доказе, утврђено чињенично стање и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на оправданост врсте и трајања изречене заштитне мјере, правни основ за изрицање заштитне мјере, као и правни основ из овог закона према којем жалба не одлаже извршење рјешења,
- д) поука о правном лијеку која садржи: назив суда путем којег се жалба подноси, као и назив суда којем се жалба подноси и у којем року,
- е) потпис судије и отисак печата суда.

Члан 41.

(Достављање рјешења)

- (1) Рјешење о изрицању заштитне мјере надлежни суд ће одмах доставити лицу којем је изречена заштитна мјера, подносиоцу захтјева, жртви и органу надлежном за извршење изречене заштитне мјере.
- (2) Рјешење о изрицању заштитне мјере ће се у сваком случају без одлагања доставити и надлежном полицијском органу и надлежном тужиоцу.
- (3) Суд је дужан доставити рјешење о изрицању заштитних мјера органу старатељства на чијем подручју лице којем је изречена заштитна мјера има пребивалиште или боравиште ради евиденције, најкасније у року од три дана од доношења рјешења.

Члан 42.

(Обавезе надлежних органа)

- (1) Органи надлежни за извршење изречене заштитне мјере наведене у рјешењу о изрицању заштитне мјере дужни су редовно пратити извршење мјере, сачинити и доставити надлежном суду извјештај о њиховом извршењу у року који одреди суд, а најкасније у року од шест мјесеци од дана изрицања заштитне мјере, те предложити обуставу, продужење или замјену мјере другом прописаном мјером, када то сматрају потребним.
- (2) Орган надлежан за извршење заштитне мјере, као и полицијска управа, дужни су одмах по сазнању о неизвршењу или кршењу изречене мјере поднијети пријаву надлежном тужилаштву.

Члан 43.

(Замјена другом заштитном мјером или обустава извршења заштитне мјере)

Надлежни суд након извјештаја о извршењу заштитне мјере достављеног од органа надлежних за извршење изречене заштитне мјере, може изречену мјеру замијенити

другом заштитном мјером, изрећи додатну заштитну мјеру или обуставити извршење заштитне мјере.

Члан 44.

(Обустављање поступка за изрицање заштитних мјера)

Суд ће рјешењем обуставити поступак за изрицање заштитних мјера када се утврди да:

- а) радње које су наведене у захтјеву не представљају радње наведене у члану 8. ст. (1) и (2) и члану 9. овог закона или
- б) када не постоје услови за изрицање заштитних мјера прописаних овим законом.

Члан 45.

(Изјављивање жалбе)

- (1) Жалбу на рјешење суда којим је изречена заштитна мјера може изјавити подносилац захтјева за изрицање заштитне мјере, жртва насиља и лице коме је изречена заштитна мјера.
- (2) Жалбу на рјешење суда којим је одбачен захтјев за изрицање заштитне мјере или поступак обустављен може изјавити подносилац захтјева и жртва насиља.

Члан 46.

(Рокови за подношење и садржај жалбе)

- (1) Против рјешења суда којим је одлучено о захтјеву за изрицање заштитне мјере дозвољена је жалба у року од три дана од дана пријема рјешења.
- (2) Жалба не одлаже извршење рјешења.
- (3) Жалба из става (1) овог члана треба садржавати назив суда, број и датум рјешења против којег се изјављује, жалбени основ, разлоге и потпис подносиоца жалбе.

Члан 47.

(Жалбени основи)

Рјешење којим је одлучено о захтјеву за изрицање заштитне мјере може се побијати због:

- а) битне повреде поступка прописаног овим законом,
- б) повреде материјалних одредаба овог закона,
- ц) погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања,
- д) одлуке о изреченој заштитној мјери.

Члан 48.

(Битне повреде поступка)

Битне повреде поступка изрицања заштитне мјере постоје ако:

- а) је рјешење о изрицању заштитне мјере донио судија који је морао бити изузет од поступка изрицања заштитне мјере,
- б) суд није био стварно надлежан да изриче заштитну мјеру,
- ц) захтјев за изрицање заштитне мјере био је поднесен од неовлашћеног органа,
- д) суд је пропустио примјенити или је погрешно примјенио одредбе овог закона, а то је било или је могло бити од утицаја на законито и правилно доношење одлуке о изрицању заштитне мјере.

Члан 49.

(Повреде материјалних одредаба овог закона)

Повреда материјалних одредаба овог закона постоји ако дјело за које је изречена заштитна мјера не представља насиље у породици, односно насиље према женама или уколико нису испуњени овим законом прописани услови за изрицање заштитних мјера.

Члан 50.

(Погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање)

Погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање постоји када је суд неку одлучну чињеницу погрешно утврдио или је није утврдио.

Члан 51.

(Одлука о изреченој заштитној мјери)

Одлука о изреченој заштитној мјери може се побијати жалбом ако одлуком о изреченој заштитној мјери није прекорачено законско овлашћење, али суд није правилно изрекао мјеру, с обзиром на околности које су од значаја за избор врсте и трајање заштитне мјере.

Члан 52.

(Достављање жалбе)

- (1) Жалба се доставља суду који је донио рјешење о изрицању заштитне мјере.
- (2) Примјерак жалбе суд доставља противној страни која може у року од три дана доставити суду одговор на жалбу.

Члан 53.

(Одбацивање жалбе)

Неблаговремену или непотпуну жалбу одбациће другостепени суд рјешењем, ако то није учинио првостепени суд.

Члан 54.

(Одлучивање о жалби)

- (1) О жалби одлучује другостепени суд у сједници вијећа.
- (2) Другостепени суд размотриће жалбу на основу списка и жалбе, у правилу без одржавања рочишта и обавезан је донијети одлуку у року од три дана од дана пријема жалбе.
- (3) Одлучујући о жалби другостепени суд може уважити жалбу, укинути рјешење и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање, жалбу одбити као неосновану или уважити жалбу и преиначити првостепено рјешење.

Члан 55.

(Право на контакт учиниоца насиља са дјететом)

- (1) Право на контакт учиниоца насиља којем је изречена заштитна мјера са дјететом остварује се посредством и под надзором органа старатељства, уколико је према оцјени органа старатељства остваривање тог контакта у најбољем интересу дјетета.
- (2) О остваривању права контакта из става (1) овог члана, орган старатељства одлучује посебним рјешењем.

VI ЗБРИЊАВАЊЕ ЖРТВЕ

Члан 56.

(Сигурна кућа)

Сигурна кућа, у смислу овог закона, је пружалац услуге социјалног збрињавања и социјалне подршке жртвама насиља у складу с посебним прописом и може се основати од стране невладине организације или као јавна установа.

Члан 57.

(Начин збрињавања жртве)

- (1) Ради обезбјеђења физичке заштите и остваривања права и интереса жртве насиља, орган старатељства уз асистенцију полицијског органа или полицијски орган дужни су, уз претходни пристанак жртве, осим ако је жртва дијете, привремено збринуту жртву насиља и дјецу из жртвиног домаћинства у сигурну кућу, другу одговарајућу институцију или код друге породице.
- (2) Жртва насиља, због претрпљеног насиља, страха и узнемирености, ради обезбјеђивања физичке заштите

и остваривања својих права и интереса, као и спречавања понављања насиља, има право директно затражити од сигурне куће смјештај или поднијети надлежном органу старатељства захтјев за привремено збрињавање.

- (3) Орган старатељства ће, одмах по пријему захтјева из става (2) овог члана размотрити захтјев и донијети одлуку.
- (4) Рјешење о одобрењу смјештаја жртве насиља у сигурну кућу доноси надлежни орган старатељства по службеној дужности одмах по сазнању да је извршено насиље или на захтјев полицијског органа, жртве насиља или правног лица који пружају специјализоване услуге подршке из члана 14. овог закона, одмах по пријему захтјева за смјештај у сигурну кућу.
- (5) Рјешење о одобрењу смјештаја у сигурну кућу из става (4) овог члана, доноси се усмено, а писмено рјешење се израђује најкасније у року од 24 сата од дана доношења усменог рјешења. Садржај писменог рјешења мора одговарати садржају усменог рјешења.
- (6) Жалбу на рјешење којим се усваја или одбија захтјев за смјештај у сигурну кућу надлежном кантоналном министарству за социјалну и дјечију заштиту жртва насиља и специјализована невладина организација могу поднијети у року од 24 сата од пријема првостепеног рјешења.
- (7) О жалби на рјешење из става (6) овог члана надлежно кантонално министарство за социјалну и дјечију заштиту дужно је одлучити у року од три дана.

Члан 58.

(Привремено збрињавање у сигурну кућу)

- (1) У сигурној кући, као посебној мјери подршке жртвама насиља, обезбјеђује се социјална, психолошка, правна, педагошка и медицинска помоћ и подршка.
- (2) Жртва насиља привремено се збрињава у сигурну кућу, у трајању најдуже до шест мјесеци.
- (3) Рок из става (2) овог члана може се продужити на захтјев жртве насиља, надлежног органа старатељства, полицијског органа или правног лица које пружају специјализоване услуге подршке из члана 14. овог закона, док трају околности опасности по жртву насиља, као и због наставка неопходног психосоцијалног третмана.

Члан 59.

(Збрињавање жртве у другој одговарајућој институцији или код друге породице)

Жртва насиља збрињава се у другу одговарајућу институцију или код друге породице на захтјев органа старатељства када орган старатељства оцијени да је то повољније за жртву и уз сагласност жртве насиља.

Члан 60.

(Преузимање личних ствари)

Ради заштите жртве насиља, полицијски орган је на захтјев жртве дужан отпратити жртву у кућу, стан или други стамбени простор ради преузимања личних ствари и личних ствари других лица која су с њом напустила тај простор, а које су неопходне за задовољење свакодневних потреба.

Члан 61.

(Минимални стандарди за рад сигурних кућа)

Минимални стандарди за рад сигурних кућа који се односе на локацију, простор, опрему, организацију, број и стручну спремну ангажованих стручних дјелатника, те процјену, планирање и активности за пружање услуга

социјалног збрињавања и социјалне подршке утврдиће се посебним прописом из области социјалне и дјечије заштите.

Члан 62.

(Поступак оцјењивања минималних стандарда)

- (1) Невладина организација или друго правно лице из члана 56. овог закона ради обављања дјелатности сигурне куће мора испуњавати минималне стандарде из члана 61. овог закона.
- (2) Поступак оцјењивања испуњености минималних стандарда за рад сигурних кућа утврђених прописом из члана 61. овог закона проводи тијело именовано од стране федералног министра рада и социјалне политике за пружаоце социјалних услуга којима је оснивач Федерација или који су своју дјелатност регистровали на нивоу Федерације.
- (3) Поступак оцјењивања испуњености минималних стандарда за рад сигурних кућа утврђених прописом из члана 61. овог закона проводи тијело именовано од стране кантоналног министра за пружаоце социјалних услуга којима је оснивач кантон или јединица локалне самоуправе или који су своју дјелатност регистровали на нивоу тог кантона.
- (4) На основу приједлога тијела из ст. (2) и (3) овог члана надлежни министар доноси рјешење о испуњености стандарда из става (3) овог члана.
- (5) Ревизију испуњености минималних стандарда врши Федерално министарство рада и социјалне политике, односно кантонално министарство надлежно за социјалну и дјечију заштиту најмање једанпут у двије године.
- (6) Поступак оцјењивања испуњености минималних стандарда за рад сигурних кућа из ст. (2) и (3) и ревизије из става (5) овог члана проводи се уз примјену одредби Закона о управном поступку ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 02/98, 48/99 и 61/22) и овог закона.
- (7) Рјешење из става (5) овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба али се може покренути управни спор пред надлежним судом.

Члан 63.

(Подзаконски акт о минималним стандардима, поступку оцјене испуњености и ревизији испуњености минималних стандарда)

Посебан пропис о минималним стандардима, поступку оцјене испуњености минималних стандарда и ревизији испуњености минималних стандарда донијеће федерални министар рада и социјалне политике, уз прибављање мишљења кантоналних министарстава надлежних за социјалну и дјечију заштиту.

Члан 64.

(Централни регистар сигурних кућа)

- (1) Сигурне куће које буду испуниле прописане минималне стандарде уписују се у Централни регистар сигурних кућа који успоставља и води Федерално министарство рада и социјалне политике.
- (2) У регистар из става (1) овог члана уписују се и сигурне куће којима су надлежна кантонална министарства утврдила испуњеност прописаних минималних стандарда из члана 61. овог закона.
- (3) Подаци из регистра из става (1) овог члана о сигурним кућама које испуњавају прописане минималне стандарде требају бити јавно доступни.
- (4) Садржај и начин вођења Централног регистра из става (1) овог члана прописује федерални министар рада и

социјалне политике уз претходно прибављена мишљења надлежних кантоналних министарстава.

Члан 65.

(Средства за финансирање сигурних кућа)

- (1) У складу с релевантним прописима, сигурне куће обезбјеђују средства за свој рад из следећих извора:
 - а) властите дјелатности,
 - б) буџета Федерације,
 - ц) буџета кантона,
 - д) буџета јединица локалне самоуправе,
 - е) личног удјела корисника услуге или њихових сродника,
 - ф) легата, поклона, донација, завијештања и
 - г) из других извора.
- (2) Средствима из буџета Федерације финансирају се трошкови текућег пословања сигурне куће који обухватају обезбјеђење адекватних смјештајних капацитета, режијске трошкове и накнаде за рад дјелатника.
- (3) Средствима из буџета кантона и јединица локалне самоуправе финансирају се трошкови везани за смјештај и боравак жртве породичног насиља у сигурној кући.
- (4) Сигурне куће једном годишње утврђују цијену за услуге социјалног збрињавања и социјалне подршке према методологији коју доноси федерални министар рада и социјалне политике, уз прибављено мишљење надлежних кантоналних министарстава за социјалну и дјечију заштиту.
- (5) Сва питања везана за плаћање услуга социјалног збрињавања и социјалне подршке у сигурној кући регулишу се посебним уговорима између сигурне куће и физичких или правних лица који дјелимично или у цијелости сnose трошкове предметних услуга.
- (6) Ако се услуге социјалног збрињавања и социјалне подршке пружају на захтјев органа старатељства, уговор из става (5) овог члана потписују кантонално министарство или општинско тијело управе из чијег буџета се финансира орган старатељства и изабрана сигурна кућа.

Члан 66.

(Обавеза припреме плана помоћи жртви насиља)

- (1) У случајевима насиља, када сматра да је то потребно, надлежни орган старатељства може образовати посебан стручни тим састављен од представника органа старатељства, полицијског органа и правног лица који пружају специјализоване услуге подршке из члана 14. овог закона, који ће израдити посебан план заштите, помоћи и подршке жртви.
- (2) Стручни тим из става (1) дужан је координирати свим активностима усмјереним на пружање помоћи и подршке жртви у циљу обезбјеђења њене заштите.
- (3) План помоћи жртви посебно садржи мјере које је потребно предузети у складу са законом којим се уређује социјална, здравствена и дјечија заштита.
- (4) Ако је жртва дијете, план помоћи жртви садржи и мјере за заштиту дјетета у складу са законом којим се уређују породични односи и прописима којима се уређује заштита права дјетета.

Члан 67.

(Заштита идентитета и забрана објаве информација)

О жртви или учиниоцу насиља не смије се јавно објавити информација на основу које се може утврдити идентитет жртве или члана породице жртве, осим ако је пунољетна жртва с тим изричито сагласна.

Члан 68.

(Други облици подршке)

Влада Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Влада Федерације), владе кантона, градови и општине дужни су директно и путем ресорних министарстава, тијела и служби, пружити све облике подршке правним лицима која пружају специјализоване услуге подршке из члана 14. овог закона.

VII ОСТАЛИ ОБЛИЦИ ЗАШТИТЕ И ПОМОЋИ

Члан 69.

(Услуге опште подршке)

- (1) Жртва насиља има право и на:
 - а) услуге социјалне заштите као што су право на обезбјеђивање основних животних потреба у погледу неопходног социјалног и материјалног збрињавања, укључујући финансијску подршку,
 - б) обезбјеђење здравствене заштите,
 - ц) обезбјеђење образовања и обуке,
 - д) услуге психолошког и правног савјетовања,
 - е) обезбјеђење запошљавања.
- (2) Обезбјеђење права из става (1) тач. б) и д) овог члана вршиће се онолико дуго колико је потребно, а права из става (1) тач. ц) и е) вршиће се у складу с важећим прописима о образовању и запошљавању.

Члан 70.

(Привремена помоћ жртви насиља)

- (1) Средства за финансирање основног облика заштите жртве насиља којој се одмах не може обезбиједити заштита у складу са чланом 66. овог закона у оквиру система здравствене и социјалне заштите, обезбиједиће се као привремена помоћ.
- (2) С циљем остваривања привремене помоћи из става (1) овог члана влада кантона у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона донијеће одлуку о начину остваривања привремених облика помоћи, укључујући и правну помоћ за жртве насиља.

Члан 71.

(Бесплатна СОС телефонска линија за помоћ жртвама насиља)

- (1) Федерално министарство рада и социјалне политике ће, уз техничку подршку Федералног министарства саобраћаја и комуникација, обезбиједити успостављање 24-сатне бесплатне СОС телефонске линије која покрива цијелу Федерацију, ради давања савјета и пружања подршке жртвама насиља, повјерљиво, односно чувајући њихову анонимност, у вези са свим видовима насиља обухваћених овим законом.
- (2) Функционисање и рад СОС телефонске линије се обезбјеђује и финансира из буџета Федерације, а њен рад, опслуживање, савјетовање и функционисање уређује се подзаконским актом о функционисању СОС телефона, који доноси федерални министар рада и социјалне политике уз консултације с Гендер центром Федерације Босне и Херцеговине.

Члан 72.

(Програм мјера за превенцију, заштиту и борбу против насиља)

- (1) Сви нивои власти у Федерацији дужни су доносити политике којима ће се превенирати, заштитити и борити против насиља.
- (2) Политике из става (1) овог члана обавезно садрже следеће мјере:

- a) обавезе органа с циљем превентивног дјеловања, сузбијања свих облика насиља и заштите жртава насиља,
 - b) мјере неопходне за рад с учиниоцем насиља, укључујући и савјетодавну подршку свим члановима породице,
 - ц) активности на промоцији ненасилничког понашања,
 - д) активности на едукацији државних службеника и намјештеника, запослених у органима старатељства, здравствених радника, наставника, одгајатеља и других субјеката из области насиља,
 - е) обавезу вођења статистичких база података о учиниоцима насиља и жртвама насиља, водећи рачуна о заштити личних података,
 - ф) начин обезбјеђења средстава за финансирање програма мјера,
 - г) све потребне мјере ради заштите и безбједности жртава насиља у сигурној кући.
- (3) Политике из става (1) овог члана ће се доносити у складу с важећим законодавством за доношење јавних политика у Федерацији, као и с потребама и могућностима свих нивоа власти.

Члан 73.

(Финансирање програма и пројеката)

Федерација, кантони, градови и општине ће финансирати програме и пројекте усмјерене на превенцију насиља, стварање и побољшање услова заштите жртве насиља, у складу са могућностима.

VIII УЛОГА НЕВЛАДИНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА У ПРУЖАЊУ ПОДРШКЕ ЖРТВАМА НАСИЉА

Члан 74.

(Улога невладиних организација)

- (1) Невладине организације могу, у оквиру своје регистроване дјелатности, реализовати активности пружања подршке и помоћи жртвама насиља у складу с овим законом, ако се тиме постиже ефикасније остваривање одређених права и обавеза жртава насиља.
- (2) Невладине организације могу реализовати и посебне програме и пројекте, у циљу превенције и пружања помоћи жртвама насиља, а који се финансирају из буџета институција Босне и Херцеговине, Федерације, кантона, градова и општина и донаторским средствима.

Члан 75.

(Мултисекторски приступ и координација)

- (1) Влада Федерације, на приједлог Гендер центра Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Гендер центар Федерације), доноси одлуку о изради Стратегије за превенцију и борбу против насиља у породици и насиља према женама у Федерацији Босне и Херцеговине којом се одређује носилац израде стратешког документа, учесници у процесу израде и други елементи у складу с важећим прописима о развојном планирању и изради стратешких докумената у Федерацији.
- (2) У циљу обезбјеђења координаног и мултисекторског рада, планирања и извјештавања о имплементацији стратешког оквира Влада Федерације на приједлог Гендер центра Федерације за ниво Федерације, владе кантона и јединице локалне самоуправе за ниво кантона, градова и општина формирају координацијска тијела у која именују

кључну координирајућу институцију и представнике надлежних институција из области правосуђа, полиције, здравства, социјалне заштите, образовања, запошљавања и др. на нивоу власти за коју се координацијско тијело формира.

- (3) У координацијска тијела из става (2) овог члана могу се именовати и представници невладиних организација, академске заједнице, медија и стручњаци из појединих области.
- (4) Координацијска тијела из става (2) овог члана имају задатак израде и праћења provedбе јавних политика, организације периодичних састанака, повезивања, планирања и имплементација активности и годишњег извјештавања према извршној и законодавној власти на нивоу за коју је координацијско тијело формирано и извјештавања према Гендер центру Федерације.
- (5) Влада Федерације, на приједлог Гендер центра Федерације, доноси Оквирни протокол о поступању у случајевима насиља.
- (6) Оквирним протоколом о поступању у случајевима насиља се дефинишу обавезе надлежних органа у поступку превентивног дјеловања, поступања и заштите у случајевима насиља и дефинише рад субјеката заштите из члана 13. овог закона.
- (7) Субјекти заштите су дио и/или остварују континуирано сарадњу с координацијским тијелима из става (2) овог члана.
- (8) Субјекти заштите дужни су за подручје једне или више општина/градова потписати протокол о поступању у случајевима насиља којим ће бити утврђена координација рада у случајевима насиља. Основ општинског/градског протокола чини Оквирни протокол из става (6) овог члана.

Члан 76.

(Комисија за праћење примјене Закона)

- (1) При Федералном министарству правде формира се Комисија за праћење примјене овог закона, који се састоји од чланова из реда судија, тужиоца, омбудсмена, представника Федералног министарства правде, Федералног министарства рада и социјалне политике, Федералног министарства унутрашњих послова, Федералног министарства здравства, органа старатељства, Гендер центра Федерације и представника правних лица који пружају специјализоване услуге подршке из члана 14. овог закона.
- (2) Федерални министар правде ће донијети подзаконски акт којим ће поближе уредити број чланова, рад и организацију Комисије из става (1) овог члана.

IX ОБАВЕЗЕ ВОЂЕЊА ЕВИДЕНЦИЈЕ И ИЗВЈЕШТАВАЊА И ОБАВЕЗА РЕДОВНОГ СТРУЧНОГ ОСПОСОБЉАВАЊА

Члан 77.

(Обавезе вођења евиденције и извјештавања)

- (1) Надлежни полицијски орган дужан је водити писану и електронску евиденцију о пријављеним случајевима насиља, предложеним заштитним мјерама и хитним заштитним мјерама и о провођењу хитних мјера заштите и заштитних мјера из чл. 23. и 26. овог закона.
- (2) Надлежно тужилаштво дужно је водити писану и електронску евиденцију о поднесеним пријавама случајева насиља и поднесеним захтјевима за одређивање хитних мјера заштите из члана 23. овог

закона и захтјевима за изрицање заштитних мјера из члана 26. овог закона.

- (3) Надлежни суд дужан је водити писану и електронску евиденцију о поднесеним захтјевима за изрицање заштитних мјера и о изреченим заштитним мјерама из члана 26. овог закона.
- (4) Орган старатељства дужан је водити писану и електронску евиденцију о поднесеним захтјевима за одређивање хитних мјера заштите из члана 23. и захтјевима за изрицање заштитних мјера из члана 26. овог закона.
- (5) Центар за ментално здравље дужан је водити писану и електронску евиденцију о провођењу изречених заштитних мјера из члана 26. тачка д) овог закона.
- (6) Центар за лијечење болести овисности дужан је водити писану и електронску евиденцију о провођењу изречених заштитних мјера из члана 26. тачка е) овог закона.
- (7) Сигурна кућа дужна је водити писану и електронску евиденцију о броју примљених захтјева за смјештај и реализованих смјештаја жртава, на обрасцу који посебним подзаконским актом прописује федерални министар рада и социјалне политике.
- (8) Евиденције из ст. (1) до (7) овог члана садрже податке о пријављеним случајевима насиља, заштитним мјерама и хитним заштитним мјерама, лицима која су штићене заштитним мјерама и хитним заштитним мјерама и лицима којима су изречене заштитне мјере према полу, доби и инвалидитету жртве и насилника, врсти насиља и односу између насилника и жртве.
- (9) Све евиденције из овог члана водит ће се у складу с одредбама Закона о заштити личних података ("Службени гласник БиХ", бр. 49/06, 76/11 и 89/11 - Испр.).
- (10) Статистички подаци из евиденција из ст. (1) до (7) овог члана обавезно се достављају Гендер центру Федерације најкасније до 31.01. за претходну годину.
- (11) Обједињене податке из става (10) овог члана Гендер центар Федерације доставља Федералном министарству унутрашњих послова најкасније до 31.03. за претходну годину.
- (12) Федерално министарство унутрашњих послова дужно је успоставити јединствену информацијску базу података из става (11) овог члана. Начин успоставе и вођења информацијске базе података прописале се подзаконским актом којег доноси федерални министар унутрашњих послова.
- (13) Подаци се достављају Федералном заводу за статистику и Комисији за праћење примјене овог закона из члана 76. овог закона.
- (14) Подаци се чувају у евиденцијама 15 година и послје тога се бришу.

Члан 78.

(Обавеза редовног стручног оспособљавања)

- (1) Центар за едукацију судија и тужиоца Федерације Босне и Херцеговине обезбјеђује редовно стручно оспособљавање судија и тужиоца из области насиља.
- (2) Надлежна министарства и органи управе обезбјеђују редовно стручно оспособљавање државних службеника и намјештеника који се непосредно баве облашћу насиља.
- (3) Надлежна министарства унутрашњих послова дужна су обезбиједити редовно стручно оспособљавање полицијских службеника из области насиља.
- (4) Средства неопходна за остваривање обавеза из ст. (1), (2) и (3) овог члана обезбиједиће се из буџета

Федерације, кантона, градова и општина, као и из донаторских средстава.

X НАДЗОР И КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 79.

(Надзор над примјеном овог закона)

- (1) Надзор над примјеном овог закона обављају Федерална управа за инспекцијске послове путем надлежних федералних инспектора и кантонална тијела за инспекцијске послове путем надлежних кантоналних инспектора, и то:
 - а) федерални инспектори социјалне заштите у дијелу примјене прописа из области социјалне заштите за пружаоце услуга социјалног збрињавања и подршке за жртве породичног насиља и насиља према женама, односно сигурне куће које су своју дјелатност регистровале на нивоу Федерације,
 - б) кантонални инспектори социјалне заштите у дијелу примјене прописа из области социјалне заштите за пружаоце услуга социјалног збрињавања и подршке за жртве породичног насиља и насиља према женама, односно сигурне куће које су своју дјелатност регистровале на нивоу кантона и
 - ц) федерални и кантонални инспектор рада у дијелу који се односи на рад, како је то разграничење надлежности утврђено прописима о раду, а које се односи на мјеста рада.
- (2) Тијела из става (1) овог члана сарађују, достављају обавјештења о предузетим мјерама, пружају непосредну помоћ једни другима и предузимају заједничке мјере и активности неопходне за вршење надзора над provedбом овог закона.
- (3) Поред послова утврђених прописом о инспекцијама у Федерацији, федерални и кантонални инспектори у складу с овим законом обављају и сљедеће послове:
 - а) прате и проучавају обављање регистроване дјелатности пружаоца услуга социјалног збрињавања и подршке за жртве породичног насиља и насиља према женама, односно сигурних кућа и предузимају мјере за њено квалитетно обављање;
 - б) надзиру законитост рада пружаоца услуга социјалног збрињавања и подршке за жртве породичног насиља и насиља према женама, односно сигурних кућа, као и њихових дјелатника у обављању дјелатности за коју су регистровани;
 - ц) разматрају поднеске правних и физичких лица који се односе на надзор из утврђене надлежности о предузетим радњама и писмено обавјештавају подносиоца;
 - д) предузимају превентивне активности у циљу спречавања наступања штетних посљедица због недостатка и неправилности у provedби овог закона и прописа донијетих на основу овог закона.
- (4) Федерални и кантонални инспектори превентивне активности из става (3) тачка д) овог члана налажу рјешењем.

Члан 80.

(Прекршајне санкције)

- (1) Новчаном казном у износу од 500,00 КМ до 4.000,00 КМ биће кажњено за прекршај службено лице које

- прекрши обавезу хитног поступања у складу са чланом 19. став (1) овог закона.
- (2) Новчаном казном у износу од 500,00 КМ до 3.000,00 КМ биће кажњена за прекршај лица која не поступи у складу са чланом 20. став (1) овог закона.
 - (3) Новчаном казном у износу од 1.000,00 КМ до 6.000,00 КМ биће кажњено за прекршај службено лице које не поступи у складу са чланом 20. став (3) овог закона, ако је дијете жртва радњи насиља из члана 8. овог закона.
 - (4) Новчаном казном у износу од 800,00 КМ до 5.000,00 КМ казниће се за прекршај лица која не поступи у складу са чланом 20. став (3) овог закона, ако је дијете жртва насиља из члана 8. овог закона.

Члан 81.

(Кривично дјело кршења заштитних мјера)

- (1) Ко прекрши изречену хитну мјеру заштите из члана 23. став (1) тач. а), б) и ц) или изречену заштитну мјеру из члана 26. тач. а), б) и ц) овог закона казниће се за кривично дјело новчаном казном или казном затвора до три године.
- (2) Казна затвора у трајању до једне године која је изречена за кривично дјело из става (1) овог члана не може се замијенити новчаном казном.
- (3) Новчаном казном у износу од 1.000,00 до 5.000,00 КМ казниће се лице које прекрши заштитне мјере из члана 26. тач. д) и е).

XI ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 82.

(Обавеза доношења подзаконских аката)

- (1) Федерални министар унутрашњих послова, након прибављеног мишљења кантоналних министарстава унутрашњих послова, доноси подзаконски акт из члана 21. став (5) овог закона.
- (2) Федерални министар правде доноси подзаконски акт из члана 27. став (5), члана 28. став (5) и члана 76. став (2) овог закона.
- (3) Федерални министар унутрашњих послова, уз сагласност федералног министра правде, доноси подзаконски акт из члана 27. став (6), члана 28. став (6) и члана 29. став (3) овог закона.
- (4) Федерални министар рада и социјалне заштите уз сагласност федералног министра здравства доноси подзаконски акт из члана 30. став (3) овог закона.
- (5) Федерални министар здравства доноси подзаконски акт из члана 31. став (3) овог закона.
- (6) Федерални министар рада и социјалне политике, уз прибављена мишљења надлежних кантоналних министарстава за социјалну и дјечију заштиту, доноси подзаконски акт из члана 63. и члана 64. став (4) овог закона.
- (7) Федерални министар рада и социјалне политике, уз консултације Гендер центра Федерације, доноси подзаконски акт из члана 71. став (2) овог закона.
- (8) Федерални министар рада и социјалне политике доноси подзаконски акт из члана 77. став (7) овог закона.
- (9) Федерални министар унутрашњих послова доноси подзаконски акт из члана 77. став (12) овог закона.
- (10) Федерални министри дужни су подзаконске акте из ст. (1) до (9) овог члана донијети у року од 6 мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.
- (11) До доношења подзаконских аката из ст. (1) до (9) овог члана, примјењиваће се подзаконски акти који су донесени на основу Закона о заштити од насиља у

породици ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 20/13 и 75/21).

Члан 83.

(Обављање дјелатности сигурне куће прије ступања на снагу закона)

- (1) Сигурне куће које обављају дјелатност из овог закона на дан ступања на снагу овог закона настављају с радом, с тим да су дужне своју регистрацију, опште и интерне акте, те друга питања везана за своју дјелатност ускладити с одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.
- (2) Сигурне куће су дужне доставити Федералном министарству рада и социјалне политике, односно надлежном кантоналном министарству доказе о извршеном усклађивању с одредбама овог закона на основу којих ће се провести поступак утврђен одредбама члана 62. овог закона.

Члан 84.

(Престанак важења)

Даном ступања на снагу овог закона престаје важити Закон о заштити од насиља у породици ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 20/13 и 75/21).

Члан 85.

(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Председавајући

Представничког дома
Парламента Федерације
БиХ
Драган Миоковић, с. р.

Председавајући
Дома народа

Парламента Федерације БиХ
Томислав Мартиновић, с. р.

VLADA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

403

Na osnovu člana 19. stav (2) Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06) i člana 14. stav (1) Uredbe o mjerama finansijske pomoći privatnim poslodavcima, obrtima i ostalim samostalnim djelatnostima u Federaciji Bosne i Hercegovine u cilju održavanja postojećih radnih mjesta za 2025. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 8/25), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 50. sjednici, održanoj 13.03.2025. godine, donosi

ODLUKU

O UTVRĐIVANJU KONAČNE LISTE KORISNIKA FINANSIJSKE POMOĆI PRIVATNIM POSLODAVCIMA, OBRTIMA I OSTALIM SAMOSTALNIM DJELATNOSTIMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE U CILJU ODRŽAVANJA POSTOJEĆIH RADNIH MJESTA ZA 2025. GODINU ZA MJESEC JANUAR 2025. GODINE

I.

Utvrđuje se konačna lista korisnika finansijske pomoći privatnim poslodavcima, obrtima i ostalim samostalnim djelatnostima za mjesec januar 2025. godine i iznos dodijeljenih sredstava po Uredbi o mjerama finansijske pomoći privatnim poslodavcima, obrtima i ostalim samostalnim djelatnostima u Federaciji Bosne i Hercegovine u cilju održavanja postojećih radnih mjesta za 2025. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 8/25) - (u daljem tekstu: Uredba).

Konačna lista korisnika finansijske pomoći će biti objavljena na web stranicama Vlade Federacije Bosne i Hercegovine i Federalnog ministarstva razvoja, poduzetništva i obrta.

II.

Sredstva za realizaciju ove odluke u iznosu od 8.139.250,00 KM (slovima: osammilionajednastotinatridesetdevethiljadadvijestotinepedeset KM) osigurana su na razdjelu 50 glava 5001, ekonomski kod 6145 Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine - Federalnom ministarstvu razvoja, poduzetništva i obrta i dodjeljuju se za 11.889 korisnika.

III.

Transfer sredstava finansijske pomoći na transakcijske račune korisnika će izvršiti Union Banka u suradnji sa Federalnim ministarstvom finansija/financija i Federalnim ministarstvom razvoja, poduzetništva i obrta na osnovu ove odluke.

IV.

Za realizaciju ove odluke zadužuju se Federalno ministarstvo razvoja, poduzetništva i obrta, Federalno ministarstvo finansija/financija, Porezna uprava Federacije Bosne i Hercegovine i Union Banka, svako u okviru svoje nadležnosti i obaveza u skladu sa Uredbom.

V.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 248/2025

13. marta 2025. godine
Sarajevo

Premijer
Nermin Nikšić, s. r.

Na temelju članka 19. stavak (2) Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06) i članka 14. stavak (1) Uredbe o mjerama finansijske pomoći privatnim poslodavcima, obrtima i ostalim samostalnim djelatnostima u Federaciji Bosne i Hercegovine u cilju održavanja postojećih radnih mjesta za 2025. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 8/25), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na 50. sjednici, održanoj 13.03.2025. godine, donosi

ODLUKU

O UTVRĐIVANJU KONAČNE LISTE KORISNIKA FINANCIJSKE POMOĆI PRIVATNIM POSLODAVCIMA, OBRTIMA I OSTALIM SAMOSTALNIM DJELATNOSTIMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE U CILJU ODRŽAVANJA POSTOJEĆIH RADNIH MJESTA ZA 2025. GODINU ZA MJESEC SIJEČANJ 2025. GODINE

I.

Utvrđuje se konačna lista korisnika finansijske pomoći privatnim poslodavcima, obrtima i ostalim samostalnim djelatnostima za mjesec siječanj 2025. godine i iznos dodijeljenih sredstava po Uredbi o mjerama finansijske pomoći privatnim poslodavcima, obrtima i ostalim samostalnim djelatnostima u Federaciji Bosne i Hercegovine u cilju održavanja postojećih radnih mjesta za 2025. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 8/25) - u daljnjem tekstu: Uredba.

Konačna lista korisnika finansijske pomoći će biti objavljena na web stranicama Vlade Federacije Bosne i Hercegovine i Federalnog ministarstva razvoja, poduzetništva i obrta.

II.

Sredstva za realizaciju ove odluke u iznosu od 8.139.250,00 KM (slovima: osammilijunajednastotinatridesetdevettisućadvijestotinepedeset KM) osigurana su na razdjelu 50 glava 5001, ekonomski kod 6145 Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine - Federalnom ministarstvu razvoja, poduzetništva i obrta i dodjeljuju se za 11.889 korisnika.

III.

Transfer sredstava finansijske pomoći na transakcijske račune korisnika će izvršiti Union Banka u suradnji sa Federalnim ministarstvom finansija/financija i Federalnim ministarstvom razvoja, poduzetništva na temelju ove odluke.

IV.

Za realizaciju ove odluke zadužuju se Federalno ministarstvo razvoja, poduzetništva i obrta, Federalno ministarstvo finansija/financija, Porezna uprava Federacije Bosne i Hercegovine i Union Banka svatko u okviru svoje nadležnosti i obaveza sukladno sa Uredbom.

V.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 248/2025

13. ožujka 2025. godine
Sarajevo

Premijer
Nermin Nikšić, v. r.

Na osnovu člana 19. stav (2) Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06) i člana 14. stav (1) Uredbe o mjerama finansijske pomoći privatnim poslodavcima, obrtima i ostalim samostalnim djelatnostima u Federaciji Bosne i Hercegovine u cilju održavanja postojećih radnih mjesta za 2025. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 8/25), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na 50. sjednici, održanoj 13.03.2025. godine, donosi

ODLUKU

O UTVRĐIVANJU KONAČNE LISTE KORISNIKA FINANCIJSKE POMOĆI PRIVATNIM POSLODAVCIMA, OBRTIMA I OSTALIM SAMOSTALNIM DJELATNOSTIMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE U CILJU ODRŽAVANJA POSTOJEĆIH RADNIH MJESTA ZA 2025. GODINU ZA MJESEC JANUAR 2025. GODINE

I.

Utvrđuje se konačna lista korisnika finansijske pomoći privatnim poslodavcima, obrtima i ostalim samostalnim djelatnostima za mjesec januar 2025. godine i iznos dodijeljenih sredstava po Uredbi o mjerama finansijske pomoći privatnim poslodavcima, obrtima i ostalim samostalnim djelatnostima u Federaciji Bosne i Hercegovine u cilju održavanja postojećih radnih mjesta za 2025. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 8/25) - u daljnjem tekstu: Uredba.

Konačna lista korisnika finansijske pomoći će biti objavljena na web stranicama Vlade Federacije Bosne i Hercegovine i Federalnog ministarstva razvoja, poduzetništva i obrta.

II.

Sredstva za realizaciju ove odluke u iznosu od 8.139.250,00 KM (slovima: osammilijunajednastotinatridesetdevethiljadadvijestotinepedeset KM) osigurana su na razdjelu 50 glava 5001, ekonomski kod 6145 Bužeta

Федерације Босне и Херцеговине - Федералном министарству развоја, подузетништва и обрта и додјељују се за 11.889 корисника.

III

Трансфер средстава финансијске помоћи на трансакцијске рачуне корисника ће извршити Унион Банка у сарадњи са Федералним министарством финансија/финанција и Федералним министарством развоја, подузетништва на основу ове одлуке.

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Федерално министарство развоја, подузетништва и обрта, Федерално министарство финансија/финанција, Порезна управа Федерације Босне и Херцеговине и Унион Банка свако у оквиру своје надлежности и обавеза у складу са Уредбом.

V

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објавиће се у "Службеним новинама Федерације БиХ".

В. број 248/2025
13. марта 2025. године
Сарајево

Премијер
Нермин Никшић, с. р.

JU CENTAR ZA SOCIJALNI RAD VELIKA KLADUŠA

404

U skladu sa odredbama člana 27. tačka 2. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike BiH", br. 6/92, 8/93 i 13/94), te odredaba člana 41. tačka 4. i člana 48. Pravila JU Centar za socijalni rad Velika Kladuša, Upravni odbor JU Centar za socijalni rad Velika Kladuša na svojoj I (prvoj) redovnoj sjednici održanoj dana 10.03.2025. godine donosi

ODLUKU O IMENOVANJU DIREKTORA JU CENTAR ZA SOCIJALNI RAD VELIKA KLADUŠA

Član 1.

Nermin Purić, magistar ekonomije iz oblasti menadžmenta, imenuje se na poziciju direktora JU Centar za socijalni rad Velika Kladuša.

Član 2.

Imenovanje iz člana 1. ove Odluke vrši se na mandat od 4 (četiri) godine.

Član 3.

Ova Odluka stupa na snagu danom objavljivanja iste u "Službenim novinama Federacije BiH", a objavit će se i u "Službenom glasniku Općine Velika Kladuša".

Број 01-УО-328-1/2025
10. марта/оџујка 2025. године
Велика Кладуша

Предсједник УО
Јасмин Дурмић, с. р.

(SI-354/25-F)

SADRŽAJ

**PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 395 Zakon o dopuni Zakona o utvrđivanju naseljenih mjesta i o izmjenama u nazivima naseljenih mjesta u određenim općinama (bosanski jezik) 1
- Zakon o dopuni Zakona o utvrđivanju naseljenih mjesta i o izmjenama u nazivima naseljenih mjesta u određenim općinama (hrvatski jezik) 1
- Zakon o dopuni Zakona o utvrđivanju naseljenih mjesta i o izmjenama u nazivima naseljenih mjesta u određenim općinama (srpski jezik) 2
- 396 Zakon o izmjenama i dopuni Zakona o prekršajima (bosanski jezik) 2
- Zakon o izmjenama i dopuni Zakona o prekršajima (hrvatski jezik) 2
- Zakon o izmjenama i dopuni Zakona o prekršajima (srpski jezik) 3
- 397 Zakon o dopunama Zakona o stečaju (bosanski jezik) 3
- Zakon o dopunama Zakona o stečaju (hrvatski jezik) 3
- Zakon o dopunama Zakona o stečaju (srpski jezik) 4
- 398 Zakon o izmjenama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju (bosanski jezik) 5
- Zakon o izmjenama Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju (hrvatski jezik) 5
- Zakon o izmjenama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju (srpski jezik) 6
- 399 Zakon o izmjeni Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje u Federaciji Bosne i Hercegovine (bosanski jezik) 6
- Zakon o izmjeni Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje u Federaciji Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik) 6
- Zakon o izmjeni Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje u Federaciji Bosne i Hercegovine (srpski jezik) 7
- 400 Zakon o izmjeni Zakona o izdvajanju i usmjeravanju dijela prihoda preduzeća ostvarenih radom termoelektrana (bosanski jezik) 7
- Zakon o izmjeni Zakona o izdvajanju i usmjeravanju dijela prihoda poduzeća ostvarenih radom termoelektrana (hrvatski jezik) 7

- Zakon o izmjeni Zakona o izdvajanju i usmjeravanju dijela prihoda preduzeća ostvarenih radom termoelektrana (srpski jezik) 8
- 401 Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o izvršnom postupku (bosanski jezik) 8
- Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o izvršnom postupku (hrvatski jezik) 11
- Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o izvršnom postupku (srpski jezik) 14
- 402 Zakon o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine (bosanski jezik) 17
- Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik) 29
- Zakon o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine (srpski jezik) 41

**VLADA FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 403 Odluka o utvrđivanju konačne liste korisnika finansijske pomoći privatnim poslodavcima, obrtima i ostalim samostalnim djelatnostima u Federaciji Bosne i Hercegovine u cilju održavanja postojećih radnih mjesta za 2025. godinu za mjesec januar 2025. godine (bosanski jezik) 52
- Odluka o utvrđivanju konačne liste korisnika finansijske pomoći privatnim poslodavcima, obrtima i ostalim samostalnim djelatnostima u Federaciji Bosne i Hercegovine u cilju održavanja postojećih radnih mjesta za 2025. godinu za mjesec siječanj 2025. godine (hrvatski jezik) 53
- Odluka o utvrđivanju konačne liste korisnika finansijske pomoći privatnim poslodavcima, obrtima i ostalim samostalnim djelatnostima u Federaciji Bosne i Hercegovine u cilju održavanja postojećih radnih mjesta za 2025. godinu za mjesec januar 2025. godine (srpski jezik) 53

JU CENTAR ZA SOCIJALNI RAD VELIKA KLADUŠA

- 404 Odluka o imenovanju direktora JU Centar za socijalni rad Velika Kladuša 54

SLUŽBENE NOVINE
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Izdanje na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku

СЛУЖБЕНЕ НОВИНЕ
ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
Издање на босанском, хрватском и српском језику

SLUŽBENE NOVINE

FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Izdavač: JP NIO Službeni list BiH
Dž. Bijedića 39/III, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina
Direktor i odgovorni urednik: Dragan Prusina
Tehnička priprema: Uredništvo JP NIO Službeni list BiH
Štampa: UNIONINVESTPLASTIKA d. d. Sarajevo
Za štampariju: Muhamed Mirvić
Telefoni:

Centrala:	033 72 20 30
Direktor:	033 72 20 61
Uredništvo:	033 72 20 38
Računovodstvo:	033 72 20 48
Služba za pravne i opće poslove:	033 72 20 51
Pretplata:	033 72 20 54
Oglasni odjel:	033 72 20 49 i 72 20 50
Komercijala sa poslovnicom i prodajom:	033 72 20 43

Pretplata se utvrđuje polugodišnje, a uplata se vrši UNAPRIJED u korist računa:

UNICREDIT BANK DD	338-320-22000052-11
ASA BANKA DD Sarajevo	134-470-10067655-09
ADDIKO BANK AD Banja Luka, filijala Brčko	552-000-00000017-12
RAIFFEISEN BANK DD BiH Sarajevo	161-000-00071700-57

Reklamacije za neprimljene brojeve primaju se 20 dana od izlaska lista.

Identifikacijski broj	4200226120002
Porezni broj	01071019
PDV broj	200226120002

Pretplata za I polugodište 2025. godine na "Službene novine Federacije BiH" 110,00 KM.
Web izdanje: <http://www.sluzbenilist.ba>
Godišnja pretplata 240,00 KM po korisniku
e-mail: redakcija@sllist.ba - oglasis@sllist.ba - pretplata@sllist.ba - racunovodstvo@sllist.ba - jnb.komercijala@sllist.ba